

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

تصویب نامه هیئت وزیران

بسمه تعالی

«با صلوات بر محمد و آل محمد»

وزارت امور خارجه

هیئت وزیران در جلسه ۱۴۰۴/۷/۲۰ به پیشنهاد شماره ۶۴۲/۲۵۹۲۱۵۴ مورخ ۱۴۰۴/۵/۲۰ وزارت امور خارجه و در اجرای ماده (۲) آیین نامه چگونگی تنظیم و انعقاد توافقات بین المللی مصوب ۱۳۷۱ تصویب کرد:

وزارت امور خارجه مجاز است با هماهنگی معاونت حقوقی رئیس جمهور (امور توافقات بین المللی) و همکاری وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات نسبت به امضای موقت معاهده (کنوانسیون) سازمان ملل متحد برای مبارزه با جرائم سایبری، تقویت همکاری های بین المللی به منظور مبارزه با جرائم خاص ارتكابی از طریق سامانه های فناوری اطلاعات و ارتباطات و به اشتراك گذاری ادله جرائم شدید به شکل الکترونیکی در چهارچوب متون پیوست که تأیید شده به مهر دفتر هیئت دولت است، اقدام و مراحل قانونی را تا تصویب نهایی پیگیری نماید.

محمد رضا عارف
رئیس هیئت معاون اول رئیس جمهور

رونوشت به دفتر مقام معظم رهبری، دفتر رئیس جمهور، دفتر رئیس مجلس شورای اسلامی، دفتر رئیس قوه قضاییه، دفتر معاون اول رئیس جمهور، دبیرخانه مجمع تشخیص مصلحت نظام، دبیرخانه ستاد کل نیروهای مسلح، دیوان محاسبات کشور، دیوان عدالت اداری، سازمان بازرسی کل کشور، معاونت های قوانین و نظارت مجلس شورای اسلامی، امور تدوین، تنقیح و انتشار قوانین و مقررات، کلیه وزارتخانه ها، سازمان ها و مؤسسات دولتی، معاونت های رئیس جمهور، نهادهای انقلاب اسلامی، روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران، دبیرخانه شورای اطلاع رسانی دولت و دفتر هیئت دولت.
(۲۰۳۶۴۴۲۰)

ماده ۱۴. جرایم مربوط به سوء استفاده جنسی برخط از کودکان یا محتوای حاوی بهره‌کشی جنسی از کودکان

۱. هر کشور عضو اقدامات قانونی و سایر اقدامات لازم را اتخاذ خواهد کرد تا در صورت ارتکاب عامدانه و بدون اجازه، رفتار زیر را به‌عنوان جرایم کیفری به موجب قوانین داخلی خود تعیین کند:

(الف) تولید، عرضه، فروش، توزیع، مخابره، پخش، نمایش، انتشار یا به شیوه دیگری در دسترس قرار دادن مطالب آزار جنسی یا بهره‌کشی جنسی از کودکان از طریق سامانه فناوری اطلاعات و ارتباطات؛

(ب) درخواست، تهیه یا دسترسی به محتوای حاوی سوء استفاده جنسی یا بهره‌کشی جنسی کودکان از طریق سامانه فناوری اطلاعات و ارتباطات؛

(پ) مالکیت یا واپایش (کنترل) مطالب حاوی آزار جنسی یا استثمار جنسی از کودکان ذخیره شده در یک سامانه فناوری اطلاعات و ارتباطات یا یک وسیله ذخیره‌سازی دیگر؛

(ت) تأمین مالی جرایم تعیین شده بر اساس جزءهای (الف) تا (پ) این بند که کشورهای عضو می‌توانند آن را به‌عنوان یک جرم جداگانه تعیین کنند.

۲. در خصوص این ماده، اصطلاح «مطالب آزار جنسی کودک یا بهره‌کشی جنسی از کودکان» شامل مطالب بصری است و می‌تواند شامل محتوای نوشتاری یا صوتی باشد که در آن هر فرد زیر ۱۸ سال در موارد ذیل به تصویر کشیده، توصیف شده یا نشان داده شده است:

(الف) شرکت در فعالیت جنسی واقعی یا شبیه‌سازی شده؛

(ب) در حضور شخصی باشد که درگیر هرگونه فعالیت جنسی است؛

(پ) اندام‌های جنسی وی که عمدتاً برای اهداف جنسی نمایش داده می‌شود؛ یا

(ت) در معرض شکنجه یا رفتار یا مجازات ظالمانه، غیرانسانی یا تحقیرآمیز قرار گرفته است و این محتوا ماهیت جنسی دارد.

۳. یک کشور عضو می‌تواند خواستار این شود که مطالب مشخص شده در بند (۲) این ماده به موارد زیر محدود شود:

(الف) یک شخص موجود را به تصویر می‌کشد، توصیف می‌کند یا نشان می‌دهد. یا

(ب) آزار جنسی یا بهره‌کشی جنسی از کودکان را به صورت بصری به تصویر می‌کشد.

(a) In the case of a request pertaining to paragraph 1 (a) of this article, a description of the property to be confiscated, including, to the extent possible, the location, and where relevant, the estimated value of the property and a statement of the facts relied upon by the requesting State Party sufficient to enable the requested State Party to seek the order under its domestic law;

(b) In the case of a request pertaining to paragraph 1 (b) of this article, a legally admissible copy of an order of confiscation upon which the request is based issued by the requesting State Party, a statement of the facts and information as to the extent to which execution of the order is requested, a statement specifying the measures taken by the requesting State Party to provide adequate notification to bona fide third parties and to ensure due process, and a statement that the confiscation order is final;

(c) In the case of a request pertaining to paragraph 2 of this article, a statement of the facts relied upon by the requesting State Party and a description of the actions requested and, where available, a legally admissible copy of an order on which the request is based.

4. The decisions or actions provided for in paragraphs 1 and 2 of this article shall be taken by the requested State Party in accordance with and subject to the provisions of its domestic law and its procedural rules or any bilateral or multilateral treaty, agreement or arrangement to which it may be bound in relation to the requesting State Party.

5. Each State Party shall furnish copies of its laws and regulations that give effect to this article and of any subsequent changes to such laws and regulations or a description thereof to the Secretary-General of the United Nations.

6. If a State Party elects to make the taking of the measures referred to in paragraphs 1 and 2 of this article conditional on the existence of a relevant treaty, that State Party shall consider this Convention the necessary and sufficient treaty basis.

7. Cooperation under this article may also be refused or provisional measures may be lifted if the requested State Party does not receive sufficient and timely evidence or if the property is of a *de minimis* value.

8. Before lifting any provisional measure taken pursuant to this article, the requested State Party shall, wherever possible, give the requesting State Party an opportunity to present its reasons in favour of continuing the measure.

9. The provisions of this article shall not be construed as prejudicing the rights of bona fide third parties.

دفتر هیئت دولت

10. States Parties shall consider concluding bilateral or multilateral treaties, agreements or arrangements to enhance the effectiveness of international cooperation undertaken pursuant to this article.

Article 51 Special cooperation

Without prejudice to its domestic law, each State Party shall endeavour to take measures to permit it to forward, without prejudice to its own criminal investigations, prosecutions or judicial proceedings, information on proceeds of offences established in accordance with this Convention to another State Party without prior request, when it considers that the disclosure of such information might assist the receiving State Party in initiating or carrying out criminal investigations, prosecutions or judicial proceedings or might lead to a request by that State Party under article 50 of this Convention.

Article 52 Return and disposal of confiscated proceeds of crime or property

1. Proceeds of crime or property confiscated by a State Party pursuant to article 31 or 50 of this Convention shall be disposed of by that State Party in accordance with its domestic law and administrative procedures.

2. When acting on a request made by another State Party in accordance with article 50 of this Convention, States Parties shall, to the extent permitted by domestic law and if so requested, give priority consideration to returning the confiscated proceeds of crime or property to the requesting State Party so that it can give compensation to the victims of the crime or return such proceeds of crime or property to their prior legitimate owners.

3. When acting on a request made by another State Party in accordance with articles 31 and 50 of this Convention, a State Party may, after due consideration has been given to compensation of victims, give special consideration to concluding agreements or arrangements on:

(a) Contributing the value of such proceeds of crime or property or funds derived from the sale of such proceeds of crime or property or a part thereof to the account designated in accordance with article 56, paragraph 2 (c), of this Convention, and to intergovernmental bodies specializing in the fight against cybercrime;

(b) Sharing with other States Parties, on a regular or case-by-case basis, such proceeds of crime or property, or funds derived from the sale of such proceeds of crime or property, in accordance with its domestic law or administrative procedures.

4. Where appropriate, unless States Parties decide otherwise, the requested State Party may deduct reasonable expenses incurred in investigations, prosecutions or judicial proceedings leading to the return or disposition of confiscated property pursuant to this article.

Chapter VI

Preventive measures

Article 53

Preventive measures

1. Each State Party shall endeavour, in accordance with fundamental principles of its legal system, to develop and implement or maintain effective and coordinated policies and best practices to reduce existing or future opportunities for cybercrime through appropriate legislative, administrative or other measures.

2. Each State Party shall take appropriate measures, within its means and in accordance with fundamental principles of its domestic law, to promote the active participation of relevant individuals and entities outside the public sector, such as non-governmental organizations, civil society organizations, academic institutions and private sector entities, as well as the general public, in the relevant aspects of prevention of the offences established in accordance with this Convention.

3. Preventive measures may include:

(a) Strengthening cooperation between law enforcement agencies or prosecutors and relevant individuals and entities outside the public sector, such as non-governmental organizations, civil society organizations, academic institutions and private sector entities for the purpose of addressing relevant aspects of preventing and combating the offences established in accordance with this Convention;

(b) Promoting public awareness regarding the existence, causes and gravity of the threat posed by the offences established in accordance with this Convention through public information activities, public education, media and information literacy programmes and curricula that promote public participation in preventing and combating such offences;

(c) Building and making efforts to increase the capacity of domestic criminal justice systems, including training and developing expertise among criminal justice practitioners, as part of national prevention strategies against the offences established in accordance with this Convention;

(d) Encouraging service providers to take effective measures, where feasible in the light of national circumstances and to the extent permitted by domestic law, to strengthen the security of the service providers' products, services and customers;

(c) Recognizing the contributions of the legitimate activities of security researchers when intended solely, and to the extent permitted and subject to the conditions prescribed by domestic law, to strengthen and improve the security of service providers' products, services and customers located within the territory of the State Party;

(f) Developing, facilitating and promoting programmes and activities in order to discourage those at risk of engaging in cybercrime from becoming offenders and to develop their skills in a lawful manner;

(g) Endeavouring to promote the reintegration into society of persons convicted of offences established in accordance with this Convention;

(h) Developing strategies and policies, in accordance with domestic law, to prevent and eradicate gender-based violence that occurs through the use of an information and communications technology system, as well as taking into consideration the special circumstances and needs of persons in vulnerable situations in developing preventive measures;

(i) Undertaking specific and tailored efforts to keep children safe online, including through education and training on and raising public awareness of child sexual abuse or child sexual exploitation online and through revising domestic legal frameworks and enhancing international cooperation aimed at its prevention, as well as making efforts to ensure the swift removal of child sexual abuse and child sexual exploitation material;

(j) Enhancing the transparency of and promoting the contribution of the public to decision-making processes and ensuring that the public has adequate access to information;

(k) Respecting, promoting and protecting the freedom to seek, receive and impart public information concerning cybercrime;

(l) Developing or strengthening support programmes for victims of the offences established in accordance with this Convention;

(m) Preventing and detecting transfers of proceeds of crime and property related to the offences established in accordance with this Convention.

4. Each State Party shall take appropriate measures to ensure that the relevant competent authority or authorities responsible for preventing and combating cybercrime are known and accessible to the public, where appropriate, for the reporting, including anonymously, of any incident that may be considered a criminal offence established in accordance with this Convention.

5. States Parties shall endeavour to periodically evaluate existing relevant national legal frameworks and administrative practices with a view to identifying gaps and vulnerabilities and ensuring their relevance in the face of changing threats posed by the offences established in accordance with this Convention.

6. States Parties may collaborate with each other and with relevant international and regional organizations in promoting and developing the measures referred to in this article. This includes participation in international projects aimed at the prevention of cybercrime.

7. Each State Party shall inform the Secretary-General of the United Nations of the name and address of the authority or authorities that may assist other States Parties in developing and implementing specific measures to prevent cybercrime.

Chapter VII

Technical assistance and information exchange

Article 54

Technical assistance and capacity-building

1. States Parties shall, according to their capacity, consider affording one another the widest measure of technical assistance and capacity-building, including training and other forms of assistance, the mutual exchange of relevant experience and specialized knowledge and the transfer of technology on mutually agreed terms, taking into particular consideration the interests and needs of developing States Parties, with a view to facilitating the prevention, detection, investigation and prosecution of the offences covered by this Convention.

2. States Parties shall, to the extent necessary, initiate, develop, implement or improve specific training programmes for their personnel responsible for the prevention, detection, investigation and prosecution of the offences covered by this Convention.

3. Activities referred to in paragraphs 1 and 2 of this article may deal, to the extent permitted by domestic law, with the following:

(a) Methods and techniques used in the prevention, detection, investigation and prosecution of the offences covered by this Convention;

(b) Building capacity in the development and planning of strategic policies and legislation to prevent and combat cybercrime;

(c) Building capacity in the collection, preservation and sharing of evidence, in particular in electronic form, including the maintenance of the chain of custody and forensic analysis;

(d) Modern law enforcement equipment and the use thereof;

(e) Training of competent authorities in the preparation of requests for mutual legal assistance and other means of cooperation that meet the requirements of this Convention, especially for the collection, preservation and sharing of evidence in electronic form;

(f) Prevention, detection and monitoring of the movements of proceeds deriving from the commission of the offences covered by this Convention, property, equipment or other instrumentalities and methods used for the transfer, concealment or disguise of such proceeds, property, equipment or other instrumentalities;

(g) Appropriate and efficient legal and administrative mechanisms and methods for facilitating the seizure, confiscation and return of proceeds of offences covered by this Convention;

(h) Methods used in the protection of victims and witnesses who cooperate with judicial authorities;

(i) Training in relevant substantive and procedural law, and law enforcement investigation powers, as well as in national and international regulations and in languages.

4. States Parties shall, subject to their domestic law, endeavour to leverage the expertise of and cooperate closely with other States Parties and relevant international and regional organizations, non-governmental organizations, civil society organizations, academic institutions and private sector entities, with a view to enhancing the effective implementation of this Convention.

5. States Parties shall assist one another in planning and implementing research and training programmes designed to share expertise in the areas referred to in paragraph 3 of this article, and to that end shall also, when appropriate, use regional and international conferences and seminars to promote cooperation and to stimulate discussion on problems of mutual concern.

6. States Parties shall consider assisting one another, upon request, in conducting evaluations, studies and research relating to the types, causes and effects of offences covered by this Convention committed in their respective territories, with a view to developing, with the participation of the competent authorities and relevant non-governmental organizations, civil society organizations, academic institutions and private sector entities, strategies and action plans to prevent and combat cybercrime.

7. States Parties shall promote training and technical assistance that facilitates timely extradition and mutual legal assistance. Such training and technical assistance may include language training, assistance with the drafting and handling of mutual

legal assistance requests, and secondments and exchanges between personnel in central authorities or agencies with relevant responsibilities.

8. States Parties shall strengthen, to the extent necessary, efforts to maximize the effectiveness of technical assistance and capacity-building in international and regional organizations and in the framework of relevant bilateral and multilateral agreements or arrangements.

9. States Parties shall consider establishing voluntary mechanisms with a view to contributing financially to the efforts of developing countries to implement this Convention through technical assistance programmes and capacity-building projects.

10. Each State Party shall endeavour to make voluntary contributions to the United Nations Office on Drugs and Crime for the purpose of fostering, through the Office, programmes and projects with a view to implementing this Convention through technical assistance and capacity-building.

Article 55 **Exchange of information**

1. Each State Party shall consider analysing, as appropriate, in consultation with relevant experts, including from non-governmental organizations, civil society organizations, academic institutions and private sector entities, trends in its territory with respect to offences covered by this Convention, as well as the circumstances in which such offences are committed.

2. States Parties shall consider developing and sharing with each other and through international and regional organizations statistics, analytical expertise and information concerning cybercrime, with a view to developing, insofar as possible, common definitions, standards and methodologies, as well as best practices, to prevent and combat such crime.

3. Each State Party shall consider monitoring its policies and practical measures to prevent and combat offences covered by this Convention and making assessments of their effectiveness and efficiency.

4. States Parties shall consider exchanging information on legal, policy and technological developments related to cybercrime and the collection of evidence in electronic form.

مدرسة بنت دولت

Article 56
Implementation of the Convention through economic
development and technical assistance

1. States Parties shall take measures conducive to the optimal implementation of this Convention to the extent possible, through international cooperation, taking into account the negative effects of the offences covered by this Convention on society in general and, in particular, on sustainable development.

2. States Parties are strongly encouraged to make concrete efforts, to the extent possible and in coordination with each other, as well as with international and regional organizations:

(a) To enhance their cooperation at various levels with other States Parties, in particular developing countries, with a view to strengthening their capacity to prevent and combat the offences covered by this Convention;

(b) To enhance financial and material assistance to support the efforts of other States Parties, in particular developing countries, in effectively preventing and combating the offences covered by this Convention and to help them to implement this Convention;

(c) To provide technical assistance to other States Parties, in particular developing countries, in support of meeting their needs regarding the implementation of this Convention. To that end, States Parties shall endeavour to make adequate and regular voluntary contributions to an account specifically designated for that purpose in a United Nations funding mechanism;

(d) To encourage, as appropriate, non-governmental organizations, civil society organizations, academic institutions and private sector entities, as well as financial institutions, to contribute to the efforts of States Parties, including in accordance with this article, in particular by providing more training programmes and modern equipment to developing countries in order to assist them in achieving the objectives of this Convention;

(e) To exchange best practices and information with regard to activities undertaken, with a view to improving transparency, avoiding duplication of effort and making best use of any lessons learned.

3. States Parties shall also consider using existing subregional, regional and international programmes, including conferences and seminars, to promote cooperation and technical assistance and to stimulate discussion on problems of mutual concern, including the special problems and needs of developing countries.

4. To the extent possible, States Parties shall ensure that resources and efforts are distributed and directed to support the harmonization of standards, skills, capacity,

expertise and technical capabilities with the aim of establishing common minimum standards among States Parties to eradicate safe havens for the offences covered by this Convention and strengthen the fight against cybercrime.

5. To the extent possible, the measures taken under this article shall be without prejudice to existing foreign assistance commitments or to other financial cooperation arrangements at the bilateral, regional or international levels.

6. States Parties may conclude bilateral, regional or multilateral agreements or arrangements on material and logistical assistance, taking into consideration the financial arrangements necessary for the means of international cooperation provided for by this Convention to be effective and for the prevention, detection, investigation and prosecution of the offences covered by this Convention.

Chapter VIII

Mechanism of Implementation

Article 57

Conference of the States Parties to the Convention

1. A Conference of the States Parties to the Convention is hereby established to improve the capacity of and cooperation between States Parties to achieve the objectives set forth in this Convention and to promote and review its implementation.

2. The Secretary-General of the United Nations shall convene the Conference of the States Parties not later than one year following the entry into force of this Convention. Thereafter, regular meetings of the Conference shall be held in accordance with the rules of procedure adopted by the Conference.

3. The Conference of the States Parties shall adopt rules of procedure and rules governing the activities set forth in this article, including rules concerning the admission and participation of observers, and the payment of expenses incurred in carrying out those activities. Such rules and related activities shall take into account principles such as effectiveness, inclusivity, transparency, efficiency and national ownership.

4. In establishing its regular meetings, the Conference of the States Parties shall take into account the time and location of the meetings of other relevant international and regional organizations and mechanisms in similar matters, including their subsidiary treaty bodies, consistent with the principles identified in paragraph 3 of this article.

دفتر هیئت دولت

5. The Conference of the States Parties shall agree upon activities, procedures and methods of work to achieve the objectives set forth in paragraph 1 of this article, including:

(a) Facilitating the effective use and implementation of this Convention, the identification of any problems thereof, as well as the activities carried out by States Parties under this Convention, including encouraging the mobilization of voluntary contributions;

(b) Facilitating the exchange of information on legal, policy and technological developments pertaining to the offences established in accordance with this Convention and the collection of evidence in electronic form among States Parties and relevant international and regional organizations, as well as non-governmental organizations, civil society organizations, academic institutions and private sector entities, in accordance with domestic law, as well as on patterns and trends in cybercrime and on successful practices for preventing and combating such offences;

(c) Cooperating with relevant international and regional organizations, as well as non-governmental organizations, civil society organizations, academic institutions and private sector entities;

(d) Making appropriate use of relevant information produced by other international and regional organizations and mechanisms for preventing and combating the offences established in accordance with this Convention, in order to avoid unnecessary duplication of work;

(e) Reviewing periodically the implementation of this Convention by its States Parties;

(f) Making recommendations to improve this Convention and its implementation as well as considering possible supplementation or amendment of the Convention;

(g) Elaborating and adopting supplementary protocols to this Convention on the basis of articles 61 and 62 of this Convention;

(h) Taking note of the technical assistance and capacity-building requirements of States Parties regarding the implementation of this Convention and recommending any action it may deem necessary in that respect.

6. Each State Party shall provide the Conference of the States Parties with information on legislative, administrative and other measures, as well as on its programmes, plans and practices, to implement this Convention, as required by the Conference. The Conference shall examine the most effective way of receiving and acting upon information, including, inter alia, information received from

۴. مطابق با قوانین داخلی خود و مطابق با تعهدات بین‌المللی لازم‌الاجرا، کشورهای عضو می‌توانند اقداماتی را برای عدم جرم‌انگاری موارد زیر انجام دهند:

(الف) رفتار کودکان برای مطالب حاوی موارد جنسی که خودشان تولید می‌کنند. یا

(ب) تولید، انتقال، یا در اختیار داشتن توافقی مطالبی که در جزءهای (الف) تا (پ) بند (۲) این ماده توضیح داده شده است، در صورتی که رفتار نشان‌داده شده، طبق قوانین داخلی، قانونی باشد، و در مواردی که چنین مطالبی منحصرأ برای استفاده خصوصی و توافقی از افراد دخیل نگهداری شده است.

۵. هیچ یک از مقررات این معاهده (کنوانسیون) بر تعهدات بین‌المللی که در جهت تحقق حقوق کودک مساعدتر است، تأثیر نمی‌گذارد.

ماده ۱۵ ترغیب یا فریب برای انجام عمل جنسی به منظور ارتکاب جرم جنسی علیه کودک

۱. هر کشور عضو، اقدامات قانونی و سایر اقدامات لازم را اتخاذ خواهد کرد تا ارتباط عمدی، ترغیب یا فریب فرد زیر سن قانونی برای انجام عمل جنسی یا ایجاد هرگونه تمهیداتی از طریق یک سامانه فناوری اطلاعات و ارتباطات به منظور ارتکاب جرم جنسی علیه کودک، همانطور که در قوانین داخلی تعریف شده، از جمله برای ارتکاب هر یک از جرایم مقرر در ماده (۱۴) این معاهده (کنوانسیون)، به‌عنوان جرم کیفری به موجب قانون داخلی خود تعریف و برقرار نماید.

۲. کشور عضو می‌تواند در خصوص بسط و شرح رفتار مقرر در بند (۱) این ماده، عمل خاصی را الزام نماید.

۳. کشور عضو می‌تواند افزایش محدوده جرم‌انگاری را مطابق بند (۱) این ماده در رابطه با شخصی که تصور می‌شود کودک است، مدنظر قرار دهد.

۴. کشورهای عضو می‌توانند اقداماتی را برای عدم جرم‌انگاری رفتاری که در بند (۱) این ماده توضیح داده شده، در صورت ارتکاب توسط کودکان، انجام دهند.

ماده ۱۶. انتشار تصاویر خصوصی بدون رضایت

۱. هر کشور عضو، اقدامات قانونی و سایر اقدامات لازم را اتخاذ خواهد کرد تا در صورت ارتکاب عامدانه و بدون اجازه، فروش، توزیع، مخابره، انتشار یا به‌گونه دیگری در دسترس قرار دادن تصویر خصوصی یک شخص با استفاده از سامانه فناوری اطلاعات و ارتباطات، بدون رضایت شخص نشان داده شده در تصویر، را به‌عنوان جرایم کیفری در قوانین داخلی خود تعیین نماید.

States Parties and from competent international and regional organizations. Inputs received from representatives of relevant non-governmental organizations, civil society organizations, academic institutions and private sector entities, duly accredited in accordance with procedures to be decided upon by the Conference, may also be considered.

7. For the purpose of paragraph 5 of this article, the Conference of the States Parties may establish and administer such review mechanisms as it considers necessary.

8. Pursuant to paragraphs 5 to 7 of this article, the Conference of the States Parties shall establish, if it deems necessary, any appropriate mechanisms or subsidiary bodies to assist in the effective implementation of the Convention.

Article 58 Secretariat

1. The Secretary-General of the United Nations shall provide the necessary secretariat services to the Conference of the States Parties to the Convention.

2. The secretariat shall:

(a) Assist the Conference of the States Parties in carrying out the activities set forth in this Convention and make arrangements and provide the necessary services for the sessions of the Conference as they pertain to this Convention;

(b) Upon request, assist States Parties in providing information to the Conference of the States Parties, as envisaged in this Convention; and

(c) Ensure the necessary coordination with the secretariats of relevant international and regional organizations.

Chapter IX Final provisions

Article 59 Implementation of the Convention

1. Each State Party shall take the necessary measures, including legislative and administrative measures, in accordance with fundamental principles of its domestic law, to ensure the implementation of its obligations under this Convention.

2. Each State Party may adopt more strict or severe measures than those provided for by this Convention for preventing and combating the offences established in accordance with this Convention.

Article 60 **Effects of the Convention**

1. If two or more States Parties have already concluded an agreement or treaty on the matters dealt with in this Convention or have otherwise established their relations on such matters, or should they in future do so, they shall also be entitled to apply that agreement or treaty or to regulate those relations accordingly.
2. Nothing in this Convention shall affect other rights, restrictions, obligations and responsibilities of a State Party under international law.

Article 61 **Relation with protocols**

1. This Convention may be supplemented by one or more protocols.
2. In order to become a Party to a protocol, a State or a regional economic integration organization must also be a Party to this Convention.
3. A State Party to this Convention is not bound by a protocol unless it becomes a Party to the protocol in accordance with the provisions thereof.
4. Any protocol to this Convention shall be interpreted together with this Convention, taking into account the purpose of that protocol.

Article 62 **Adoption of supplementary protocols**

1. At least 60 States Parties shall be required before any supplementary protocol is considered for adoption by the Conference of the States Parties. The Conference shall make every effort to achieve consensus on any supplementary protocol. If all efforts at consensus have been exhausted and no agreement has been reached, the supplementary protocol shall, as a last resort, require for its adoption at least a two-thirds majority vote of the States Parties present and voting at the meeting of the Conference.
2. Regional economic integration organizations, in matters within their competence, shall exercise their right to vote under this article with a number of votes equal to the number of their member States that are Parties to this Convention.

دفتر هیئت دولت

Such organizations shall not exercise their right to vote if their member States exercise theirs and vice versa.

Article 63 **Settlement of disputes**

1. States Parties shall endeavour to settle disputes concerning the interpretation or application of this Convention through negotiation or any other peaceful means of their own choice.
2. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Convention that cannot be settled through negotiation or other peaceful means within a reasonable time shall, at the request of one of those States Parties, be submitted to arbitration. If, six months after the date of the request for arbitration, those States Parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those States Parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in accordance with the Statute of the Court.
3. Each State Party may, at the time of signature, ratification, acceptance or approval of or accession to this Convention, declare that it does not consider itself bound by paragraph 2 of this article. The other States Parties shall not be bound by paragraph 2 of this article with respect to any State Party that has made such a reservation.
4. Any State Party that has made a reservation in accordance with paragraph 3 of this article may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 64 **Signature, ratification, acceptance, approval and accession**

1. This Convention shall be open to all States for signature in Hanoi in 2025 and thereafter at United Nations Headquarters in New York until 31 December 2026.
2. This Convention shall also be open for signature by regional economic integration organizations, provided that at least one member State of such an organization has signed this Convention in accordance with paragraph 1 of this article.
3. This Convention is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. A regional economic integration organization may deposit its instrument of ratification, acceptance or approval if at least one of its member States has done likewise. In that instrument of ratification, acceptance or approval, such organization shall declare the extent of its competence with respect to the matters

governed by this Convention. Such organization shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

4. This Convention is open for accession by any State or any regional economic integration organization of which at least one member State is a Party to this Convention. Instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. At the time of its accession, a regional economic integration organization shall declare the extent of its competence with respect to matters governed by this Convention. Such organization shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

Article 65 **Entry into force**

1. This Convention shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit of the fortieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession. For the purpose of this paragraph, any instrument deposited by a regional economic integration organization shall not be counted as additional to those deposited by member States of that organization.

2. For each State or regional economic integration organization ratifying, accepting, approving or acceding to this Convention after the deposit of the fortieth instrument of such action, this Convention shall enter into force on the thirtieth day after the date of deposit by such State or organization of the relevant instrument or on the date on which this Convention enters into force pursuant to paragraph 1 of this article, whichever is later.

Article 66 **Amendment**

1. After the expiry of five years from the entry into force of this Convention, a State Party may propose an amendment and transmit it to the Secretary-General of the United Nations, who shall thereupon communicate the proposed amendment to the States Parties and to the Conference of the States Parties to the Convention for the purpose of considering and deciding on the proposal. The Conference shall make every effort to achieve consensus on each amendment. If all efforts at consensus have been exhausted and no agreement has been reached, the amendment shall, as a last resort, require for its adoption a two-thirds majority vote of the States Parties present and voting at the meeting of the Conference.

2. Regional economic integration organizations, in matters within their competence, shall exercise their right to vote under this article with a number of votes equal to the number of their member States that are Parties to this Convention.

Such organizations shall not exercise their right to vote if their member States exercise theirs and vice versa.

3. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article is subject to ratification, acceptance or approval by States Parties.

4. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article shall enter into force in respect of a State Party 90 days after the date of the deposit with the Secretary-General of the United Nations of an instrument of ratification, acceptance or approval of such amendment.

5. When an amendment enters into force, it shall be binding on those States Parties that have expressed their consent to be bound by it. Other States Parties shall still be bound by the provisions of this Convention and any earlier amendments that they have ratified, accepted or approved.

Article 67 Denunciation

1. A State Party may denounce this Convention by written notification to the Secretary-General of the United Nations. Such denunciation shall become effective one year after the date of receipt of the notification by the Secretary-General.

2. A regional economic integration organization shall cease to be a Party to this Convention when all of its member States have denounced it.

3. Denunciation of this Convention in accordance with paragraph 1 of this article shall entail the denunciation of any protocols thereto.

Article 68 Depositary and languages

1. The Secretary-General of the United Nations is designated depositary of this Convention.

2. The original of this Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned plenipotentiaries, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Convention.

دفتر هیئت دولت

۲. از نظر بند (۱) این ماده، «تصویر خصوصی» عبارت است از ضبط بصری فرد بالای ۱۸ سال به هر وسیله‌ای اعم از عکس یا فیلم ضبط شده که ماهیت جنسی داشته باشد و در آن اندام‌های جنسی فرد در معرض دید قرار دارد یا فرد درگیر فعالیت جنسی است که در زمان ضبط خصوصی بوده و در رابطه با آن، فرد یا افراد تصویر شده انتظار معقولی از حریم خصوصی در زمان ارتکاب جرم داشته‌اند.

۳. یک کشور عضو می‌تواند تعریف تصاویر خصوصی را در صورت اقتضاء به تصاویر افراد زیر ۱۸ سال تعمیم دهد، در صورتی که طبق قوانین داخلی در سن قانونی برای انجام فعالیت جنسی باشند و تصویر نشان دهنده آزار یا استثمار کودک نباشد.

۴. از لحاظ این ماده، شخصی که کمتر از ۱۸ سال سن دارد و در تصویری خصوصی به نمایش درآمده، نمی‌تواند در مورد انتشار تصویری خصوصی که به موجب ماده (۱۴) این معاهده (کنوانسیون) به معنی سوء استفاده جنسی از کودکان یا مطالب استثمار جنسی از کودکان است، اظهار رضایت کند.

۵. یک کشور عضو می‌تواند شرط قصد ورود آسیب را برای تحقق مسئولیت کیفری الزامی کند.

۶. کشورهای عضو می‌توانند اقدامات دیگری را در مورد موضوعات مربوط به این ماده، مطابق با قوانین داخلی خود و مطابق با تعهدات بین‌المللی قابل اجرا، اتخاذ نمایند.

ماده ۱۷. تطهیر عواید ناشی از جرم

۱. هر دولت عضو، مطابق با اصول اساسی حقوق داخلی خود، اقدامات قانونی و سایر اقداماتی را که می‌تواند برای تعیین موارد زیر در صورت ارتکاب عمدی، به‌عنوان جرایم کیفری لازم باشد، اتخاذ نماید:

(الف) (۱) تبدیل یا انتقال اموال با علم به اینکه چنین اموالی عوایدی حاصله از جرم است، به منظور اخفا یا پنهان کردن منشأ غیرقانونی مال یا کمک به هر شخصی که در ارتکاب جرم منشأ برای فرار از تبعات قانونی اقدامات آن شخص دخیل است؛

(۲) اخفا یا پنهان کردن ماهیت واقعی، منبع، محل، واگذاری، جابجایی یا مالکیت یا حقوق مربوط به اموال، با علم به اینکه چنین اموالی عواید حاصل از جرم است.

(ب) مشروط به مفاهیم اساسی نظام حقوقی خود:

(۱) تحصیل، تملک یا استفاده از مال با علم به این که در زمان دریافت، آن اموال عواید حاصل از جرم است؛

(۲) مشارکت، همراهی یا تبانی برای ارتکاب، اقدام به ارتکاب و همدستی، معاونت، تسهیل و مشاوره در ارتکاب هر یک از جرایم تعیین شده طبق این ماده.

۲. به منظور اجرا یا اعمال بند (۱) این ماده:

(الف) هر کشور عضو، جرایم مربوط را که طبق مواد (۷) تا (۱۶) این معاهده (کنوانسیون) مقرر گردیده، به عنوان جرایم منشأ تعیین خواهد کرد.

(ب) در مورد کشورهای عضوی که قوانین آنها فهرستی از جرایم منشأ خاص را تعیین می کند، حداقل باید طیف جامعی از جرایم را که مطابق مواد (۷) تا (۱۶) این معاهده (کنوانسیون) تعیین شده، در آن فهرست بگنجانند.

(پ) از نظر جزء (ب) این بند، جرایم منشأ شامل جرایمی است که هم در داخل و هم در خارج از حوزه قضایی کشور عضو مورد نظر اتفاق می افتد. با این حال، جرایمی که خارج از حوزه قضایی یک کشور عضو ارتکاب یافته اند، تنها در صورتی جرایم منشأ محسوب می شوند که رفتار مربوط به موجب قوانین داخلی کشور محل ارتکاب، جرم کیفری باشد و طبق قوانین داخلی دولت عضو اجرا کننده یا اعمال کننده این ماده نیز در صورتیکه در آنجا مرتکب شده باشد، جرم کیفری تلقی گردد.

(ت) هر کشور عضو نسخه هایی از قوانین خود را که این ماده را نافذ می کند و هر گونه تغییر بعدی در این قوانین یا شرحی از آن را در اختیار دبیرکل سازمان ملل متحد قرار خواهد داد.

(ث) چنانچه در اصول اساسی قانون داخلی یک کشور عضو مقرر شده باشد، می توان مقرر نمود که جرایم مندرج در بند (۱) این ماده در مورد اشخاصی که جرم منشأ را مرتکب شده اند، اعمال نشود.

(ج) دانش، قصد یا هدف مقرر شده به عنوان عنصری از جرم مندرج در بند (۱) این ماده می تواند از اوضاع و احوال واقعی عینی استنتاج گردد.

ماده ۱۸. مسئولیت اشخاص حقوقی

۱. هر کشور عضو در صورت نیاز اقدامات لازم را مطابق با اصول حقوقی خود اتخاذ خواهد کرد تا مسئولیت اشخاص حقوقی را در قبال مشارکت در جرایم مقرر شده بر اساس این معاهده (کنوانسیون) تعیین کند.

۲. بر اساس اصول حقوقی کشور عضو، مسئولیت اشخاص حقوقی می تواند کیفری، مدنی یا اداری باشد.

۳. چنین مسئولیتی به مسئولیت کیفری اشخاص حقیقی که مرتکب این جرایم شده اند لطمه ای وارد نخواهد کرد.

۴. هر کشور عضو به ویژه تضمین خواهد کرد که اشخاص حقوقی مسئول شناخته شده طبق این ماده، مشمول مجازات های کیفری یا غیر کیفری مؤثر، متناسب و بازدارنده از جمله مجازات های پولی می شوند.

ماده ۱۹. مشارکت و شروع به ارتکاب جرم

۱. هر کشور عضو، اقدامات قانونی و سایر اقدامات لازم را اتخاذ خواهد کرد تا طبق قوانین داخلی خود، در صورت ارتکاب عمدی، مشارکت به هر عنوان، مانند معاون جرم، دستیار یا ترغیب‌کننده، در جرم مقرر شده طبق این معاهده (کنوانسیون)، به‌عنوان یک جرم کیفری تعیین شود.

۲. هر کشور عضو می‌تواند اقدامات قانونی و سایر اقدامات لازم را اتخاذ کند تا مطابق با قوانین داخلی خود، در صورت ارتکاب عمدی، هرگونه شروع به ارتکاب جرم مقرر شده مطابق با این معاهده (کنوانسیون) را به‌عنوان جرم کیفری تعیین کند.

۳. هر کشور عضو می‌تواند اقدامات قانونی و سایر اقدامات لازم را اتخاذ کند تا مطابق با قوانین داخلی خود، در صورت ارتکاب عمدی، تمهید و آمادگی برای ارتکاب جرم مقرر شده مطابق با این معاهده (کنوانسیون) را به‌عنوان یک جرم کیفری تعیین کند.

ماده ۲۰. قانون مرور زمان

هر کشور عضو، در صورت اقتضاء، با در نظر گرفتن شدت جرم، طبق قوانین داخلی خود، یک دوره طولانی مدت مرور زمان برای آغاز اقامه دعوی هر جرمی که طبق این معاهده (کنوانسیون) مقرر شده، تعیین می‌کند و در صورتی که متخلف ادعایی از اجرای عدالت گریخته باشد، یک دوره طولانی‌تر مرور زمان تعیین نموده یا مرور زمان را تعلیق خواهد نمود.

ماده ۲۱. تعقیب، دادرسی و مجازات

۱. هر کشور عضو، ارتکاب جرایم مقرر شده طبق این معاهده (کنوانسیون) را مشمول مجازات‌های مؤثر، متناسب و بازدارنده‌ای خواهد نمود که شدت جرم را در نظر می‌گیرند.

۲. هر کشور عضو می‌تواند مطابق با قوانین داخلی خود، اقدامات قانونی و سایر اقدامات لازم را برای تعیین شرایط مشدده در رابطه با جرایم مقرر طبق این معاهده (کنوانسیون)، از جمله شرایطی که بر زیرساخت‌های اطلاعاتی حیاتی تأثیر می‌گذارد، اتخاذ کند.

۳. هر کشور عضو تلاش خواهد کرد تا اطمینان حاصل کند هر گونه اختیارات قانونی تفویضی به موجب قوانین داخلی خود در رابطه با تعقیب افراد برای جرایمی که طبق این معاهده (کنوانسیون) مقرر شده به منظور به حداکثر رساندن اثربخشی اقدامات مربوط به اجرای قانون در رابطه با آن جرایم و با توجه به لزوم جلوگیری از ارتکاب چنین جرایمی، اعمال شده است.

دفتر هیئت دولت

۴. هر کشور عضو اطمینان حاصل خواهد نمود هر شخص تحت تعقیب به واسطه ارتکاب جرایم مقرر شده وفق این معاهده (کنوانسیون) از کلیه حقوق و تضمین‌های مطابق با قوانین داخلی و تعهدات بین‌المللی قابل اعمال کشور عضو، از جمله حق محاکمه عادلانه و حق دفاع، برخوردار است.

۵. در مورد جرایم مقرر طبق این معاهده (کنوانسیون)، هر کشور عضو اقدامات مقتضی را مطابق با قوانین داخلی خود و با توجه به حق دفاع اتخاذ خواهد نمود تا اطمینان حاصل شود شرایط اعمال شده در ارتباط با تصمیمات راجع به آزادی در دوران محاکمه یا تجدیدنظر، نیاز به اطمینان از حضور خوانده در دادرسی‌های کیفری بعدی را در نظر گرفته است.

۶. هر کشور عضو هنگام بررسی احتمال آزادی زودهنگام یا آزادی مشروط افراد محکوم، شدت جرایم ارتكابی مربوط را در نظر خواهد گرفت.

۷. کشورهای عضو تضمین خواهند نمود که اقدامات مناسب به موجب قوانین داخلی برای حمایت از کودکان متهم به جرایم مقرر طبق این معاهده (کنوانسیون)، مطابق با تعهدات مندرج در معاهده (کنوانسیون) حقوق کودک و اسناد الحاقی (پروتکل‌های) قابل اعمال در آن و همچنین سایر اسناد بین‌المللی یا منطقه‌ای قابل اجرا، مقرر گردیده است.

۸. هیچ‌یک از موارد مندرج در این معاهده (کنوانسیون) بر این اصل تأثیر نمی‌گذارد که شرح جرایم مقرر در این معاهده (کنوانسیون) و دفاع‌های قانونی قابل اعمال یا سایر اصول حقوقی ناظر بر قانونی بودن رفتار، مشروط به قوانین داخلی یک کشور عضو است و اینکه این‌گونه جرایم طبق آن قانون تعقیب و مجازات خواهند شد.

فصل سوم صلاحیت قضایی

ماده ۲۲. صلاحیت قضایی

۱. هر کشور عضو در صورت ضرورت اقداماتی را جهت احراز صلاحیت قضایی خود در مورد جرایم مقرر شده بر اساس این معاهده (کنوانسیون) اتخاذ خواهد کرد، هرگاه:

(الف) جرم در قلمرو آن کشور عضو ارتکاب یافته؛ یا

(ب) جرم در عرشه کشتی که تحت پرچم آن کشور عضو قرار دارد یا در هواپیمایی اتفاق افتاده باشد که در زمان وقوع جرم طبق قوانین آن کشور عضو به ثبت رسیده باشد.

۲. با رعایت ماده (۵) این معاهده (کنوانسیون)، یک کشور عضو می‌تواند صلاحیت قضایی خود را نیز در مورد جرایم مزبور در موارد زیر احراز نماید:

۲. به استثنای مواردی که در این معاهده (کنوانسیون) مقرر شده، هر کشور عضو اختیارات و رویه‌های مذکور در بند (۱) این ماده را در موارد زیر اعمال خواهد کرد:

(الف) جرایم مقرر در این معاهده (کنوانسیون)؛

(ب) سایر جرایم ارتكابی از طریق سامانه فناوری اطلاعات و ارتباطات؛ و

(پ) جمع‌آوری ادله به صورت الکترونیکی برای هر جرمی.

۳. (الف) هر کشور عضو می‌تواند این حق را برای خود محفوظ نگه دارد که اقدامات مذکور در ماده (۲۹) این معاهده (کنوانسیون) را فقط در مورد جرایم یا دسته‌هایی از جرایم مشخص‌شده در حق شرط اعمال کند، مشروط بر اینکه دامنه شمول این جرایم یا دسته‌بندی جرایم بیشتر از محدوده جرایمی که اقدامات مذکور در ماده (۳۰) این معاهده (کنوانسیون) را در مورد آنها اعمال می‌کند، نباشد. هر کشور عضو محدود کردن چنین حق شرطی را جهت امکان‌پذیری اعمال تدابیر مذکور در ماده (۲۹) به وسیع‌ترین شکل، در نظر خواهد گرفت.

(ب) در صورتی که یک کشور عضو، به دلیل محدودیت‌های موجود در قوانین لازم‌الاجرا در زمان تصویب این معاهده (کنوانسیون)، نتواند اقدامات ذکر شده در مواد (۲۹) و (۳۰) این معاهده (کنوانسیون) را برای ارتباطاتی که در یک سامانه فناوری ارتباطات و اطلاعات یک ارائه دهنده خدمات مخابره می‌شود، اعمال کند در صورتی که آن سامانه:

(۱) به نفع گروه محدودی از کاربران در حال عملیات است؛ و

(۲) از شبکه‌های ارتباطی عمومی استفاده نکرده و با سایر سامانه‌های فناوری اطلاعات و ارتباطات، اعم از عمومی یا خصوصی، مرتبط نیست؛

آن کشور عضو می‌تواند این حق را برای خود محفوظ نگه دارد که این اقدامات را برای چنین ارتباطاتی اعمال نکند. هر کشور عضو، محدود کردن چنین شرطی را برای امکان‌پذیری اعمال اقدامات مذکور در مواد (۲۹) و (۳۰) این معاهده (کنوانسیون) به وسیع‌ترین شکل، در نظر خواهد گرفت.

ماده ۲۴. شرایط و ضمانت‌ها

۱. هر کشور عضو تضمین خواهد کرد که ایجاد، اجرا و اعمال اختیارات و رویه‌های پیش‌بینی شده در این فصل تابع شرایط و ضمانت‌هایی است که طبق قوانین داخلی خود، حمایت از حقوق بشر را مطابق با تعهدات آن به موجب حقوق بین‌الملل بشر، و اتخاذ اصل تناسب، شامل می‌شود.

دولت

۲. مطابق با و بر اساس قوانین داخلی هر کشور عضو، چنین شرایط و ضمانت‌هایی، در صورت اقتضاء با توجه به ماهیت رویه یا اختیار مربوط، شامل از جمله بازنگری قضایی یا سایر بازنگری‌های مستقل، حق دسترسی به جبران خسارات مؤثر، دلایل توجیه کننده اعمال آن رویه، و محدودیت دامنه و مدت چنین اختیار یا رویه‌ای، خواهد بود.

۳. هر کشور عضو تا حدی که با منافع عمومی، به‌ویژه اجرای صحیح عدالت سازگار باشد، تأثیر اختیارات و رویه‌های این فصل را بر حقوق، مسئولیت‌ها و منافع مشروع طرف‌های ثالث در نظر خواهد گرفت.

۴. شرایط و ضمانت‌های مقرر بر اساس این ماده در سطح داخلی در مورد اختیارات و رویه‌های مندرج در این فصل، به منظور تحقیقات و دادرسی‌های کیفری داخلی و انجام همکاری بین‌المللی توسط کشور عضو درخواست‌شونده، اعمال خواهد شد.

۵. منظور از ارجاعات به بازنگری‌های قضایی یا سایر بازنگری‌های مستقل در بند (۲) این ماده، ارجاعات به چنین بازنگری‌ها در سطح داخلی است.

ماده ۲۵. حفاظت فوری از داده‌های الکترونیکی ذخیره شده

۱. هر کشور عضو اقدامات قانونی و سایر اقدامات لازم را جهت قادر ساختن مراجع ذیصلاح خود به منظور صدور دستور یا به‌طور مشابه محافظت فوری داده‌های الکترونیکی مشخص شده، از جمله داده‌های ترافیک، داده‌های محتوا و اطلاعات مشترکین را که توسط یک سامانه فناوری اطلاعات و ارتباطات ذخیره شده‌اند، به‌ویژه در مواردی که دلایلی بر این باور وجود داشته باشد که داده‌های الکترونیکی به‌ویژه در مقابل از بین رفتن یا تغییر آسیب‌پذیر هستند، اتخاذ نماید.

۲. در صورتی که یک کشور عضو بند (۱) این ماده را از طریق دستور به شخصی جهت حفاظت از داده‌های الکترونیکی ذخیره شده مشخص در اختیار یا واپایش (کنترل) آن شخص اجرا کند، کشور عضو اقدامات قانونی و سایر اقدامات لازم را جهت الزام آن شخص به حفاظت و حفظ سلامت آن داده‌های الکترونیکی برای مدت زمان لازم حداکثر تا ۹۰ روز جهت قادر ساختن مراجع ذیصلاح برای انتشار آنها، اتخاذ خواهد نمود. یک کشور عضو می‌تواند متعاقباً تمهیداتی را برای تمدید چنین دسترسی فوری فراهم کند.

۳. هر کشور عضو، اقدامات قانونی و سایر اقدامات لازم را جهت الزام متولی یا شخص دیگری، که قرار است داده‌های الکترونیکی را حفاظت کند، برای محرمانه نگه داشتن چنین رویه‌هایی برای مدت زمان مقرر در قوانین داخلی خود، اتخاذ خواهد نمود.

دفتر هیئت دولت

ماده ۲۶. حفاظت فوری و انتشار جزئی داده‌های ترافیک

هر کشور عضو، در رابطه با داده‌های ترافیک که طبق مفاد ماده (۲۵) این معاهده (کنوانسیون) باید محافظت گردد، اقدامات قانونی و سایر اقدامات لازم را جهت حصول موارد زیر اتخاذ خواهد کرد:

(الف) اطمینان از اینکه این حفاظت فوری از داده‌های ترافیک صرف نظر از اینکه یک یا چند ارائه‌دهنده خدمات در انتقال یک ارتباط دخیل بوده‌اند، در دسترس است، و

(ب) از انتشار سریع حجم کافی از داده‌های ترافیک به مقام ذیصلاح کشور عضو، یا شخصی که توسط آن مقام تعیین شده، اطمینان حاصل کند تا کشور عضو بتواند ارائه‌دهندگان خدمات و مسیری که از طریق آن ارتباط یا اطلاعات مشخص شده منتقل شده را شناسایی کند.

ماده ۲۷. دستور تولید

هر کشور عضو، اقدامات قانونی و سایر اقدامات لازم را جهت توانمندسازی مراجع ذیصلاح خود به منظور صدور دستور به افراد زیر، اتخاذ خواهد کرد:

(الف) شخصی در قلمرو خود برای ارائه داده‌های الکترونیکی مشخصی که در اختیار یا تحت واپایش (کنترل) آن شخص است که در یک سامانه فناوری اطلاعات و ارتباطات یا یک سامانه ذخیره‌سازی الکترونیکی داده‌ها ذخیره می‌شود، و

(ب) ارائه‌دهنده خدماتی که خدمات خود را در قلمرو کشور عضو جهت ارائه اطلاعات مشترک مربوط به چنین خدمات در اختیار یا واپایش (کنترل) آن ارائه‌دهنده، ارائه می‌کند.

ماده ۲۸. جستجو و توقیف داده‌های الکترونیکی ذخیره شده

۱. هر کشور عضو، اقدامات قانونی و سایر اقدامات لازم را در صورت اقتضاء جهت توانمندسازی مراجع ذیصلاح خود به منظور جستجو یا دسترسی به موارد زیر به‌طور یکسان، اتخاذ خواهد کرد:

(الف) یک سامانه فناوری اطلاعات و ارتباطات، بخشی از آن، و داده‌های الکترونیکی ذخیره شده در آن؛ و

(ب) یک سامانه ذخیره الکترونیکی داده که در آن داده‌های الکترونیکی مورد جستجو می‌تواند ذخیره شود؛

در قلمرو آن کشور عضو.

۲. هر کشور عضو، اقدامات قانونی و سایر اقدامات لازم را اتخاذ خواهد کرد تا اطمینان حاصل شود در مواردی که مراجع آن یک سامانه خاص فناوری اطلاعات و ارتباطات یا بخشی از آن را جستجو نموده یا به‌طور یکسان به آن

دسترسی پیدا می‌نمایند، طبق جزء (الف) بند (۱) این ماده، دلایلی دارند مبنی بر اینکه داده‌های الکترونیکی مورد جستجو در سامانه فناوری اطلاعات و ارتباطات دیگری یا بخشی از آن در قلمرو آن ذخیره شده و این داده‌ها به‌طور قانونی از سامانه اولیه قابل دسترسی یا در دسترس هستند، مراجع مزبور باید بتوانند جهت دسترسی به آن سامانه فناوری اطلاعات و ارتباطات دیگر، جستجو را به سرعت انجام دهند.

۳. هر کشور عضو اقدامات قانونی و سایر اقدامات لازم را جهت توانمندسازی مراجع ذیصلاح خود به منظور توقیف یا به‌طور مشابه ایمن سازی داده‌های الکترونیکی در قلمرو خود که مطابق بند (۱) یا (۲) این ماده به آنها دسترسی وجود دارد، اتخاذ خواهد کرد. این اقدامات شامل اختیار برای انجام موارد زیر خواهد بود:

(الف) توقیف یا به‌طور مشابه ایمن‌سازی یک سامانه فناوری اطلاعات و ارتباطات یا بخشی از آن یا یک سامانه ذخیره الکترونیکی داده؛

(ب) تهیه و نگهداری نسخه‌های الکترونیکی از آن داده‌های الکترونیکی؛

(پ) حفظ یکپارچگی داده‌های الکترونیکی ذخیره شده مربوط؛

(ت) غیرقابل دسترس نمودن یا حذف آن داده‌های الکترونیکی در سامانه فناوری اطلاعات و ارتباطات قابل دسترسی.

۴. هر کشور عضو اقدامات قانونی و سایر اقدامات لازم را جهت توانمندسازی مراجع ذیصلاح خود به منظور صدور دستور به هر شخص مطلع در خصوص عملکرد سامانه فناوری اطلاعات و ارتباطات مورد نظر، شبکه اطلاعات و مخابرات یا اجزای تشکیل دهنده آنها، یا در خصوص اقدامات اعمالی برای حفاظت از داده‌های الکترونیکی موجود در آنها، جهت فراهم کردن اطلاعات لازم برای امکان‌پذیر ساختن انجام اقدامات مورد اشاره در بندهای (۱) تا (۳) این ماده، همانطور که متعارف است، اتخاذ خواهد کرد.

ماده ۲۹. جمع‌آوری در لحظه داده‌های ترافیک

۱. هر کشور عضو اقدامات قانونی و سایر اقدامات لازم را جهت توانمندسازی مراجع ذیصلاح خود به منظور انجام موارد زیر اتخاذ خواهد کرد:

(الف) جمع‌آوری یا ثبت داده‌های ترافیک، از طریق استفاده از وسایل فنی در قلمرو آن کشور عضو؛ و

(ب) الزام یک ارائه‌دهنده خدمات در محدوده توانایی‌های فنی موجود خود :

(۱) جمع‌آوری یا ثبت داده‌های ترافیک، از طریق استفاده از وسایل فنی در قلمرو آن کشور عضو؛ یا

معاهده (کنوانسیون) سازمان ملل متحد برای مبارزه با جرایم سایبری؛

تقویت همکاری‌های بین‌المللی به منظور مبارزه با جرایم خاص ارتكابی از طریق سامانه‌های فناوری اطلاعات و ارتباطات و به اشتراک‌گذاری ادله جرایم شدید به شکل الکترونیکی

مقدمه

کشورهای عضو معاهده (کنوانسیون) حاضر،

با در نظر گرفتن اهداف و اصول منشور سازمان ملل متحد،

با در نظر گرفتن اینکه فناوری اطلاعات و ارتباطات، علاوه بر اینکه ظرفیت بسیار فراوانی برای توسعه جوامع دارد، فرصت‌های جدیدی را برای فعالیت‌های مجرمانه ایجاد کرده، می‌تواند به افزایش نرخ و تنوع فعالیت‌های مجرمانه کمک نموده و به‌طور کلی تأثیرات نامطلوبی بر دولت‌ها، کسب و کارها و رفاه افراد و جامعه داشته باشد،

با نگرانی از اینکه استفاده از سامانه‌های (سیستم‌های) فناوری اطلاعات و ارتباطات می‌تواند تأثیر قابل توجهی بر مقیاس، سرعت و دامنه جرایم جنایی از جمله جرایم مرتبط با دهشت افکنی (تروریسم) و جرایم سازمان یافته فراملی مانند قاچاق انسان، قاچاق مهاجر، ساخت و قاچاق غیرقانونی سلاح گرم، قطعات، اجزا و مهمات آن، قاچاق مواد مخدر و قاچاق اموال فرهنگی، داشته باشد،

با اعتقاد بر لزوم پیگیری یک سیاست جهانی عدالت کیفری، به‌عنوان یک موضوع با اولویت، با هدف حفاظت از جامعه در برابر جرایم سایبری، از جمله، با تصویب قوانین مناسب، ایجاد جرایم مشترک و اختیارات رویه‌ای و ترویج همکاری بین‌المللی جهت پیشگیری و مبارزه مؤثرتر با این گونه فعالیت‌ها در سطوح ملی، منطقه‌ای و بین‌المللی،

مصمم به عدم در اختیار گذاشتن پناهگاه‌های امن برای مرتکبین جرایم سایبری از طریق تعقیب این جرایم در هر کجا که رخ می‌دهد،

با تأکید بر نیاز به تقویت هماهنگی و همکاری بین دولت‌ها، از جمله، ارائه کمک‌های فنی و ظرفیت‌سازی، شامل انتقال فناوری بر اساس شرایط مورد توافق متقابل، به کشورها، به‌ویژه کشورهای در حال توسعه، بنا به درخواست

دفتر هیئت دولت

(۲) همکاری و کمک به مراجع ذیصلاح در جمع‌آوری یا ضبط،

داده‌های ترافیک، در لحظه، مرتبط با ارتباطات مشخص شده در قلمرو خود که با استفاده از یک سامانه فناوری اطلاعات و ارتباطات منتقل می‌شود.

۲. در صورتی که یک کشور عضو، به دلیل اصول نظام حقوقی داخلی خود، نتواند تدابیر مندرج در جزء (الف) بند (۱) این ماده را اتخاذ نماید، در عوض می‌تواند اقدامات قانونی و سایر اقدامات لازم را برای اطمینان از جمع‌آوری یا ثبت در لحظه داده‌های ترافیک مرتبط با ارتباطات مشخصی که در قلمرو خود از طریق استفاده از وسایل فنی در آن قلمرو منتقل می‌شود، اتخاذ نماید.

۳. هر کشور عضو اقدامات قانونی و سایر اقدامات لازم را جهت الزام یک ارائه‌دهنده خدمات برای محرمانه نگاه داشتن حقایق مربوط به اجرای هر یک از اختیارات مقرر در این ماده و هرگونه اطلاعات مربوط به آن، اتخاذ خواهد نمود.

ماده ۳۰. جلوگیری از انتقال داده‌های محتوایی

۱. هر کشور عضو اقدامات قانونی و سایر اقدامات لازم را در رابطه با طیف وسیعی از جرایم کیفری شدید، طبق قوانین داخلی، جهت توانمندسازی مراجع ذیصلاح خود به منظور انجام موارد زیر اتخاذ خواهد کرد:

(الف) جمع‌آوری یا ثبت داده‌های محتوایی، از طریق استفاده از وسایل فنی در قلمرو آن کشور عضو؛ و

(ب) الزام یک ارائه‌دهنده خدمات در محدوده توانایی‌های فنی موجود خود به منظور:

(۱) جمع‌آوری یا ثبت داده‌های محتوایی، از طریق استفاده از وسایل فنی در قلمرو آن کشور عضو؛ یا

(۲) همکاری و کمک به مراجع ذیصلاح در جمع‌آوری یا ضبط؛

داده‌های محتوایی، در لحظه، مرتبط با ارتباطات مشخص شده در قلمرو خود که با استفاده از یک سامانه فناوری اطلاعات و ارتباطات منتقل می‌شود.

۲. در صورتی که یک کشور عضو، به دلیل اصول نظام حقوقی داخلی خود، نتواند تدابیر موضوع جزء (الف) بند (۱) این ماده را اتخاذ نماید، در عوض می‌تواند اقدامات قانونی و سایر اقدامات لازم را برای اطمینان از جمع‌آوری یا ثبت در لحظه داده‌های محتوایی مرتبط با ارتباطات مشخص در قلمرو خود از طریق استفاده از وسایل فنی در آن قلمرو، اتخاذ نماید.

دوره رحمت دولت

۳. هر کشور عضو اقدامات قانونی و سایر اقدامات لازم را جهت الزام یک ارائه‌دهنده خدمات برای محرمانه نگاه داشتن حقایق مربوط به اجرای هر یک از اختیارات مقرر در این ماده و هرگونه اطلاعات مربوط به آن، اتخاذ خواهد نمود.

ماده ۳۱. انسداد، توقیف و مصادره عواید حاصل از جرم

۱. هر کشور عضو، تا حد امکان در چارچوب نظام حقوقی داخلی خود، اقداماتی را در صورت لزوم جهت قادرسازی برای مصادره موارد زیر اتخاذ خواهد کرد:

(الف) عواید حاصل از جرایم مقرر شده طبق این معاهده (کنوانسیون) یا اموالی که ارزش آنها با ارزش این عواید مطابقت دارد.

(ب) اموال، تجهیزات یا سایر وسایلی که برای ارتکاب جرایم موضوع این معاهده (کنوانسیون) مورد استفاده قرار گرفته یا قصد استفاده از آنها وجود داشته است؛

۲. هر کشور عضو اقدامات لازم را جهت فراهم نمودن امکان شناسایی، ردیابی، مسدود کردن یا توقیف هر اقلام مذکور در بند (۱) این ماده به منظور مصادره نهایی، اتخاذ خواهد کرد.

۳. هر کشور عضو، مطابق با قوانین داخلی خود، اقدامات قانونی و سایر اقدامات لازم را جهت ساماندهی اداره اموال مسدود شده، توقیف شده یا مصادره شده مشمول بندهای (۱) و (۲) این ماده توسط مراجع مراجع ذیصلاح اتخاذ خواهد کرد.

۴. در صورتی که تمام یا بخشی از عواید حاصل از جرم به اموال دیگری تبدیل یا تغییر داده شده باشد، این اموال به جای عواید مزبور، مشمول اقدامات موضوع این ماده خواهد بود.

۵. اگر عواید حاصل از جرم با اموال به دست آمده از منابع مشروع مخلوط شده باشد، بدون آن که به اختیارات مربوط به مسدود کردن یا توقیف اموال لطمه‌ای وارد شود، اموال مزبور تا میزان ارزیابی شده عواید مخلوط شده، قابل مصادره خواهند بود.

۶. درآمد یا سایر منافع ناشی از عواید حاصل از جرم، یا اموالی که عواید حاصل از جرم به آن تبدیل شده یا تغییر یافته‌اند، یا از اموالی که عواید حاصل از جرم با آن مخلوط شده نیز به همان شیوه و به همان میزان عواید حاصل از جرم مشمول اقدامات مذکور در این ماده خواهد بود.

دفتر هیئت دولت

۷. به منظور اجرای مفاد این ماده و ماده (۵۰) این معاهده (کنوانسیون)، هر کشور عضو به دادگاه‌ها یا سایر مراجع ذیصلاح خود اختیار دستور برای در دسترس قرارگیری یا توقیف سوابق بانکی، مالی یا تجاری را می‌دهد. یک کشور عضو نباید به دلیل رازداری بانکی از اقدام طبق مفاد این بند خودداری کند.

۸. هر یک از کشورهای عضو می‌توانند مقرر نمایند مجرم باید منبع قانونی عواید مورد ادعای حاصل از جرم یا سایر اموال قابل مصادره را ارائه نماید به این شرط که این الزام با اصول حقوق داخلی آنها و نیز ماهیت دادرسی‌های قضایی یا سایر دادرسی‌ها انطباق داشته باشد.

۹. مفاد این ماده نباید به گونه‌ای تعبیر شود که به حقوق طرف‌های ثالث دارای حسن نیت، لطمه‌ای وارد کند.

۱۰. هیچ یک از مفاد این ماده نباید به این اصل که اقدامات مورد اشاره در آن باید طبق مقررات قانون داخلی یک کشور عضو تعریف و اجرا گردند، تأثیر بگذارد.

ماده ۳۲. احراز سابقه کیفری

هر کشور عضو می‌تواند اقدامات قانونی یا سایر اقدامات لازم را تحت شرایطی که مناسب تشخیص دهد، در خصوص مورد توجه قرار دادن هرگونه محکومیت قبلی در یک کشور دیگر راجع به یک مجرم به منظور استفاده از این اطلاعات در دادرسی کیفری مربوط به جرمی که طبق این معاهده (کنوانسیون) مقرر گردیده، اتخاذ کند.

ماده ۳۳. حفاظت از شهود

۱. هر کشور عضو، مطابق با قوانین داخلی خود و در چارچوب امکانات خود، اقدامات مقتضی را اتخاذ خواهد کرد تا از شهودی که شهادت داده یا با حسن نیت و بر اساس دلایل معقول، اطلاعات مربوط به جرایم ثابت شده را ارائه داده، یا مطابق با این معاهده (کنوانسیون) یا به‌گونه دیگری با مراجع تحقیقاتی یا قضایی همکاری می‌کنند، حمایت مؤثر در برابر انتقام یا ارعاب احتمالی، در صورت اقتضاء، برای بستگان شهود و سایر افراد نزدیک به آنها به عمل آورد.

۲. اقدامات پیش‌بینی‌شده در بند (۱) این ماده می‌تواند، از جمله بدون نفی حقوق متشاکلی، در میان سایر موارد شامل، حق دادرسی عادلانه، دربرگیرنده موارد زیر باشد:

(الف) ایجاد رویه‌هایی برای حفاظت فیزیکی از این افراد، مانند جابجایی آنها در حد ضروری و امکان‌پذیر و در صورت لزوم اجازه عدم افشا یا محدودیت در افشای اطلاعات مربوط به هویت و محل نگهداری آنها؛

دفتر هیئت دولت

(ب) وضع قواعد حاکم بر ادله اثباتی برای اجازه دادن به شهادت به گونه‌ای که ایمنی شاهد را تضمین کند، مانند اجازه دادن به شهادت از طریق استفاده از فناوری ارتباطی مانند پیوند های (لینک‌های) تصویری یا سایر ابزارهای مناسب.

۳. کشورهای عضو، انعقاد موافقت‌نامه‌ها یا ترتیبات با سایر کشورها در خصوص جابجایی افراد مذکور در بند (۱) این ماده را مد نظر قرار خواهند داد.

۴. مفاد این ماده در مورد قربانیان تا بدانجا که شاهد باشند نیز اعمال خواهد شد.

ماده ۳۴. مساعدت و حمایت از قربانیان

۱. هر کشور عضو اقدامات مناسبی را در چارچوب امکانات خود جهت مساعدت و حمایت از قربانیان جرایم مقرر در این معاهده (کنوانسیون)، به‌ویژه در موارد تهدید به انتقام یا ارباب، اتخاذ خواهد کرد.

۲. هر کشور عضو، با رعایت قوانین داخلی خود، رویه‌های مناسبی را به منظور دسترسی به غرامت و جبران خسارت برای قربانیان جرایم مقرر در این معاهده (کنوانسیون) ایجاد خواهد کرد.

۳. هر کشور عضو، با رعایت قوانین داخلی خود، اجازه خواهد داد دیدگاه‌ها و نگرانی‌های قربانیان در مراحل متناسب دادرسی کیفری علیه مجرمین به گونه‌ای که به حق دفاع لطمه‌ای وارد نشود، ارائه و بررسی شود.

۴. در رابطه با جرایم مقرر در مواد (۱۴) تا (۱۶) این معاهده (کنوانسیون)، هر کشور عضو، با رعایت قوانین داخلی خود، و با همکاری سازمان‌های بین‌المللی ذیربط، سازمان‌های غیر دولتی و سایر ارکان جامعه مدنی، اقداماتی را جهت ارائه مساعدت به قربانیان چنین جرایمی، از جمله برای بهبودی جسمی و روانی آنها، اتخاذ خواهد کرد.

۵. در اجرای مفاد بندهای (۲) تا (۴) این ماده، هر کشور عضو سن، جنسیت و شرایط و نیازهای خاص قربانیان، از جمله شرایط و نیازهای خاص کودکان را مد نظر قرار خواهد داد.

۶. هر کشور عضو، تا حدی که با چارچوب قانونی داخلی خود سازگار باشد، گام‌های مؤثری برای اطمینان از انطباق با درخواست‌ها جهت حذف یا غیرقابل دسترس کردن محتوای توصیف‌شده در مواد (۱۴) و (۱۶) این معاهده (کنوانسیون) برخواهد داشت.

فصل پنجم: همکاری بین‌المللی

ماده ۳۵. اصول کلی همکاری بین‌المللی

۱. کشورهای عضو طبق مفاد این معاهده (کنوانسیون) و همچنین سایر اسناد بین‌المللی قابل اعمال در مورد همکاری بین‌المللی در امور کیفری و قوانین داخلی، در موارد زیر با یکدیگر همکاری خواهند نمود:

(الف) تحقیق و تعقیب و دادرسی قضایی در رابطه با جرایم کیفری مقرر در این معاهده (کنوانسیون)، از جمله مسدود کردن، توقیف، مصادره و بازگرداندن عواید حاصل از این جرایم؛

(ب) گردآوری، تحصیل، حفظ و به اشتراک‌گذاری شواهد الکترونیکی جرایم کیفری مقرر در این معاهده (کنوانسیون)؛

(پ) گردآوری، تحصیل، حفظ و به اشتراک‌گذاری شواهد الکترونیکی در مورد هر جرم شدید، از جمله جرایم شدید که مطابق با سایر معاهده‌ها (کنوانسیون‌ها) و اسناد الحاقی (پروتکل‌های) قابل اعمال سازمان ملل متحد در زمان تصویب این معاهده (کنوانسیون) لازم‌الاجرا بوده است.

۲. به منظور جمع‌آوری، تحصیل، حفظ و به اشتراک‌گذاری شواهد الکترونیکی جرایم مندرج در جزء‌های (ب) و (پ) بند (۱) این ماده، بندهای مربوط ماده (۴۰) و مواد (۴۱) تا (۴۶) این معاهده (کنوانسیون) اعمال خواهد شد.

۳. در موضوعات همکاری بین‌المللی، هرگاه مجرمیت متقابل یک الزام تلقی شود، انجام شده تلقی خواهد شد در صورتی که رفتار زمینه‌ساز جرمی که برای آن کمک درخواست شده، طبق قوانین هر دو کشور عضو، جرم کیفری باشد، صرف‌نظر از اینکه قوانین کشور عضو درخواست‌شونده جرم را در همان دسته جرم کشور عضو درخواست‌کننده قرار می‌دهد یا جرم را با اصطلاحات یکسان مورد استفاده توسط کشور عضو درخواست‌کننده می‌نامد.

ماده ۳۶. حفاظت از داده‌های شخصی

۱. (الف) کشور عضوی که طبق این معاهده (کنوانسیون) داده‌های شخصی را منتقل می‌کند، این کار را مطابق با قوانین داخلی خود و هر تعهدی که طرف انتقال‌دهنده می‌تواند براساس قوانین بین‌المللی قابل اجرا داشته باشد، انجام خواهد داد. کشورهای عضو ملزم به انتقال داده‌های شخصی مطابق با این معاهده (کنوانسیون) نیستند، در صورتی که داده‌ها مطابق با قوانین قابل اجرای آنها در مورد حفاظت از داده‌های شخصی ارائه نشود.

(ب) در صورتی که انتقال داده‌های شخصی با جزء (الف) بند (۱) این ماده مطابقت نداشته باشد، کشورهای عضو می‌توانند به دنبال اعمال شرایط مناسب، مطابق با قوانین قابل اجرا، برای دستیابی به انطباق به‌منظور پاسخ به درخواست برای داده‌های شخصی باشند.

دفتر هیئت دولت

(پ) کشورهای عضو تشویق می‌شوند تا ترتیبات دوجانبه یا چندجانبه برای تسهیل انتقال داده‌های شخصی برقرار نمایند.

۲. برای داده‌های شخصی انتقالی طبق این معاهده (کنوانسیون)، کشورهای عضو اطمینان حاصل خواهند کرد که داده‌های شخصی دریافت‌شده مشمول ضمانت‌های مؤثر و مناسب در چارچوب‌های قانونی مربوط کشورهای عضو هستند.

۳. به منظور انتقال داده‌های شخصی تحصیل شده مطابق با این معاهده (کنوانسیون) به یک کشور ثالث یا یک سازمان بین‌المللی، یک کشور عضو قصد خود را به کشور انتقال‌دهنده اصلی اطلاع داده و مجوز آن را درخواست خواهد کرد. کشور عضو چنین داده‌های شخصی را فقط با مجوز کشور عضو انتقال‌دهنده اصلی منتقل خواهد کرد، که احتمال دارد مستلزم ارائه مجوز به صورت کتبی باشد.

ماده ۳۷. استرداد

۱. این ماده در مورد جرایم کیفری مقرر در این معاهده (کنوانسیون) در مواردی که شخصی که موضوع درخواست استرداد است در قلمرو کشور عضو درخواست‌شونده حضور دارد، اعمال می‌شود، مشروط بر اینکه جرمی که برای آن درخواست استرداد می‌شود بر اساس قوانین داخلی هر دو کشور عضو درخواست‌کننده و کشور عضو درخواست‌شونده قابل مجازات باشد. هنگامی که استرداد به منظور اجرای حکم قطعی حبس یا شکل دیگری از بازداشت اعمال شده در رابطه با جرم قابل استرداد انجام می‌شود، کشور عضو درخواست‌شونده می‌تواند طبق قوانین داخلی با درخواست استرداد موافقت نماید.

۲. علیرغم بند (۱) این ماده، کشور عضوی که قانون آن اجازه می‌دهد، می‌تواند استرداد یک شخص را برای هر یک از جرایم کیفری مقرر در این معاهده (کنوانسیون) که طبق قوانین داخلی خود مجازات ندارند، مورد پذیرش قرار دهد.

۳. اگر درخواست استرداد شامل چندین جرم کیفری مجزا باشد که حداقل یکی از آنها طبق این ماده قابل استرداد است و برخی از آنها به دلیل مدت حبس قابل استرداد نیستند، اما مربوط به جرایمی است که مطابق این معاهده (کنوانسیون) مقرر شده، کشور عضو درخواست‌شونده می‌تواند این ماده را در مورد آن جرایم نیز اعمال کند.

۴. هر یک از جرایمی که این ماده در مورد آنها اعمال می‌شود به‌عنوان یک جرم قابل استرداد در هر معاهده استرداد موجود بین کشورهای عضو تلقی می‌شود. کشورهای عضو متعهد می‌شوند این جرایم را به‌عنوان جرایم قابل استرداد در هر معاهده استرداد که بین آنها منعقد می‌شود، لحاظ کنند.

(پ) کشورهای عضو تشویق می‌شوند تا ترتیبات دوجانبه یا چندجانبه برای تسهیل انتقال داده‌های شخصی برقرار نمایند.

۲. برای داده‌های شخصی انتقالی طبق این معاهده (کنوانسیون)، کشورهای عضو اطمینان حاصل خواهند کرد که داده‌های شخصی دریافت‌شده مشمول ضمانت‌های مؤثر و مناسب در چارچوب‌های قانونی مربوط کشورهای عضو هستند.

۳. به منظور انتقال داده‌های شخصی تحصیل شده مطابق با این معاهده (کنوانسیون) به یک کشور ثالث یا یک سازمان بین‌المللی، یک کشور عضو قصد خود را به کشور انتقال‌دهنده اصلی اطلاع داده و مجوز آن را درخواست خواهد کرد. کشور عضو چنین داده‌های شخصی را فقط با مجوز کشور عضو انتقال‌دهنده اصلی منتقل خواهد کرد، که احتمال دارد مستلزم ارائه مجوز به صورت کتبی باشد.

ماده ۳۷. استرداد

۱. این ماده در مورد جرایم کیفری مقرر در این معاهده (کنوانسیون) در مواردی که شخصی که موضوع درخواست استرداد است در قلمرو کشور عضو درخواست‌شونده حضور دارد، اعمال می‌شود، مشروط بر اینکه جرمی که برای آن درخواست استرداد می‌شود بر اساس قوانین داخلی هر دو کشور عضو درخواست‌کننده و کشور عضو درخواست‌شونده قابل مجازات باشد. هنگامی که استرداد به منظور اجرای حکم قطعی حبس یا شکل دیگری از بازداشت اعمال شده در رابطه با جرم قابل استرداد انجام می‌شود، کشور عضو درخواست‌شونده می‌تواند طبق قوانین داخلی با درخواست استرداد موافقت نماید.

۲. علیرغم بند (۱) این ماده، کشور عضوی که قانون آن اجازه می‌دهد، می‌تواند استرداد یک شخص را برای هر یک از جرایم کیفری مقرر در این معاهده (کنوانسیون) که طبق قوانین داخلی خود مجازات ندارند، مورد پذیرش قرار دهد.

۳. اگر درخواست استرداد شامل چندین جرم کیفری مجزا باشد که حداقل یکی از آنها طبق این ماده قابل استرداد است و برخی از آنها به دلیل مدت حبس قابل استرداد نیستند، اما مربوط به جرایمی است که مطابق این معاهده (کنوانسیون) مقرر شده، کشور عضو درخواست‌شونده می‌تواند این ماده را در مورد آن جرایم نیز اعمال کند.

۴. هر یک از جرایمی که این ماده در مورد آنها اعمال می‌شود به‌عنوان یک جرم قابل استرداد در هر معاهده استرداد موجود بین کشورهای عضو تلقی می‌شود. کشورهای عضو متعهد می‌شوند این جرایم را به‌عنوان جرایم قابل استرداد در هر معاهده استرداد که بین آنها منعقد می‌شود، لحاظ کنند.

۵. اگر یک کشور عضو که استرداد را مشروط به وجود معاهده می‌کند، درخواست استرداد را از کشور دیگر عضو که با آن معاهده استرداد ندارد دریافت کند، می‌تواند این معاهده (کنوانسیون) را به‌عنوان مبنای قانونی استرداد در رابطه با هر جرمی بداند که این ماده در خصوص آن اعمال می‌شود.

۶. کشورهای عضو که استرداد را مشروط به وجود معاهده می‌کنند:

(الف) در زمان تودیع اسناد تنفیذ، پذیرش یا تصویب یا الحاق به این معاهده (کنوانسیون)، به دبیرکل سازمان ملل متحد اطلاع دهند که آیا این معاهده (کنوانسیون) را به‌عنوان مبنای قانونی برای همکاری در زمینه استرداد با سایر کشورهای عضو این معاهده (کنوانسیون) در نظر خواهند گرفت یا خیر، و

(ب) اگر آنها این معاهده (کنوانسیون) را به‌عنوان مبنای قانونی برای همکاری در استرداد تلقی نکنند، در صورت لزوم، معاهداتی در مورد استرداد با سایر کشورهای عضو این معاهده (کنوانسیون) به منظور اجرای این ماده منعقد می‌نماید.

۷. کشورهای عضو که استرداد را مشروط به وجود معاهده نمی‌دانند، جرایمی را که این ماده در مورد آنها اعمال می‌شود، به‌عنوان جرایم قابل استرداد بین خود به رسمیت خواهند شناخت.

۸. استرداد تابع شرایطی خواهد بود که به موجب قوانین داخلی کشور عضو درخواست‌شونده یا معاهدات استرداد قابل اعمال، پیش‌بینی شده است، از جمله، در میان سایر موارد، شرایط مربوط به حداقل شرط مجازات برای استرداد و دلایلی که کشور عضو درخواست‌شونده می‌تواند بر اساس آنها از استرداد امتناع کند.

۹. کشورهای عضو، با رعایت قوانین داخلی خود، تلاش خواهند کرد مراحل استرداد را تسریع بخشیده و الزامات در مورد ادله اثباتی مربوط به آن را در رابطه با هر جرمی که این ماده در مورد آن اعمال می‌شود، ساده نمایند.

۱۰. کشور عضو درخواست‌شونده، با توجه به مفاد قوانین داخلی خود و معاهدات استرداد، می‌تواند پس از اطمینان از اینکه شرایط اقتضاء می‌کند و فوری است، و بنا به درخواست کشور عضو درخواست‌کننده، از جمله زمانی که درخواست از طریق مجاری موجود سازمان بین‌المللی پلیس جنایی (اینترپل) ارسال می‌شود، فردی را که درخواست استرداد وی می‌شود و در قلمرو آن حضور دارد، بازداشت کند یا اقدامات مناسب دیگری را برای اطمینان از حضور شخص در مراحل رسیدگی استرداد اتخاذ نماید.

۱۱. کشور عضو که در قلمرو آن یک مجرم ادعایی یافت می‌شود، اگر چنین شخص را در رابطه با جرمی که این ماده در مورد آن اعمال می‌شود، صرفاً به این دلیل که آن شخص یکی از اتباع آن کشور است، مسترد نکند، بنا به درخواست کشور عضو که خواهان استرداد است، موظف است پرونده را بدون تأخیر بی‌مورد به مراجع ذیصلاح خود به منظور پیگرد قانونی ارائه کند. این مراجع تصمیمات خود را اتخاذ نموده و رسیدگی‌های خود را به همان

روشی که در مورد هر جرم دیگری با ماهیت مشابه بر اساس قوانین داخلی آن کشور عضو انجام می‌شود، انجام خواهند داد. کشورهای عضو ذینفع، به‌ویژه در جنبه‌های شکلی و ادله اثباتی، با یکدیگر همکاری خواهند نمود تا کارآمدی این پیگرد قانونی را تضمین کنند.

۱۲. هر گاه یک دولت عضو به موجب قوانین داخلی خود اجازه استرداد یا تسلیم یکی از اتباع خود را تنها به شرطی داشته باشد که آن شخص برای گذراندن محکومیت وضع شده در نتیجه محاکمه یا دادرسی که برای آن استرداد یا تسلیم شخص مورد نظر درخواست شده بود و آن دولت عضو و دولت عضو درخواست‌کننده استرداد آن شخص با این گزینه و سایر شرایطی که ممکن است مناسب بدانند، موافق هستند، به آن دولت عضو بازگردانده شود، استرداد یا تسلیم مشروط مزبور برای انجام تعهد مندرج در بند (۱۱) این ماده کفایت می‌کند.

۱۳. چنانچه استرداد، که به منظور اجرای حکم درخواست شده، رد شود، زیرا شخص مورد درخواست تبعه کشور عضو درخواست‌شونده است، کشور عضو درخواست‌شونده، در صورتی که قوانین داخلی آن اجازه می‌دهد و مطابق با الزامات این قانون است، در صورت درخواست کشور عضو درخواست‌کننده، اجرای حکم صادر شده بر اساس قوانین داخلی کشور عضو درخواست‌کننده یا باقیمانده آن حکم را مد نظر قرار دهد.

۱۴. هر شخصی که در رابطه با هر یک از جرائم مربوط به این ماده در مورد او رسیدگی می‌شود، تضمین رفتار عادلانه در تمام مراحل دادرسی، از جمله برخورداری از تمامی حقوق و تضمین‌های مقرر در قانون داخلی کشور عضوی که در قلمرو آن حضور دارد، دریافت خواهد نمود.

۱۵. هیچ یک از مقررات این معاهده (کنوانسیون) نباید به‌عنوان تحمیل تعهد به استرداد تفسیر شود چنانچه کشور عضو درخواست‌شونده دلایل قابل توجهی برای این باور داشته باشد که این درخواست با هدف تعقیب یا مجازات فرد به دلیل جنسیت، نژاد، زبان، مذهب، ملیت، منشأ قومی یا نظرات سیاسی وی ارائه شده، یا اینکه موافقت با درخواست به هر یک از این دلایل باعث آسیب به موقعیت آن شخص می‌شود.

۱۶. کشورهای عضو نمی‌توانند درخواست استرداد را صرفاً به این دلیل رد کنند که جرم شامل مسائل مالی نیز می‌شود.

۱۷. قبل از امتناع از استرداد، کشور عضو درخواست‌شونده، در صورت اقتضاء، با کشور عضو درخواست‌کننده مشورت خواهد کرد تا فرصت کافی برای ارائه نظرات خود و ارائه اطلاعات مرتبط با ادعای خود در اختیار کشور درخواست‌شونده قرار دهد.

دفترت دولت

۱۸. کشور عضو درخواست‌شونده، تصمیم خود در مورد استرداد را به کشور عضو درخواست‌کننده اطلاع خواهد داد. کشور عضو درخواست‌شونده، کشور عضو درخواست‌کننده را از هر دلیلی برای امتناع از استرداد مطلع خواهد کرد، مگر اینکه کشور عضو درخواست‌شونده به واسطه قوانین داخلی یا تعهدات حقوقی بین‌المللی خود از انجام این کار منع شده باشد.

۱۹. هر کشور عضو در زمان امضا یا هنگام تودیع سند تنفیذ، پذیرش یا تصویب یا الحاق خود، نام و نشانی مرجعی را که مسئول ارائه یا دریافت درخواست‌ها برای استرداد یا بازداشت موقت است، به دبیرکل سازمان ملل متحد اطلاع خواهد داد. دبیرکل فهرست مراجعی را که به این ترتیب توسط کشورهای عضو تعیین شده، تنظیم و به روز خواهد کرد. هر کشور عضو اطمینان حاصل خواهد کرد که جزئیات ثبت شده در فهرست همیشه صحیح است.

۲۰. کشورهای عضو به دنبال انعقاد موافقت‌نامه‌ها یا ترتیبات دوجانبه و چندجانبه جهت انجام یا افزایش اثربخشی استرداد خواهند بود.

ماده ۳۸. انتقال محکومین

کشورهای عضو می‌توانند با در نظر گرفتن حقوق محکومین، انعقاد موافقت‌نامه‌ها یا ترتیبات دوجانبه یا چندجانبه را در مورد انتقال افراد محکوم به حبس یا سایر اشکال محرومیت از آزادی به دلیل جرایمی که طبق این معاهده (کنوانسیون) مقرر شده است، به قلمرو خود جهت تکمیل دوران محکومیت مد نظر قرار دهند. کشورهای عضو می‌توانند مسائل مربوط به رضایت، توانبخشی و بازگشت به اجتماع را نیز مورد توجه قرار دهند.

ماده ۳۹. انتقال دادرسی‌های کیفری

۱. کشورهای عضو امکان انتقال دادرسی‌های به یکدیگر را به منظور پیگرد قانونی کیفری جرم مقرر در این معاهده (کنوانسیون)، چنانچه چنین انتقالی به نفع اجرای صحیح عدالت تلقی شود، به‌ویژه در مواردی که چندین حوزه قضایی با هدف متمرکزسازی پیگرد قانونی درگیر هستند، بررسی خواهند کرد.

۲. اگر کشور عضوی که انتقال دادرسی‌های کیفری را مشروط به وجود معاهده می‌کند، از کشور عضو دیگری که با آن معاهده‌ای در این مورد ندارد، درخواست انتقال دریافت کند، می‌تواند این معاهده (کنوانسیون) را به‌عنوان مبنای قانونی برای انتقال دادرسی‌های کیفری در رابطه با هر جرمی که این ماده در مورد آن اعمال می‌شود، مد نظر قرار دهد.

ماده ۴۰. اصول و رویه‌های کلی مربوط به معاضدت حقوقی متقابل

آنها، جهت بهبود قوانین ملی و چارچوبها و ارتقای ظرفیت مراجع ملی در مقابله با جرایم سایبری در تمام اشکال آن، از جمله پیشگیری، کشف، تحقیق و تعقیب آن، و تأکید در این زمینه بر نقشی که سازمان ملل متحد ایفا می‌کند،

با اذعان به افزایش تعداد قربانیان جرایم سایبری، اهمیت احقاق عدالت برای آن قربانیان و ضرورت رسیدگی به نیازهای افراد در موقعیت‌های آسیب‌پذیر در اقدامات اتخاذ شده برای پیشگیری و مبارزه با جرایم مشمول این معاهده (کنوانسیون)،

مصمم به پیشگیری، کشف و سرکوب مؤثرتر نقل و انتقالات بین‌المللی اموال تحصیل شده در نتیجه جرایم سایبری و تقویت همکاری بین‌المللی در بازپایی و بازگرداندن عواید ناشی از جرایم مقرر مطابق این معاهده (کنوانسیون)، با در نظر گرفتن اینکه پیشگیری و مبارزه با جرایم سایبری وظیفه همه دولت‌ها است و در صورتی که می‌خواهند تلاش آنها در این زمینه مؤثر باشد، باید با حمایت و مشارکت سازمان‌های بین‌المللی و منطقه‌ای مربوط و همچنین سازمان‌های غیر دولتی، سازمان‌های جامعه مدنی، مؤسسات دانشگاهی و نهادهای بخش خصوصی، با یکدیگر همکاری کنند،

با اذعان به اهمیت در محوریت قرار دادن دیدگاه جنسیتی در تمام تلاش‌های مرتبط برای پیشگیری و مبارزه با جرایم مشمول این معاهده (کنوانسیون)، مطابق با قوانین داخلی،

با توجه به نیاز به دستیابی به اهداف اجرای قانون و حصول اطمینان از احترام به حقوق بشر و آزادی‌های اساسی که در اسناد بین‌المللی و منطقه‌ای لازم‌الاجرا تصریح شده است،

با اذعان به حق محافظت در برابر مداخله خودسرانه یا غیرقانونی در حریم خصوصی افراد، و اهمیت حفاظت از داده‌های شخصی،

با قدردانی از کار دفتر مبارزه با مواد مخدر و جرم سازمان ملل متحد و سایر سازمان‌های بین‌المللی و منطقه‌ای در پیشگیری و مبارزه با جرایم سایبری،

با یادآوری قطعنامه‌های ۷۴/۲۴۷ مورخ ۶ دی ۱۳۹۸ (۲۷ دسامبر ۲۰۱۹) و ۷۵/۲۸۲ مورخ ۵ خرداد ۱۴۰۰ (۲۶ مه ۲۰۲۱) مجمع عمومی،

با در نظر گرفتن معاهده‌ها (کنوانسیون‌ها) و معاهده‌های بین‌المللی و منطقه‌ای موجود در زمینه همکاری در امور کیفری، و همچنین معاهده‌های مشابهی که بین کشورهای عضو سازمان ملل وجود دارد،

به شرح زیر موافقت نموده‌اند:

دفتر هیئت دولت

۱. کشورهای عضو به یکدیگر بیشترین میزان معاضدت حقوقی متقابل را در تحقیقات، تعقیب و دادرسی قضایی در رابطه با جرایم مقرر در این معاهده (کنوانسیون) و به منظور جمع‌آوری شواهد الکترونیکی جرایم مقرر در این معاهده (کنوانسیون) و همچنین جرایم شدید، مبذول خواهند نمود.

۲. معاضدت حقوقی متقابل باید تا حد امکان تحت قوانین مربوط، معاهدات، موافقت‌نامه‌ها و ترتیبات کشور عضو درخواست‌شونده در رابطه با تحقیقات، پیگردهای قانونی و دادرسی قضایی در رابطه با جرایمی که یک شخص حقوقی می‌تواند در خصوص آن در کشور عضو درخواست‌کننده طبق ماده (۱۸) این معاهده (کنوانسیون) مسئول شناخته شود، باشد.

۳. معاضدت حقوقی متقابل مطابق با این ماده می‌تواند برای هر یک از اهداف زیر درخواست شود:

(الف) اخذ ادله یا اظهارات از اشخاص؛

(ب) ابلاغ اوراق قضایی؛

(پ) اجرای تفتیش، توقیف و انسداد؛

(ت) تفتیش یا دسترسی مشابه، توقیف یا تضمین مشابه و افشای داده‌های الکترونیکی ذخیره شده با استفاده از سامانه فناوری اطلاعات و ارتباطات طبق ماده (۴۴) این معاهده (کنوانسیون)؛

(ث) جمع‌آوری داده‌های ترافیک در لحظه طبق ماده (۴۵) این معاهده (کنوانسیون)؛

(ج) جلوگیری از انتقال داده‌های محتوایی طبق ماده (۴۶) این معاهده (کنوانسیون)؛

(چ) بررسی اشیاء و اماکن؛

(ح) ارائه اطلاعات، ادله و ارزیابی‌های کارشناسی؛

(خ) ارائه اصل یا نسخه تأیید شده اسناد و سوابق مربوط، از جمله سوابق دولتی، بانکی، مالی، شرکتی یا تجاری؛

(د) شناسایی یا ردیابی عواید حاصل از جرم، اموال، تجهیزات، یا سایر وسایل مبتنی بر شواهد؛

(ذ) تسهیل حضور داوطلبانه افراد در کشور عضو درخواست‌کننده؛

(ر) بازیابی عواید حاصل از جرم؛

(ز) هر نوع مساعدت دیگری که مغایر با قوانین داخلی کشور عضو درخواست‌شونده نباشد.

دفتر هیئت دولت

۴. مراجع ذیصلاح یک کشور عضو، بدون لطمه‌ای به قوانین داخلی، می‌توانند بدون درخواست قبلی، اطلاعات مربوط به مسائل کیفری را به یک مرجع ذیصلاح در کشور عضو دیگر منتقل کنند چنانچه بر این باور باشد که چنین اطلاعاتی می‌تواند به مقام مذکور در انجام تعهدات یا تکمیل موفقیت‌آمیز تحقیقات و دادرسی کیفری کمک نموده یا منجر به درخواستی شود که توسط کشور عضو متأخر طبق این معاهده (کنوانسیون) تنظیم شده است.

۵. انتقال اطلاعات به موجب بند (۴) این ماده به تحقیقات و دادرسی کیفری در کشوری که مراجع ذیصلاح، آن اطلاعات را ارائه نموده‌اند، لطمه‌ای وارد نخواهد کرد. مراجع ذیصلاح دریافت‌کننده اطلاعات با درخواستی مبنی بر اینکه اطلاعات مذکور حتی به‌طور موقت محرمانه بماند یا محدودیت‌هایی در استفاده از آن وجود داشته باشد، موافقت خواهند کرد. با این حال، این امر مانع از آن نمی‌شود که کشور عضو دریافت‌کننده در جریان دادرسی خود اطلاعاتی را که برای یک متهم تبرئه‌کننده است، افشا نکند. در چنین حالتی، کشور عضو دریافت‌کننده باید قبل از افشای اطلاعات، به کشور عضو ارسال‌کننده اطلاع دهد و در صورت درخواست، با کشور عضو ارسال‌کننده مشورت خواهد کرد. اگر در یک مورد استثنایی، اعلان قبلی امکان‌پذیر نباشد، کشور عضو دریافت‌کننده باید بدون تأخیر، کشور عضو ارسال‌کننده را از افشای اطلاعات مطلع کند.

۶. مفاد این ماده بر تعهدات ناشی از هر معاهده دیگری اعم از دوجانبه یا چندجانبه که به‌طور کلی یا جزئی بر مساعدت حقوقی متقابل حاکم است یا خواهد بود، تأثیری نخواهد داشت.

۷. بندهای (۸) تا (۳۱) این ماده در مورد درخواست‌های ارائه شده به موجب این ماده در صورتی اعمال می‌شود که کشورهای عضو مورد نظر به یک معاهده معاضدت حقوقی متقابل ملتزم نباشند. در صورتی که کشورهای عضو به چنین معاهده‌ای ملتزم باشند، مقررات مربوط آن معاهده اعمال خواهد شد، مگر اینکه کشورهای عضو موافقت کنند که بندهای (۸) تا (۳۱) این ماده را به جای آن اعمال کنند. چنانچه این مفاد موجب تسهیل همکاری شوند، کشورهای عضو به شدت تشویق می‌شوند این مفاد را اعمال کنند.

۸. کشورهای عضو می‌توانند از ارائه معاضدت به موجب این ماده به دلیل عدم وجود جرم مضاعف خودداری کنند. با این حال، کشور عضو درخواست‌شونده می‌تواند در مواقعی که صلاح بداند، در حدی که به صلاحدید خود تصمیم می‌گیرد، بدون توجه به اینکه آیا این رفتار طبق قوانین داخلی کشور درخواست‌شونده جرم محسوب می‌شود یا خیر، معاضدت ارائه دهد. زمانی که درخواست‌ها مربوط به مسائلی با ماهیت کم ارزش یا مسائلی باشد که همکاری یا معاضدت مورد درخواست بر اساس سایر مقررات این معاهده (کنوانسیون) در دسترس است، معاضدت می‌تواند رد شود.

۹. شخصی که در قلمرو یک کشور عضو بازداشت شده یا در حال گذراندن محکومیت است و حضور وی در کشور عضو دیگر به منظور شناسایی، شهادت یا به گونه دیگر ارائه معاضدت در کسب ادله برای تحقیقات، پیگرد قانونی

یا دادرسی قضایی در کشور در رابطه با جرایم مقرر در این معاهده (کنوانسیون) درخواست شده، در صورت احراز شرایط زیر می‌تواند منتقل شود:

(الف) شخص آزادانه رضایت آگاهانه خود را اعلام کند؛

(ب) مراجع ذیصلاح هر دو کشور عضو، مشروط به شرایطی که کشورهای عضو ممکن است مناسب بدانند، موافقت کنند.

۱۰. از لحاظ بند (۹) این ماده:

(الف) کشور عضوی که شخص به آن منتقل می‌شود، اختیار و تعهد دارد شخص منتقل شده را در بازداشت نگه دارد، مگر اینکه کشور عضوی که شخص از آن منتقل شده درخواست یا اجازه دیگری داده باشد؛

(ب) کشور عضوی که شخص به آن منتقل می‌شود، بدون تأخیر تعهد خود را برای بازگرداندن شخص به زندان کشور عضوی که شخص از آنجا منتقل شده، همانطور که قبلاً توافق شده، یا به گونه دیگری که توسط مراجع ذیصلاح هر دو کشور عضو توافق شده، اجرا خواهد کرد؛

(پ) کشور عضوی که شخص به آنجا منتقل شده است، کشور عضوی که شخص از آنجا منتقل شده را ملزم نخواهد کرد تا تشریفات استرداد را جهت بازگرداندن شخص آغاز کند؛

(ت) مدت زمانی که شخص انتقال یافته در بازداشت کشور عضوی که وی به آن انتقال یافته گذرانده است، جزء دوران محکومیت او در دولت عضو انتقال دهنده محاسبه خواهد شد.

۱۱. در صورتی که کشور عضوی که شخص از آنجا انتقال می‌یابد طبق بندهای (۹) و (۱۰) این ماده توافق کند، آن شخص صرف‌نظر از ملیت خود در رابطه با فعل و ترک فعل یا محکومیت‌های قبل از ترک قلمرو کشوری که از آنجا منتقل شده است، تحت پیگرد، بازداشت یا مجازات قرار نخواهد گرفت یا محکوم به هیچ نوع محدودیت آزادی دیگر در قلمرو کشوری که به آن، شخص مزبور منتقل شده است، نخواهد شد.

۱۲. (الف) هر کشور عضو یک مرجع یا مراجع مرکزی را تعیین خواهد کرد که مسئولیت و اختیار دریافت درخواست‌های معاضدت حقوقی متقابل و اجرای آنها یا ارسال آنها به مراجع ذیصلاح را برای اجرا دارند، در صورتی که یک کشور عضو دارای منطقه یا قلمرو خاصی با نظام مجزای معاضدت حقوقی متقابل باشد، می‌تواند یک مرجع مرکزی مجزا را تعیین کند که همان وظیفه را برای آن منطقه یا قلمرو انجام دهد.

دو ره‌مدار

(ب) مراجع مرکزی از اجرا یا ارسال سریع و مناسب درخواست‌های دریافتی اطمینان حاصل خواهند نمود. در صورتی که مرجع مرکزی درخواست را برای اجرا به یک مقام ذیصلاح ارسال می‌کند، آن مرجع را جهت اجرای سریع و مناسب درخواست مورد ترغیب قرار خواهد داد.

(پ) زمانی که هر کشور عضو سند تنفیذ، پذیرش تصویب یا الحاق خود به این معاهده (کنوانسیون) را تودیع می‌کند، دبیرکل سازمان ملل از مرجع مرکزی تعیین‌شده برای این منظور مطلع خواهد شد و فهرستی از مراجع مرکزی تعیین شده توسط کشورهای عضو را تنظیم و بروزرسانی خواهد نمود. هر کشور عضو اطمینان حاصل خواهد نمود که جزئیات ثبت شده در فهرست مذکور همیشه صحیح است.

(ت) درخواست‌های معاضدت حقوقی متقابل و هرگونه مکاتبات مرتبط با آن به مراجع مرکزی تعیین‌شده توسط کشورهای عضو ارسال خواهد شد. این الزام نافی حق یک کشور عضو در خصوص الزام نمودن برای ارسال چنین درخواست‌ها و ارتباطاتی از طریق مجاری سیاسی (دیپلماتیک) و در شرایط اضطراری، در صورت موافقت کشورهای عضو، از طریق سازمان بین‌المللی پلیس جنایی (اینترپل)، در صورت امکان، نخواهد بود.

۱۳. درخواست‌ها به صورت کتبی یا، در صورت امکان، به هر وسیله‌ای که بتواند یک سابقه کتبی ایجاد کند، به زبانی که برای کشور عضو درخواست‌شونده قابل قبول باشد، تحت شرایطی که به آن کشور عضو اجازه می‌دهد اصالت را احراز کند، ارائه خواهد شد. زبان یا زبان‌های قابل قبول هر کشور عضو در زمان تودیع سند تنفیذ، پذیرش یا تصویب یا الحاق به این معاهده (کنوانسیون)، به دبیرکل سازمان ملل متحد اطلاع داده خواهد شد. در شرایط اضطراری و در صورت موافقت کشورهای عضو، درخواست‌ها می‌تواند به صورت شفاهی ارائه شود، اما باید فوراً به صورت کتبی تأیید شود.

۱۴. مراجع مرکزی کشورهای عضو در مواردی که توسط قوانین مربوط خود منع نشده باشند، ترغیب می‌شوند درخواست‌های معاضدت حقوقی متقابل و مکاتبات مربوط به آن و همچنین شواهد را به شکل الکترونیکی تحت شرایطی که به کشور عضو درخواست‌شونده اجازه می‌دهد اصالت درخواست را احراز و امنیت ارتباطات را تضمین کند، ارسال و دریافت کنند.

۱۵. درخواست معاضدت حقوقی متقابل شامل موارد زیر خواهد بود:

(الف) هویت مرجع درخواست‌کننده؛

(ب) موضوع و ماهیت تحقیق، پیگرد قانونی یا دادرسی قضایی که درخواست مربوط به آن است و نام و وظایف مرجعی که مسئول انجام تحقیقات، پیگرد قانونی یا دادرسی قضایی است؛

(پ) خلاصه‌ای از حقایق مربوط، به جز در رابطه با درخواست به منظور ابلاغ اسناد قضایی؛

(ت) شرح معاضدت مورد درخواست و جزئیات هر رویه خاصی که کشور عضو درخواست‌کننده مایل به رعایت آن است؛

(ث) در صورت امکان و اقتضاء، هویت، محل و ملیت هر شخص مربوط، و همچنین کشور مبدأ، شرح و محل هر مورد یا حساب‌های مربوط؛

(ج) در صورت لزوم، دوره زمانی که برای آن شواهد، اطلاعات یا معاضدت دیگر درخواست شده است؛ و

(چ) هدفی که برای آن شواهد، اطلاعات یا معاضدت دیگر درخواست می‌شود.

۱۶. کشور عضو درخواست‌شونده می‌تواند زمانی که اجرای درخواست مطابق با قوانین داخلی خود ضروری به نظر می‌رسد یا زمانی که بتواند چنین اجرائی را تسهیل کند، اطلاعات بیشتری درخواست نماید.

۱۷. درخواست مطابق با قوانین داخلی کشور عضو درخواست‌شونده و تا حدی که با قوانین داخلی کشور عضو درخواست‌شونده مغایرت نداشته باشد و در صورت امکان، طبق رویه‌های مشخص شده در درخواست اجرا خواهد شد.

۱۸. در صورت امکان و مطابق با اصول اساسی حقوق داخلی، هنگامی که فردی در قلمرو یک کشور عضو است و باید به‌عنوان شاهد، قربانی یا کارشناس توسط مراجع قضایی کشور عضو دیگر استماع شود، اولین کشور عضو می‌تواند در صورت عدم امکان یا مطلوب بودن حضور شخص مورد نظر در قلمرو کشور عضو درخواست‌کننده، بنا به درخواست طرف دیگر، اجازه دهد جلسه استماع از طریق فراهمایی دور سخنی (ویدئو کنفرانس) برگزار شود. کشورهای عضو می‌توانند به توافق برسند که جلسه استماع توسط یک مقام قضایی کشور عضو درخواست‌کننده و با حضور مقام قضایی کشور عضو درخواست‌شونده انجام شود. اگر کشور عضو درخواست‌شونده به ابزارهای فنی لازم برای برگزاری یک فراهمایی دور سخنی (ویدئو کنفرانس) دسترسی نداشته باشد، این ابزار می‌تواند با توافق دوجانبه توسط کشور عضو درخواست‌کننده ارائه شود.

۱۹. کشور عضو درخواست‌کننده اطلاعات یا شواهد ارائه شده توسط کشور عضو درخواست‌شونده برای تحقیقات، پیگرد قانونی یا دادرسی قضایی را به غیر از مواردی که در درخواست ذکر شده، بدون رضایت قبلی کشور عضو درخواست‌شونده ارسال یا استفاده نخواهد کرد. هیچ موردی در این بند مانع از آن نمی‌شود که کشور عضو درخواست‌کننده در جریان دادرسی خود اطلاعات یا شواهدی را که برای شخص متهم تبرئه‌کننده است، افشا کند. در مورد اخیر، کشور عضو درخواست‌کننده باید قبل از افشای اطلاعات، به کشور عضو درخواست‌شونده اطلاع دهد و در صورت درخواست، با کشور عضو درخواست‌شونده مشورت کند. اگر در یک مورد استثنایی، اطلاع قبلی امکان‌پذیر نباشد، کشور عضو درخواست‌کننده باید بدون تأخیر به کشور عضو درخواست‌شونده اطلاع دهد.

۲۰. کشور عضو درخواست‌کننده می‌تواند از کشور عضو درخواست‌شونده بخواهد که واقعیت و ماهیت درخواست را محرمانه نگه دارد، مگر در حدی که برای اجرای درخواست ضروری است. چنانچه کشور عضو درخواست‌شونده نتواند الزامات رازداری را رعایت کند، باید فوراً به کشور عضو درخواست‌کننده اطلاع دهد.

۲۱. معاضدت حقوقی متقابل می‌تواند به دلایل زیر مورد پذیرش قرار نگیرد:

(الف) در صورتی که درخواست مطابق با مفاد این ماده نباشد؛

(ب) چنانچه کشور عضو درخواست‌شونده تشخیص دهد اجرای درخواست احتمالاً به حاکمیت، امنیت، نظم عمومی یا سایر منافع اساسی آن لطمه وارد می‌کند؛

(پ) اگر مراجع کشور عضو درخواست‌شونده به موجب قوانین داخلی خود از انجام اقدام درخواست‌شده در رابطه با هر جرم مشابهی منع می‌شدند، در صورتی که این اقدام ذیل صلاحیت آنها مشمول تحقیق، پیگرد قانونی یا دادرسی قضایی قرار می‌گرفت؛

(ت) در صورتی که اجرای اقدام درخواست شده مغایر با نظام حقوقی کشور عضو درخواست‌شونده در رابطه با معاضدت حقوقی متقابل باشد.

۲۲. هیچ موردی در این معاهده (کنوانسیون) نباید به‌عنوان تحمیل تعهد به ارائه معاضدت حقوقی تفسیر شود چنانچه کشور عضو درخواست‌شونده دلایل قابل توجهی برای این باور داشته باشد که این درخواست با هدف تعقیب یا مجازات فرد به دلیل جنسیت، نژاد، زبان، مذهب، ملیت، منشأ قومی یا نظرات سیاسی وی ارائه شده، یا اینکه موافقت با درخواست به هر یک از این دلایل باعث آسیب به موقعیت آن شخص می‌شود.

۲۳. کشورهای عضو نمی‌توانند درخواست معاضدت حقوقی متقابل را صرفاً به این دلیل که جرم شامل مسائل مالی نیز می‌شود، رد کنند.

۲۴. کشورهای عضو از ارائه معاضدت حقوقی متقابل طبق این ماده به دلیل رازداری بانکی خودداری نخواهند کرد.

۲۵. دلایل هر گونه امتناع از ارائه معاضدت حقوقی متقابل ذکر خواهد شد.

۲۶. کشور عضو درخواست‌شونده درخواست کمک حقوقی متقابل را در اسرع وقت انجام خواهد داد و تا حد امکان تمام مهلت‌های پیشنهادشده توسط کشور عضو درخواست‌کننده و دلایلی را که ترجیحاً در درخواست ذکر شده است، در نظر خواهد گرفت. کشور عضو درخواست‌شونده به درخواست‌های معقول کشور عضو درخواست‌کننده در مورد وضعیت و پیشرفت در رسیدگی به درخواست پاسخ خواهد داد. کشور عضو درخواست‌کننده هنگامی که معاضدت درخواستی دیگر مورد نیاز نباشد، فوراً به کشور عضو درخواست‌شونده اطلاع خواهد داد.

۲۷. معاضدت حقوقی متقابل در صورتی که موجب تداخل در تحقیقات، پیگرد قانونی، یا دادرسی قضایی جاری شود، می‌تواند توسط کشور عضو درخواست‌شونده به تعویق بیفتد.

۲۸. قبل از رد درخواست بر اساس بند (۲۱) این ماده یا به تعویق انداختن اجرای آن بر اساس بند (۲۷) این ماده، دولت عضو درخواست‌شونده در صورت لزوم با دولت عضو درخواست‌کننده مشورت خواهد کرد تا بررسی کند آیا معاضدت با رعایت این شرایط و ضوابط قابل ارائه می‌باشد یا خیر. چنانچه کشور عضو درخواست‌کننده کمک را با رعایت این شرایط بپذیرد، شرایط را رعایت خواهد نمود.

۲۹. بدون خدشه به اجرای بند (۱۱) این ماده، شاهد، کارشناس یا شخص دیگری که بنا به درخواست کشور عضو درخواست‌کننده، رضایت می‌دهد تا در دادرسی مدارک ارائه کند یا در تحقیق، پیگرد یا جریان دادرسی قضایی در قلمرو کشور عضو درخواست‌کننده کمک کند، در رابطه با فعل‌ها، ترک فعل‌ها و محکومیت‌های پیش از خروج آن شخص از قلمرو کشور عضو درخواست‌شونده، تحت تعقیب، بازداشت، مجازات قرار نگرفته یا مشمول هیچ گونه محدودیت دیگری از آزادی نخواهد شد. چنانچه شاهد، کارشناس یا شخص دیگر ظرف ۱۵ روز متوالی یا برای هر دوره زمانی مورد توافق کشورهای عضو از تاریخی که توسط مراجع قضائی به‌طور رسمی به آنها اطلاع داده شده است که حضور آنها دیگر ضرورت ندارد، علیرغم این که فرصت ترک قلمرو کشور درخواست‌کننده را داشته است ولی با این وجود به‌طور داوطلبانه در قلمرو مزبور بماند یا پس از ترک آن، با اراده آزاد خود به آن بازگردد.

۳۰. هزینه‌های عادی اجرای یک درخواست بر عهده کشور عضو درخواست‌شونده خواهد بود، مگر اینکه توسط کشورهای مربوط به شکل دیگری موافقت شود. چنانچه برای انجام درخواست هزینه‌های چشمگیر و فوق‌العاده مورد نیاز باشد یا مورد نیاز خواهد بود، کشورهای عضو برای تعیین شرایط و ضوابط اجرای درخواست و همچنین نحوه پرداخت هزینه‌ها مشورت خواهند نمود.

۳۱. کشور عضو درخواست‌شونده:

(الف) نسخه‌هایی از سوابق دولتی، اسناد یا اطلاعاتی را که در اختیار دارد و طبق قوانین داخلی خود در دسترس عموم است، در اختیار کشور عضو درخواست‌کننده قرار خواهد داد؛

(ب) می‌تواند به صلاحدید خود نسخه‌هایی از هرگونه سوابق دولتی، اسناد یا اطلاعاتی که طبق قوانین داخلی در دسترس عموم نیست، به‌طور کلی، جزئی یا با رعایت شرایطی که مناسب بداند، در اختیار کشور عضو درخواست‌کننده قرار دهد.

۳۲. کشورهای عضو، در صورت لزوم، امکان انعقاد موافقت‌نامه‌ها یا ترتیبات دوجانبه یا چندجانبه را که در خدمت اهداف این ماده بوده، موجب تأثیر عملی آن یا تقویت مفاد آن گردد، مورد بررسی قرار خواهند داد.

ماده ۴۱. شبکه شبانه روزی

۱. هر کشور عضو باید نقطه تماس شبانه روزی (قابل دسترسی ۲۴ ساعت در روز و ۷ روز در هفته) تعیین نماید تا از ارائه کمک فوری به منظور تحقیقات جنایی خاص، پیگرد قانونی یا دادرسی قضایی در مورد جرایم مقرر در این معاهده (کنوانسیون) یا برای جمع‌آوری، تحصیل و صیانت از شواهد الکترونیکی در جهت اهداف بند (۳) این ماده و در رابطه با جرایم مقرر در این معاهده (کنوانسیون)، و همچنین جرایم شدید، اطمینان حاصل شود.

۲. دبیرکل سازمان ملل متحد در مورد نقطه تماس مزبور مطلع خواهد شد و فهرست به‌روزشده‌ای از نقاط تماس تعیین شده برای اهداف این ماده را نگهداری نموده و این فهرست به‌روزشده را سالانه در اختیار کشورهای عضو قرار خواهد داد.

۳. چنین کمکی شامل تسهیل یا در صورت مجاز بودن طبق قانون داخلی و رویه‌های کشور عضو درخواست‌شونده، شامل اجرای مستقیم اقدامات زیر خواهد بود:

(الف) ارائه مشاوره فنی؛

(ب) حفظ داده‌های الکترونیکی ذخیره شده طبق مواد (۴۲) و (۴۳) این معاهده (کنوانسیون)، از جمله، در صورت لزوم، اطلاعات مربوط به مکان ارائه دهنده خدمات، در صورتی که برای کشور عضو درخواست‌شونده شناخته شده باشد، جهت کمک به کشور عضو درخواست‌کننده برای طرح یک درخواست؛

(پ) جمع‌آوری شواهد و ارائه اطلاعات حقوقی؛

(ت) مکان‌یابی مظنونین؛ یا

(ث) ارائه داده‌های الکترونیکی جهت جلوگیری از یک وضعیت اضطراری.

۴. نقطه تماس یک کشور عضو ظرفیت برقراری ارتباط عاجل با نقطه تماس یک کشور عضو دیگر را خواهد داشت. چنانچه نقطه تماس تعیین شده توسط یک کشور عضو بخشی از مرجع یا مراجع مسئول آن کشور عضو در خصوص معاضدت حقوقی متقابل یا استرداد نباشد، نقطه تماس اطمینان حاصل خواهد نمود که قادر به هماهنگی سریع با آن مرجع یا مراجع است.

۵. هر کشور عضو اطمینان حاصل نمود که کارکنان آموزش‌دیده و مجهز برای اطمینان از عملکرد شبانه‌روزی شبکه در دسترس هستند.

۶. کشورهای عضو همچنین می‌توانند از شبکه‌های مجاز موجود در اختیار نقطه تماس، در صورت لزوم، و در محدوده قوانین داخلی خود، از جمله شبکه‌های شبانه‌روزی جرایم رایانه‌ای سازمان بین‌المللی پلیس جنایی

(اینترپل) به منظور همکاری‌های سریع میان نیروهای پلیس و سایر روش‌های همکاری تبادل اطلاعات، استفاده نموده و این شبکه‌ها را تقویت نمایند.

ماده ۴۲. همکاری بین‌المللی به منظور حفاظت سریع از داده‌های الکترونیکی ذخیره‌شده

۱. طبق ماده (۲۵) این معاهده (کنوانسیون)، یک کشور عضو می‌تواند درخواست خود را به کشور عضو دیگر جهت سفارش یا تحصیل حفاظت سریع از داده‌های الکترونیکی ذخیره‌شده با استفاده از سامانه فناوری اطلاعات و ارتباطات واقع در قلمرو کشور متأخر، ارائه دهد و در رابطه با آن، کشور عضو درخواست‌کننده قصد دارد درخواستی برای معاضدت حقوقی متقابل جهت جستجو یا دسترسی مشابه، توقیف یا ایمن‌سازی مشابه، یا افشای داده‌های الکترونیکی ارائه کند.

۲. کشور عضو درخواست‌کننده می‌تواند از شبکه ۲۴ ساعته در روز و ۷ روز در هفته مقرر در ماده (۴۱) این معاهده (کنوانسیون) جهت جستجوی اطلاعات مربوط به مکان داده‌های الکترونیکی ذخیره‌شده با استفاده از سامانه فناوری اطلاعات و ارتباطات و در صورت لزوم، اطلاعات مربوط به مکان ارائه دهنده خدمات استفاده کند.

۳. درخواست حفاظت طبق بند (۱) این ماده موارد زیر را مشخص خواهد نمود:

(الف) مقامی که به دنبال محافظت است؛

(ب) جرمی که موضوع تحقیقات کیفری، پیگرد قانونی یا دادرسی قضایی است و خلاصه‌ای از حقایق مربوط؛

(پ) حفاظت از داده‌های الکترونیکی ذخیره‌شده و ارتباط آنها با جرم؛

(ت) هر گونه اطلاعات موجود که حافظ داده‌های الکترونیکی ذخیره‌شده یا مکان سامانه فناوری اطلاعات و ارتباطات را شناسایی می‌کند؛

(ث) ضرورت حفاظت؛

(ج) اینکه کشور عضو درخواست‌کننده قصد دارد درخواستی جهت معاضدت حقوقی متقابل برای جستجو یا دسترسی مشابه، توقیف یا ایمن‌سازی مشابه، یا افشای داده‌های الکترونیکی ذخیره‌شده ارائه کند؛

(چ) در صورت لزوم، نیاز به محرمانه نگه داشتن درخواست حفاظت و عدم اطلاع به کاربر.

۴. پس از دریافت درخواست از یک کشور عضو دیگر، کشور عضو درخواست‌شونده تمام اقدامات لازم را به منظور محافظت سریع از داده‌های الکترونیکی مشخص شده مطابق با قوانین داخلی خود انجام خواهد داد. برای پاسخ به یک درخواست، جرم مضاعف به‌عنوان شرط برای ارائه چنین محافظتی الزامی نخواهد بود.

۵. کشور عضوی که برای پاسخ به درخواست معاضدت حقوقی متقابل برای جستجو یا دسترسی، توقیف یا ایمن سازی مشابه، یا افشای داده های الکترونیکی ذخیره شده، جرم مضاعف را به عنوان شرطی لازم می داند، می تواند، در رابطه با جرایمی غیر از جرایم مقرر این معاهده (کنوانسیون)، حق عدم پذیرش درخواست محافظت را طبق این ماده در مواردی که دلایلی بر این باور داشته باشد که در زمان افشاء، شرط جرم مضاعف قابل تحقق نبوده است، برای خود محفوظ نگاه دارد.

۶. علاوه بر این، درخواست محافظت تنها بر اساس دلایل مندرج در جزء (ب) و (پ) بند (۲۱) و بند (۲۲) ماده (۴۰) این معاهده (کنوانسیون) قابل رد می باشد.

۷. در صورتی که کشور عضو درخواست شونده معتقد باشد که محافظت، در دسترس بودن داده ها را در آینده تضمین نموده یا تهدیدی برای محرمانه بودن تحقیقات کشور درخواست کننده است، یا به گونه دیگر به تحقیقات کشور عضو درخواست کننده لطمه وارد می کند، باید فوراً این موضوع را به کشور عضو درخواست کننده اطلاع دهد، تا آنها تعیین کنند که آیا درخواست با این وجود باید اجرا شود یا خیر.

۸. هر گونه حفاظتی که در پاسخ به درخواستی طبق بند (۱) این ماده انجام شده برای مدت حداقل ۶۰ روز خواهد بود تا به کشور عضو درخواست کننده امکان ارائه درخواست برای جستجو یا دسترسی، توقیف یا ایمن سازی مشابه یا افشای داده ها را بدهد. پس از دریافت چنین درخواستی، داده ها تا زمان تصمیم گیری در مورد آن درخواست همچنان محافظت خواهند شد.

۹. پیش از انقضای مدت محافظت در بند (۸) این ماده، کشور عضو درخواست کننده می تواند درخواست تمدید دوره محافظت را ارائه دهد.

ماده ۴۳. همکاری بین المللی به منظور افشای سریع داده های ترافیک حفاظت شده

۱. در صورتیکه در جریان اجرای درخواستی که طبق ماده (۴۲) این معاهده (کنوانسیون) مبنی بر محافظت داده های ترافیک مربوط به یک ارتباط خاص ارائه شده، کشور عضو درخواست شونده متوجه شود یک ارائه دهنده خدمات در کشور دیگر عضو در انتقال اطلاعات شرکت داشته، کشور عضو درخواست شونده سریعاً حجم کافی از داده های ترافیک را جهت شناسایی آن ارائه دهنده خدمات و مسیری که ارتباط از طریق آن مخابره شده، در اختیار کشور عضو درخواست کننده قرار خواهد داد.

۲. تنها بر اساس دلایل مندرج در جزء (ب) و (پ) بند (۲۱) و بند (۲۲) ماده (۴۰) این معاهده (کنوانسیون)، افشای داده های ترافیک طبق بند (۱) این ماده را می توان رد نمود.

ماده ۴۴. معاضدت حقوقی متقابل در دسترسی به داده های الکترونیکی ذخیره شده

فصل اول: مقررات عمومی

ماده ۱. شرح هدف

اهداف این معاهده (کنوانسیون) عبارتند از:

- (الف) ترویج و تقویت اقدامات برای پیشگیری و مبارزه کارآمدتر و مؤثرتر با جرایم سایبری؛
- (ب) ترویج، تسهیل و تقویت همکاری‌های بین‌المللی در پیشگیری و مبارزه با جرایم سایبری؛ و
- (پ) ترویج، تسهیل و حمایت از کمک‌های فنی و ظرفیت‌سازی برای پیشگیری و مبارزه با جرایم سایبری، به‌ویژه به نفع کشورهای در حال توسعه.

ماده ۲. کاربرد اصطلاحات

از نظر این معاهده (کنوانسیون):

- (الف) «سامانه فناوری اطلاعات و ارتباطات» به هر دستگاه یا گروهی از دستگاه‌های متصل یا مرتبط اطلاق می‌شود که یک یا چند دستگاه از آنها، بر اساس یک برنامه، پردازش خودکار داده‌های الکترونیکی را جمع‌آوری، ذخیره و انجام می‌دهند.
- (ب) «داده‌های الکترونیکی» به هرگونه نمایش حقایق، اطلاعات یا مفاهیم به شکلی مناسب برای پردازش در یک سامانه (سیستم) فناوری اطلاعات و ارتباطات اطلاق می‌شود، از جمله برنامه‌ای مناسب که موجب می‌شود یک سامانه (سیستم) فناوری اطلاعات و ارتباطات کاری را انجام دهد.
- (پ) «داده‌های ترافیک» به هر داده الکترونیکی مربوط به یک ارتباط با استفاده از یک سامانه (سیستم) فناوری اطلاعات و ارتباطات، تولید شده توسط یک سامانه (سیستم) فناوری اطلاعات و ارتباطات که بخشی از زنجیره ارتباطات را تشکیل می‌دهد، گفته می‌شود که مبدأ، مقصد، مسیر، زمان، تاریخ، اندازه، مدت ارتباط یا نوع خدمات اساسی را نشان می‌دهد؛
- (ت) «داده‌های محتوا» به هرگونه داده الکترونیکی، به غیر از اطلاعات (فرد) مشترک یا داده‌های ترافیک، مربوط به محتوای داده‌های منتقل شده توسط یک سامانه (سیستم) فناوری اطلاعات و ارتباطات، از جمله، اما نه محدود به، تصاویر، پیام‌های متنی، صدا پیام‌ها، پوشه‌های (فایل‌های) صوتی و تصویری ضبط شده، اطلاق می‌شود؛
- (ث) «ارائه‌دهنده خدمات» به هر نهاد دولتی یا خصوصی اطلاق می‌شود که:

دفتر دولت

۱. یک کشور عضو می‌تواند از کشور عضو دیگر جستجو یا دسترسی، توقیف یا ایمن‌سازی و افشای داده‌های الکترونیکی ذخیره‌شده به‌طور مشابه از جمله داده‌های الکترونیکی محافظت شده طبق ماده (۴۲) این معاهده (کنوانسیون) با استفاده از سامانه فناوری اطلاعات و ارتباطات واقع در قلمرو کشور عضو درخواست‌شونده را درخواست کند.

۲. کشور عضو درخواست‌شونده از طریق اعمال اسناد و قوانین بین‌المللی مربوط مذکور در ماده (۳۵) این معاهده (کنوانسیون) و مطابق با سایر مفاد ذیربط این فصل به درخواست پاسخ خواهد داد.

۳. در موارد زیر به درخواست سریعاً پاسخ داده خواهد شد:

(الف) دلایلی برای این باور وجود دارد که داده‌های مربوط به‌ویژه در معرض از دست‌رفتن یا تغییر آسیب‌پذیر هستند؛ یا

(ب) اسناد و قوانین موضوع بند (۲) این ماده موجبات همکاری سریع را فراهم می‌آورد.

ماده ۴۵. معاضدت حقوقی متقابل در خصوص جمع‌آوری در لحظه داده‌های ترافیک

۱. کشورهای عضو تلاش خواهند کرد در جمع‌آوری در لحظه داده‌های ترافیک مرتبط با ارتباطات مشخص شده در قلمرو آنها که از طریق سامانه فناوری اطلاعات و ارتباطات ارسال می‌شود، به یکدیگر معاضدت حقوقی متقابل ارائه دهند. طبق مفاد بند (۲) این ماده، این کمک‌ها تابع شرایط و رویه‌های پیش‌بینی شده به موجب قوانین داخلی خواهد بود.

۲. هر کشور عضو تلاش خواهد نمود حداقل در رابطه با جرایم کیفری که جمع‌آوری در لحظه داده‌های ترافیک برای پرونده‌های داخلی مشابه آنها در دسترس است، چنین کمکی را ارائه دهد.

۳. درخواست‌های صورت گرفته طبق بند (۱) این ماده موارد زیر را مشخص خواهد کرد:

(الف) نام مرجع درخواست‌کننده؛

(ب) خلاصه‌ای از حقایق اصلی و ماهیت تحقیقات، پیگرد قانونی، یا دادرسی قضایی که درخواست مربوط به آن است؛

(پ) داده‌های الکترونیکی که در رابطه با آنها جمع‌آوری داده‌های ترافیک مورد نیاز است و ارتباط آنها با جرم؛

(ت) هر گونه داده موجود که مالک یا کاربر داده‌ها یا مکان سامانه فناوری اطلاعات و ارتباطات را مشخص می‌کند؛

(ث) توجیه برای نیاز به جمع‌آوری داده‌های ترافیک؛

(ج) دوره‌ای که قرار است داده‌های ترافیک برای آن جمع‌آوری شود و توجیه مربوط به مدت آن.

ماده ۴۶. معاضدت حقوقی متقابل در جلوگیری از انتقال داده‌های محتوایی

کشورهای عضو تلاش خواهند کرد تا در جمع‌آوری یا ضبط در لحظه داده‌های محتوایی ارتباطات مشخص که از طریق سامانه فناوری اطلاعات و ارتباطات ارسال می‌شود، تا حدی که طبق معاهدات قابل اعمال نسبت به آنها یا قوانین داخلی کشور خود مجاز است، به یکدیگر معاضدت حقوقی متقابل ارائه دهند.

ماده ۴۷. همکاری در اجرای قانون

۱. کشورهای عضو، مطابق با نظام‌های حقوقی و اداری داخلی مربوط خود جهت ارتقاء اثربخشی اقدامات اجرای قانون برای مبارزه با جرایم مقرر در این معاهده (کنوانسیون)، همکاری نزدیک خواهند داشت. کشورهای عضو، به‌ویژه اقدامات مؤثری را در موارد زیر اتخاذ خواهند کرد:

(الف) تقویت و در صورت لزوم ایجاد مجاری ارتباطی بین مراجع ذیصلاح، نهادها و خدمات خود، با در نظر گرفتن مجاری موجود، شامل مجاری سازمان بین‌المللی پلیس جنایی (اینترپل)، به منظور تسهیل تبادل امن و سریع اطلاعات در مورد تمام جنبه‌های جرایم مقرر در این معاهده (کنوانسیون)، از جمله، در صورت صلاحدید کشورهای عضو، ارتباط با سایر فعالیت‌های مجرمانه؛

(ب) همکاری با سایر کشورهای عضو در انجام تحقیقات در خصوص جرایم مقرر در این معاهده (کنوانسیون) دربار:

(۱) هویت، موقعیت مکانی و فعالیت‌های افراد مظنون به دست داشتن در چنین جرایمی یا محل دیگر افراد ذریبط؛

(۲) جابجایی عواید ناشی از جرم یا اموال ناشی از ارتکاب چنین جرایمی؛

(۳) جابجایی اموال، تجهیزات یا سایر ابزارهای مورد استفاده یا در نظر گرفته شده برای استفاده در ارتکاب چنین جرایمی؛

(پ) در صورت لزوم، فراهم سازی اقلام یا داده‌های لازم برای اهداف تحلیلی یا تحقیقی؛

(ت) مبادله اطلاعات، در صورت لزوم، با سایر کشورهای عضو در مورد ابزارها و روش‌های خاصی که برای ارتکاب جرایم تعیین شده مقرر در این معاهده (کنوانسیون) از جمله استفاده از هویت‌های جعلی، اسناد تقلبی، تغییر یافته یا جعلی و سایر ابزارهای پنهان کردن فعالیت‌ها، استفاده می‌شود و همچنین روش‌ها، شیوه‌ها و رویه‌های جرایم سایبری؛

دفتر هیئت دولت

(ث) تسهیل هماهنگی مؤثر بین مراجع ذیصلاح، نهادها و خدمات خود و ارتقای تبادل کارکنان و سایر کارشناسان، از جمله، اعزام افسران رابط مشروط به موافقت‌نامه‌ها یا ترتیبات دوجانبه بین کشورهای عضو؛

(ج) مبادله اطلاعات و هماهنگی اقدامات اداری و سایر اقدامات انجام شده، در صورت لزوم، به منظور شناسایی زودهنگام جرایم مقرر در این معاهده (کنوانسیون).

۲. به منظور اجرای این معاهده (کنوانسیون)، کشورهای عضو، انعقاد موافقت‌نامه‌ها یا ترتیبات دوجانبه یا چندجانبه را در مورد همکاری مستقیم میان نهادهای مجری قانون خود و در صورت وجود چنین موافقت‌نامه‌ها یا ترتیبات، اصلاح آنها را بررسی خواهند کرد. در صورت عدم وجود چنین موافقت‌نامه‌ها یا ترتیبات بین کشورهای مربوط، کشورهای عضو می‌توانند این معاهده (کنوانسیون) را مبنایی برای همکاری متقابل انتظامی در رابطه با جرایم مقرر در این معاهده (کنوانسیون) در نظر بگیرند. در زمان مقتضی، کشورهای عضو از موافقت‌نامه‌ها یا ترتیبات، از جمله سازمان‌های بین‌المللی یا منطقه‌ای، جهت تقویت همکاری بین سازمان‌های مجری قانون خود استفاده کامل خواهند نمود.

ماده ۴۸. تحقیقات مشترک

کشورهای عضو، انعقاد موافقت‌نامه‌ها یا ترتیبات دو یا چند جانبه را بررسی خواهند کرد که به موجب آن، در خصوص جرایم مقرر در این معاهده (کنوانسیون) که موضوع تحقیقات کیفری، پیگرد قانونی و دادرسی قضایی در یک یا چند کشور است، مراجع ذیصلاح ذیربط می‌توانند نهادهای تحقیقاتی مشترک ایجاد نمایند. در صورت عدم وجود چنین توافقات یا ترتیبات، تحقیقات مشترک می‌تواند بر اساس توافق و به صورت مورد به مورد انجام شود. کشورهای عضو طرف‌های درگیر اطمینان حاصل خواهند نمود حاکمیت کشور عضو که چنین تحقیقاتی در قلمرو آن انجام می‌شود کاملاً رعایت می‌گردد.

ماده ۴۹. سازوکارهای بازبایی اموال از طریق همکاری بین‌المللی در مصادره

۱. طبق ماده (۵۰) این معاهده (کنوانسیون)، هر کشور عضو، به منظور ارائه معاضدت حقوقی متقابل در رابطه با اموال تحصیل شده یا دخیل در ارتکاب جرایم مقرر در این معاهده (کنوانسیون)، مطابق با قوانین داخلی خود، باید موارد زیر را انجام دهد:

(الف) اتخاذ اقدامات لازم جهت اجازه به مراجع ذیصلاح برای اجرای حکم مصادره صادر شده توسط دادگاه کشور عضو دیگر؛

دفتر هیئت دولت

(ب) اتخاذ اقدامات لازم جهت اجازه به مراجع ذیصلاح خود، در مواردی که صلاحیت دارند، به منظور صدور دستور مصادره اموال با منشأ خارجی از طریق رسیدگی به جرم پولشویی یا هر جرم دیگری که می‌تواند در صلاحیت آنها باشد یا با سایر رویه‌های مجاز طبق قوانین داخلی آن؛ و

(پ) در صورت نیاز، در نظر گرفتن اتخاذ تدابیری برای اجازه مصادره اموال بدون محکومیت کیفری در مواردی که مجرم به دلیل مرگ، فرار یا غیبت یا در سایر موارد مقتضی قابل تعقیب قضایی نباشد؛

۲. هر کشور عضو، به منظور ارائه معاضدت حقوقی متقابل بر اساس درخواستی که طبق بند (۲) ماده (۵۰) این معاهده (کنوانسیون) ارائه شده است، مطابق با قوانین داخلی خود موارد زیر را انجام خواهد داد:

(الف) در صورت لزوم اتخاذ اقداماتی جهت اجازه به مراجع ذیصلاح خود برای انسداده یا توقیف اموال بر اساس حکم انسداده یا توقیف صادر شده توسط دادگاه یا مقام ذیصلاح یک کشور عضو درخواست‌کننده که مبنای معقولی برای باور کشور درخواست‌شونده مبنی بر اینکه دلایل کافی برای انجام چنین اقداماتی وجود داشته و این اموال در نهایت مشمول حکم مصادره در راستای جزء (الف) بند (۱) این ماده می‌باشد، فراهم می‌کند.

(ب) اتخاذ اقدامات جهت اجازه به مراجع ذیصلاح خود برای انسداده یا توقیف نمودن اموال طی یک درخواست که مبنای معقولی برای باور کشور عضو درخواست‌شونده مبنی بر اینکه دلایل کافی برای انجام چنین اقداماتی وجود داشته و این اموال در نهایت مشمول حکم مصادره در راستای جزء (الف) بند (۱) این ماده است، فراهم می‌کند.

(پ) در نظر گرفتن اتخاذ سایر تدابیر جهت اجازه به مراجع ذیصلاح خود برای حفاظت از اموال به مقصود مصادره، برای مثال بر اساس بازداشت خارجی یا اتهام کیفری مربوط به تحصیل چنین اموالی.

ماده ۵۰. همکاری بین‌المللی به منظور مصادره

۱. کشور عضوی که درخواستی از کشور عضو دیگری که دارای صلاحیت رسیدگی به جرمی مقرر در این معاهده (کنوانسیون) برای مصادره عواید حاصل از جرم، اموال، تجهیزات یا سایر ابزارهای مذکور در بند (۱) ماده (۳۱) این معاهده (کنوانسیون) واقع در قلمرو خود است، دریافت کرده، تا حد امکان در چارچوب نظام حقوقی داخلی خود باید موارد زیر را انجام دهد:

(الف) درخواست را به منظور اخذ حکم مصادره به مراجع ذیصلاح خود تسلیم نموده و در صورت صدور چنین حکمی، آن را اجرا نماید؛ یا

(ب) به مراجع ذیصلاح خود حکم مصادره صادر شده توسط دادگاهی در قلمرو کشور عضو درخواست‌کننده را مطابق بند (۱) ماده (۳۱) این معاهده (کنوانسیون) تا جایی که به عواید حاصل از جرم، اموال، تجهیزات یا سایر

ابزارهای واقع در قلمرو کشور عضو درخواست‌شونده مربوط می‌شود، به منظور اجرای آن تا حد درخواست‌شده، ارائه نماید.

۲. پس از درخواست توسط کشور عضو دیگر که صلاحیت رسیدگی به جرمی مقرر در این معاهده (کنوانسیون) را دارد، کشور عضو درخواست‌شونده اقداماتی را جهت شناسایی، ردیابی و انسداد یا توقیف عواید حاصل از جرم، اموال، تجهیزات یا سایر ابزارهای ذکر شده در بند (۱) ماده (۳۱) این معاهده (کنوانسیون) به منظور مصادره نهایی دستور داده شده توسط کشور عضو درخواست‌کننده یا بر اساس درخواست طبق بند (۱) این ماده توسط کشور عضو درخواست‌شونده، اتخاذ خواهد کرد.

۳. مفاد ماده (۴۰) این معاهده (کنوانسیون)، در مورد این ماده، پس از ایجاد تغییرات لازم قابل اعمال است. علاوه بر اطلاعات مشخص شده در بند (۱۵) ماده (۴۰) این معاهده (کنوانسیون)، درخواست‌های ارائه شده به موجب این ماده شامل موارد زیر خواهد بود:

(الف) در مورد درخواست مربوط به جزء (الف) بند (۱) این ماده، شرح اموالی که باید مصادره شود، شامل، تا حد امکان، مکان، و در صورت لزوم، ارزش تخمینی اموال و سند شرح حقایق مهم مورد استناد کشور عضو درخواست‌کننده به منظور اینکه کشور عضو درخواست‌شونده بتواند دستور را طبق قوانین داخلی خود درخواست کند؛

(ب) در مورد درخواست مربوط به جزء (ب) بند ۱ این ماده، یک نسخه قانونی قابل پذیرش از حکم مصادره‌ای که درخواست بر اساس آن صادر شده توسط کشور عضو درخواست‌کننده، سند شرح حقایق مهم و اطلاعات تا حدی که موجب اجرای دستور درخواست می‌شود، سند مشخص‌کننده اقدامات انجام شده توسط کشور عضو درخواست‌کننده به منظور ارائه اعلان کافی به اشخاص ثالث دارای حسن نیت و تضمین دادرسی عادلانه، و مدرکی مبنی بر قطعی بودن حکم مصادره؛

(پ) در مورد درخواست مربوط به بند (۲) این ماده، شرح حقایق مهم مورد استناد کشور عضو درخواست‌کننده و شرح اقدامات درخواست شده و، در صورت وجود، نسخه قابل پذیرش قانونی از دستوری که بر اساس آن درخواست انجام شده است.

۴. تصمیمات یا اقدامات پیش‌بینی شده در بندهای (۱) و (۲) این ماده توسط کشور عضو درخواست‌شونده مطابق و با رعایت مفاد قوانین داخلی و قواعد رویه‌ای آن یا هر معاهده، موافقت‌نامه یا ترتیباتی دو یا چندجانبه که ممکن است در رابطه با کشور عضو درخواست‌کننده به آن متعهد باشد، اتخاذ خواهد شد.

۵. هر کشور عضو باید نسخه‌هایی از قوانین و مقررات خود را که اجرا کننده این ماده می‌باشد و هر گونه تغییر بعدی در این قوانین و مقررات یا شرح آن را به دبیرکل سازمان ملل متحد ارائه کند.

۶. چنانچه یکی از کشورهای عضو تصمیم گرفته و انجام اقدامات مذکور در بندهای (۱) و (۲) این ماده را مشروط به وجود معاهده مربوط کند، آن کشور عضو، این معاهده (کنوانسیون) را مبنای لازم و کافی معاهده در نظر خواهد گرفت.

۷. چنانچه کشور عضو درخواست‌شونده شواهد کافی و به‌موقع دریافت نکند یا اگر دارایی ارزش ناچیزی داشته باشد، همکاری طبق این ماده نیز می‌تواند لغو شود یا اقدامات موقت قابل لغو می‌باشند.

۸. قبل از لغو هرگونه اقدام موقت اتخاذ شده به موجب این ماده، کشور عضو درخواست‌شونده در صورت امکان به کشور عضو درخواست‌کننده فرصتی جهت ارائه دلایل خود به نفع ادامه اقدام، ارائه خواهد داد.

۹. مفاد این ماده به‌عنوان نافی حقوق اشخاص ثالث دارای حسن‌نیت تعبیر نخواهد شد.

۱۰. کشورهای عضو، انعقاد معاهدات، موافقت‌نامه‌ها یا ترتیبات دو یا چندجانبه را به منظور افزایش اثربخشی همکاری‌های بین‌المللی انجام‌شده بر اساس این ماده بررسی خواهند کرد.

ماده ۵۱. همکاری ویژه

هر کشور عضو، بدون اینکه خدشه‌ای بر قوانین داخلی، تحقیقات کیفری، پیگرد قانونی یا رسیدگی قضائی خود وارد شود، تلاش خواهد نمود تدابیری جهت صدور مجوز برای ارسال اطلاعات مربوط به عواید ناشی از جرایم مقرر در این معاهده (کنوانسیون) به کشور عضو دیگر بدون درخواست قبلی، زمانی که بر این نظر است افشای چنین اطلاعاتی می‌تواند به کشور عضو دریافت‌کننده در شروع یا اجرای تحقیقات، پیگردهای قانونی یا دادرسی قضایی کمک نموده یا منجر به درخواست آن کشور عضو طبق ماده (۵۰) این معاهده (کنوانسیون) شود، اتخاذ نماید.

ماده ۵۲. بازگرداندن و امحاء عواید ناشی از جرم یا اموال مصادره شده

۱. عواید حاصل از جرایم یا اموال مصادره شده توسط یک کشور عضو طبق ماده (۳۱) یا (۵۰) این معاهده (کنوانسیون)، توسط آن کشور عضو مطابق قوانین داخلی و رویه‌های اداری خود امحاء خواهد شد.

۲. هنگام اقدام در خصوص درخواستی که توسط کشور عضو دیگر مطابق با ماده (۵۰) این معاهده (کنوانسیون) ارائه شده، کشورهای عضو، تا حدی که قانون داخلی اجازه می‌دهد و در صورت درخواست، اولویت را بر بازگرداندن

دفتر هیئت دولت

عواید جرم یا اموال مصادره شده به کشور عضو درخواست‌کننده جهت پرداخت غرامت به قربانیان جرم یا بازگرداندن چنین عواید ناشی از جرم یا اموال به مالکان قانونی قبلی آنها، قرار خواهند داد.

۳. هنگام اقدام در خصوص درخواستی که توسط کشور عضو دیگر مطابق با مواد (۳۱) و (۵۰) این معاهده (کنوانسیون) ارائه شده، یک کشور عضو می‌تواند پس از بررسی‌های لازم برای جبران خسارت قربانیان، توجه ویژه‌ای به انعقاد موافقت‌نامه‌ها یا ترتیبات درباره موارد زیر داشته باشد:

(الف) اهدا معادل ارزش چنین عواید حاصل از جرم یا اموال یا وجوه حاصل از فروش چنین عوایدی یا بخشی از آن به حساب تعیین شده طبق جزء (پ) بند (۲) ماده (۵۶) این معاهده (کنوانسیون)، و به نهادهای بین‌الدولی متخصص در مبارزه با جرایم سایبری؛

(ب) به اشتراک گذاشتن عواید حاصل از جرم یا اموال، یا وجوه حاصل از فروش چنین عوایدی، به‌طور منظم یا موردی با سایر کشورهای عضو، مطابق با قوانین داخلی یا رویه‌های اداری آن کشور.

۴. در صورت اقتضاء، مگر اینکه کشورهای عضو تصمیم دیگری بگیرند، کشور عضو درخواست‌شونده می‌تواند هزینه‌های معقولی را که در تحقیقات، پیگردهای قانونی یا رسیدگی قضایی منجر به بازگرداندن یا واگذاری اموال مصادره‌شده طبق این ماده متحمل شده، کسر کند.

فصل ششم: اقدامات پیشگیرانه

ماده ۵۳. اقدامات پیشگیرانه

۱. هر کشور عضو مطابق با اصول اساسی نظام حقوقی خود، تلاش خواهد نمود سیاست‌های مؤثر و هماهنگ و بهترین روش‌ها را به منظور کاهش فرصت‌های موجود یا آتی برای جرایم سایبری از طریق اقدامات قانونی، اداری یا سایر اقدامات مناسب، توسعه داده، اجرا کرده یا ادامه دهد.

۲. هر کشور عضو اقدامات مقتضی را در چارچوب امکانات خود و مطابق با اصول اساسی حقوق داخلی خود جهت ارتقای مشارکت فعال افراد و نهادهای مرتبط خارج از بخش عمومی، مانند سازمان‌های غیرکشوری، سازمان‌های جامعه مدنی، مؤسسات دانشگاهی و مؤسسات بخش خصوصی و همچنین عموم مردم در جنبه‌های مربوط به پیشگیری از جرایم مقرر در این معاهده (کنوانسیون)، انجام خواهد داد.

۳. اقدامات پیشگیرانه می‌تواند شامل موارد زیر باشد:

دفتر هیئت دولت

(الف) تقویت همکاری میان سازمان‌های مجری قانون یا دادستان‌ها و افراد و نهادهای مرتبط خارج از بخش عمومی، مانند سازمان‌های غیردولتی، سازمان‌های جامعه مدنی، مؤسسات دانشگاهی و نهادهای بخش خصوصی به منظور رسیدگی به جنبه‌های مربوط به پیشگیری و مبارزه با جرایم مقرر در این معاهده (کنوانسیون)؛

(ب) ارتقاء آگاهی عمومی در مورد وجود، علل و شدت تهدید ناشی از جرایم مقرر بر اساس این معاهده (کنوانسیون) از طریق فعالیت‌های اطلاع‌رسانی عمومی، آموزش عمومی، برنامه‌های سواد رسانه‌ای و اطلاعاتی و برنامه‌های درسی که مشارکت عمومی را در پیشگیری و مبارزه با چنین جرایم ترویج می‌کند؛

(پ) تلاش جهت افزایش ظرفیت نظام‌های عدالت کیفری داخلی، از جمله آموزش و توسعه تخصص در میان دست‌اندرکاران عدالت کیفری، به‌عنوان بخشی از راهبردهای ملی پیشگیری در برابر جرایم مقرر بر اساس این معاهده (کنوانسیون)؛

(ت) تشویق ارائه‌دهندگان خدمات به انجام اقدامات مؤثر به منظور تقویت امنیت محصولات، خدمات و مشتریان ارائه‌دهندگان خدمات، در صورت امکان با توجه به شرایط ملی و تا حدی که توسط قوانین داخلی مجاز است؛

(ث) به رسمیت شناختن سهم فعالیت‌های مشروع محققان امنیتی زمانی که صرفاً و در حد مجاز و با رعایت شرایط مقرر در قوانین داخلی، جهت تقویت و بهبود امنیت محصولات، خدمات و مشتریان ارائه‌دهندگان خدمات واقع در قلمرو کشور عضو، انجام گرفته باشد؛

(ج) توسعه، تسهیل و ترویج برنامه‌ها و فعالیت‌ها به منظور جلوگیری از تبدیل شدن افراد در معرض خطر ارتکاب جرایم سایبری به مجرم و توسعه مهارت‌های آنها به شیوه‌ای قانونی؛

(چ) تلاش برای ترویج ادغام مجدد در جامعه در خصوص افراد محکوم به جرایمی که طبق این معاهده (کنوانسیون) مقرر شده است؛

(ح) تدوین راهبردها و سیاست‌ها، مطابق با قوانین داخلی، به منظور پیشگیری و ریشه‌کنی خشونت‌های جنسیتی که از طریق استفاده از سامانه فناوری اطلاعات و ارتباطات و همچنین در نظر گرفتن شرایط و نیازهای خاص افراد در وضعیت‌های آسیب‌پذیر در توسعه اقدامات پیشگیرانه، رخ می‌دهد؛

(خ) تعهد به تلاش‌های خاص و متناسب به منظور ایمن نگاه داشتن کودکان در فضای برخط (آنلاین)، از جمله از طریق تعلیم و تربیت و افزایش آگاهی عمومی در مورد سوءاستفاده جنسی یا بهره‌کشی جنسی از کودکان در فضای برخط (آنلاین) و از طریق بازنگری در چارچوب‌های قانونی داخلی و تقویت همکاری بین‌المللی با هدف پیشگیری از آن، همچنین تلاش جهت حصول اطمینان از حذف سریع محتوای حاوی سوءاستفاده جنسی و استثمار جنسی کودکان؛

(د) افزایش شفافیت و ارتقای مشارکت عموم مردم در فرآیندهای تصمیم‌گیری و حصول اطمینان از دسترسی کافی ایشان به اطلاعات؛

(ذ) احترام، ترویج و حمایت از آزادی جستجو، دریافت و انتشار اطلاعات عمومی در رابطه با جرایم سایبری؛

(ر) توسعه یا تقویت برنامه‌های حمایتی برای قربانیان جرایم مقرر بر اساس این معاهده (کنوانسیون)؛

(ز) جلوگیری و کشف انتقال عواید حاصل از جرم و اموال مربوط به جرایم مقرر در این معاهده (کنوانسیون).

۴. هر کشور عضو جهت حصول اطمینان از اینکه مرجع یا مراجع ذیصلاح مربوط مسئول پیشگیری و مبارزه با جرایم سایبری، شناخته شده و در دسترس عموم هستند، در صورت اقتضاء، جهت گزارش‌دهی، از جمله به صورت ناشناس، هر حادثه‌ای که می‌تواند به‌عنوان یک جرم کیفری مقرر بر اساس این معاهده (کنوانسیون) محسوب شود، تدابیر مناسبی را اتخاذ خواهد کرد.

۵. کشورهای عضو تلاش خواهند کرد به‌طور دوره‌ای چارچوب‌های قانونی ملی مربوط و رویه‌های اداری موجود را با هدف شناسایی شکاف‌ها و آسیب‌پذیری‌ها و حصول اطمینان از مرتبط بودن آنها در مواجهه با تهدیدات در حال تغییر ناشی از جرایم مقرر مطابق با این معاهده (کنوانسیون)، ارزیابی کنند.

۶. کشورهای عضو می‌توانند با یکدیگر و با سازمان‌های بین‌المللی و منطقه‌ای مربوط در پیشبرد و توسعه اقدامات مذکور در این ماده همکاری کنند. این شامل مشارکت در طرح‌های بین‌المللی با هدف پیشگیری از جرایم سایبری می‌باشد.

۷. هر کشور عضو، نام و نشانی مرجع یا مراجعی را که می‌تواند به سایر کشورهای عضو در توسعه و اجرای اقدامات خاص برای جلوگیری از جرایم سایبری کمک کنند، به دبیر کل سازمان ملل متحد اطلاع خواهد داد.

فصل هفتم: کمک‌های فنی و تبادل اطلاعات

ماده ۵۴. کمک‌های فنی و ظرفیت سازی

۱. کشورهای عضو، با توجه به ظرفیت خود، ارائه گسترده‌ترین میزان کمک فنی و ظرفیت‌سازی، از جمله آموزش و سایر اشکال مساعدت، تبادل متقابل تجربیات مرتبط و دانش تخصصی و انتقال فناوری را با شرایط توافق‌شده متقابل، به‌طور ویژه با در نظر گرفتن منافع و نیازهای کشورهای عضو در حال توسعه به منظور تسهیل در پیشگیری، کشف، تحقیق و تعقیب جرائم تحت پوشش این معاهده (کنوانسیون)، مد نظر قرار خواهند داد.

۲. کشورهای عضو، تا حد ضروری، برنامه‌های آموزشی خاصی را برای کارکنان خود که مسئول پیشگیری، کشف، تحقیق و تعقیب جرایم تحت پوشش این معاهده (کنوانسیون) هستند، آغاز، توسعه، اجرا کرده یا بهبود خواهند بخشید.

۳. فعالیت‌های موضوع بندهای (۱) و (۲) این ماده، تا حدی که قانون داخلی اجازه می‌دهد، می‌تواند با موارد زیر سروکار داشته باشد:

(الف) روش‌ها و فنون مورد استفاده در پیشگیری، کشف، تحقیق و تعقیب جرائم مشمول این معاهده (کنوانسیون)؛

(ب) ظرفیت‌سازی در توسعه و برنامه‌ریزی سیاست‌ها و قوانین راهبردی برای پیشگیری و مبارزه با جرایم سایبری؛

(پ) ایجاد ظرفیت در جمع‌آوری، حفظ و به اشتراک‌گذاری شواهد، به‌ویژه شواهد الکترونیکی، از جمله حفظ زنجیره نگهداری اسناد و تجزیه و تحلیل جنایی رقومی سازی (دیجیتال) مدارک؛

(ت) تجهیزات جدید (مدرن) اجرای قانون و استفاده از آنها؛

(ث) آموزش مراجع ذیصلاح در خصوص تهیه درخواست برای معاضدت حقوقی متقابل و سایر ابزارهای همکاری که الزامات این معاهده (کنوانسیون) را برآورده می‌کند، به‌ویژه به منظور جمع‌آوری، حفظ و به اشتراک‌گذاری شواهد به صورت الکترونیکی.

(ج) پیشگیری، کشف و نظارت بر نقل و انتقال عواید ناشی از ارتکاب جرایم مشمول این معاهده (کنوانسیون)، اموال، تجهیزات یا سایر ابزارها و روش‌های مورد استفاده برای انتقال، اختفا یا تغییر و تبدیل چنین عواید، اموال، تجهیزات یا سایر ابزارها؛

(چ) سازوکارها و روش‌های قانونی و اداری مناسب و مؤثر جهت تسهیل توقیف، مصادره و بازگرداندن عواید ناشی از جرایم مشمول این معاهده (کنوانسیون)؛

(ح) روش‌های مورد استفاده در حمایت از قربانیان و شهودی که با مراجع قضایی همکاری می‌کنند؛

(خ) آموزش قوانین ماهوی و شکلی مربوط، و اختیارات تحقیقات اجرای قانون، و همچنین مقررات ملی و بین‌المللی و زبان‌ها.

۴. کشورهای عضو، با رعایت قوانین داخلی خود، تلاش خواهند کرد از تخصص سایر کشورهای عضو و سازمان‌های بین‌المللی و منطقه‌ای مربوط، سازمان‌های غیردولتی، سازمان‌های جامعه مدنی، مؤسسات دانشگاهی و نهادهای

(۱) به کاربران خدمات خود توانایی برقراری ارتباط از طریق یک سامانه (سیستم) فناوری اطلاعات و ارتباطات را ارائه داده؛ یا

(۲) داده‌های الکترونیکی را از طرف چنین خدمات ارتباطی یا کاربران چنین خدمتی پردازش یا ذخیره می‌کند.

(ج) «اطلاعات شخص مشترک» به هرگونه اطلاعاتی اطلاق می‌شود که توسط یک ارائه‌دهنده خدمات نگهداری می‌شود و مربوط به مشترکین خدمات آن به غیر از داده‌های ترافیک یا محتوا است و می‌توان از طریق آن موارد زیر را مشخص نمود:

(۱) نوع خدمات ارتباطی مورد استفاده، مفاد فنی مربوط به آن و دوره ارائه خدمت؛

(۲) هویت شخص مشترک، نشانی پستی یا جغرافیایی، تلفن یا شماره دسترسی دیگر، اطلاعات صورتحساب یا پرداخت، که بر اساس توافق یا ترتیبات خدمات موجود است.

(۳) هرگونه اطلاعات دیگری در محل نصب تجهیزات ارتباطی که بر اساس توافق یا ترتیبات خدمات موجود است.

(چ) «داده‌های شخصی» به معنای هرگونه اطلاعات مربوط به یک شخص حقیقی شناسایی شده یا قابل شناسایی است.

(ح) «جرم شدید» به معنای رفتاری است که مجازات آن حداکثر محرومیت از آزادی به مدت حداقل چهار سال یا مجازات شدیدتر است.

(خ) «اموال» به هر نوع دارایی، اعم از مادی یا غیر مادی، منقول یا غیرمنقول، ملموس و غیر ملموس، از جمله دارایی‌های مجازی، و اسناد قانونی یا اسنادی که نشان دهنده مالکیت یا منافع این دارایی‌ها باشد، اطلاق می‌شود.

(د) «عواید حاصل از جرم» به معنای هرگونه اموالی است که مستقیم یا غیرمستقیم از طریق ارتکاب جرم تحصیل شده یا کسب گردیده است.

(ذ) «مسدود» یا «توقیف» ممنوعیت موقت انتقال، تبدیل، واگذاری یا جابجایی اموال یا در اختیار گرفتن موقت نگهداری یا واپایش (کنترل) اموال بر اساس حکم صادره از سوی دادگاه یا سایر مراجع ذیصلاح اطلاق می‌شود.

(ر) «مصادره» که در صورت لزوم شامل ضبط اموال می‌شود، به معنای محرومیت دائمی از اموال به موجب دستور دادگاه یا سایر مراجع ذیصلاح است.

دفتر هیئت دولت

بخش خصوصی به منظور افزایش اجرای مؤثر این معاهده (کنوانسیون) استفاده نموده و با آنها همکاری نزدیک داشته باشند.

۵. کشورهای عضو در برنامه‌ریزی و اجرای برنامه‌های آموزشی و پژوهشی طراحی شده به منظور به اشتراک‌گذاری تخصص در زمینه‌های مذکور در بند (۳) این ماده به یکدیگر کمک خواهند کرد و همچنین در صورت لزوم از فراهمایی‌ها (کنفرانس‌ها) و هم‌اندیشی‌های (سمینارهای) منطقه‌ای و بین‌المللی جهت ترویج همکاری و ترغیب برای بحث در مورد نگرانی‌های مشترک استفاده خواهند کرد.

۶. کشورهای عضو، در صورت درخواست، در انجام ارزیابی‌ها، مطالعات و تحقیقات مربوط به انواع، علل و آثار جرایم مشمول این معاهده (کنوانسیون) ارتكابی در قلمرو مربوط خود، با هدف توسعه راهبردها و برنامه‌های اقدام برای پیشگیری و مبارزه با جرایم سایبری، با مشارکت مراجع ذیصلاح و سازمان‌های غیردولتی ذیربط، سازمان‌های جامعه مدنی، مؤسسات دانشگاهی و نهادهای بخش خصوصی، به یکدیگر کمک خواهند نمود.

۷. کشورهای عضو، آموزش و کمک‌های فنی را که موجب تسهیل استرداد به موقع و معاضدت‌های حقوقی متقابل می‌شود، ترویج خواهند نمود. این آموزش و کمک‌های فنی می‌تواند شامل آموزش زبان، کمک در تهیه پیش‌نویس و رسیدگی به درخواست‌های معاضدت حقوقی متقابل، انتقال موقت و مبادله کارکنان در ادارات مرکزی یا سازمان‌هایی با مسئولیت‌های مربوط، باشد.

۸. کشورهای عضو، تا حد لازم، تلاش‌ها را برای به حداکثر رساندن اثربخشی کمک‌های فنی و ظرفیت‌سازی در سازمان‌های بین‌المللی و منطقه‌ای و در چارچوب موافقت‌نامه‌ها یا ترتیبات دوجانبه و چندجانبه تقویت خواهند کرد.

۹. کشورهای عضو، ایجاد سازوکارهای داوطلبانه را با هدف کمک مالی به تلاش‌های کشورهای در حال توسعه در راستای اجرای این معاهده (کنوانسیون) از طریق برنامه‌های کمک فنی و طرح‌های ظرفیت‌سازی، مد نظر قرار خواهند داد.

۱۰. هر کشور عضو تلاش خواهد کرد به منظور تقویت برنامه‌ها و طرح‌ها، از طریق دفتر مقابله با مواد مخدر و جرم سازمان ملل متحد، با هدف اجرای این معاهده (کنوانسیون) از طریق کمک‌های فنی و ظرفیت‌سازی، به این دفتر کمک‌های داوطلبانه ارائه کند.

ماده ۵۵. تبادل اطلاعات

۱. هر کشور عضو، در صورت اقتضاء، با مشورت با کارشناسان مربوط، از جمله از سازمان‌های غیردولتی، سازمان‌های جامعه مدنی، مؤسسات دانشگاهی و نهادهای بخش خصوصی، به تجزیه و تحلیل روندها در قلمرو خود در رابطه

با جرایم تحت پوشش این معاهده (کنوانسیون) و همچنین شرایطی که در آن چنین جرایمی انجام می‌شود، خواهد پرداخت.

۲. کشورهای عضو توسعه و اشتراک گذاری آمار، تخصص‌های تحلیلی و اطلاعات مربوط به جرایم سایبری میان خود و از طریق سازمان‌های بین‌المللی و منطقه‌ای را با هدف توسعه تعاریف، استانداردها و روش‌شناسی مشترک تا حد امکان، و همچنین به‌روش‌ها، جهت پیشگیری و مبارزه با چنین جرایمی، مد نظر قرار خواهند داد.

۳. هر کشور عضو، نظارت بر سیاست‌ها و اقدامات عملی خود را برای پیشگیری و مبارزه با جرایم مشمول این معاهده (کنوانسیون) و ارزیابی اثربخشی و کارایی آنها مد نظر قرار خواهند داد.

۴. کشورهای عضو مبادله اطلاعات در مورد تحولات حقوقی، سیاستی و فناوریانه مرتبط با جرایم سایبری و جمع‌آوری شواهد به شکل الکترونیکی را مد نظر قرار خواهند داد.

ماده ۵۶. اجرای معاهده (کنوانسیون) از طریق توسعه اقتصادی و کمک‌های فنی

۱. کشورهای عضو اقداماتی را به منظور اجرای بهینه این معاهده (کنوانسیون) تا حد امکان از طریق همکاری بین‌المللی و با در نظر گرفتن اثرات منفی جرایم تحت پوشش این معاهده (کنوانسیون) بر جامعه به‌طور کلی و به‌ویژه بر توسعه پایدار اتخاذ خواهند کرد.

۲. کشورهای عضو به صورت مؤکد تشویق می‌شوند در حد امکان و در هماهنگی با یکدیگر و همچنین با سازمان‌های بین‌المللی و منطقه‌ای تلاش‌های ملموسی به شرح ذیل انجام دهند:

(الف) افزایش همکاری در سطوح مختلف با سایر کشورهای عضو، به‌ویژه کشورهای در حال توسعه، به منظور تقویت ظرفیت آنها برای پیشگیری و مبارزه با جرائم تحت پوشش این معاهده (کنوانسیون)؛

(ب) افزایش کمک‌های مالی و مادی برای حمایت از تلاش‌های سایر کشورهای عضو، به‌ویژه کشورهای در حال توسعه، در پیشگیری و مبارزه مؤثر با جرایم مشمول این معاهده (کنوانسیون) و کمک به آنها برای اجرای این معاهده (کنوانسیون)؛

(پ) ارائه کمک‌های فنی به سایر کشورهای عضو، به‌ویژه کشورهای در حال توسعه، در حمایت از تأمین نیازهای آنها در مورد اجرای این معاهده (کنوانسیون). برای این منظور، کشورهای عضو تلاش خواهند کرد کمک‌های داوطلبانه کافی و منظم را به حسابی که به‌طور خاص برای آن منظور در سازوکار تأمین مالی سازمان ملل تعیین شده، ارائه دهند؛

در صورت

(ت) تشویق سازمان‌های غیرکشوری، سازمان‌های جامعه مدنی، مؤسسات دانشگاهی و نهادهای بخش خصوصی، و همچنین مؤسسات مالی، در صورت لزوم، برای مشارکت در تلاش‌های کشورهای عضو، از جمله مطابق با این ماده، به‌ویژه از طریق ارائه برنامه‌های آموزشی بیشتر و تجهیزات جدید (مدرن) به کشورهای در حال توسعه به منظور کمک به آنها در دستیابی به اهداف این معاهده (کنوانسیون)؛

(ث) تبادل به‌روش‌ها و اطلاعات در رابطه با فعالیت‌های انجام شده، به منظور بهبود شفافیت، اجتناب از تکرار تلاش‌ها و استفاده بهینه از آموخته‌ها.

۳. کشورهای عضو همچنین استفاده از برنامه‌های زیرمنطقه‌ای، منطقه‌ای و بین‌المللی موجود، از جمله فراهمی‌ها و هم‌اندیشی‌ها (سمینارها)، را برای ارتقای همکاری و کمک‌های فنی و تشویق بحث در مورد نگرانی‌های مشترک، از جمله مشکلات و نیازهای ویژه کشورهای در حال توسعه، مد نظر قرار خواهند داد.

۴. تا حد امکان، کشورهای عضو اطمینان حاصل خواهند نمود که منابع و تلاش‌ها برای حمایت از هماهنگ‌سازی استانداردها، مهارت‌ها، ظرفیت، تخصص و قابلیت‌های فنی با هدف ایجاد حداقل استانداردهای مشترک بین کشورهای عضو جهت ریشه‌کنی پناهگاه‌های امن برای جرایم تحت پوشش این معاهده (کنوانسیون) و تقویت مبارزه با جرایم سایبری، توزیع و هدایت می‌شوند.

۵- تا حد امکان، اقدامات اتخاذ شده بر اساس این ماده لطمه‌ای بر تعهدات موجود در خصوص مساعدت خارجی یا سایر ترتیبات همکاری مالی در سطوح دوجانبه، منطقه‌ای یا بین‌المللی وارد نمی‌کند.

۶. کشورهای عضو می‌توانند موافقت‌نامه‌ها یا ترتیبات دوجانبه، منطقه‌ای یا چند جانبه در خصوص کمک‌های مادی و پشتیبانی را با در نظر گرفتن ترتیبات مالی لازم برای مؤثر بودن همکاری بین‌المللی پیش‌بینی شده در این معاهده (کنوانسیون) و به منظور پیشگیری، کشف، تحقیق، و تعقیب قضایی جرایم مشمول این معاهده (کنوانسیون)، منعقد نمایند.

فصل هشتم: سازوکار اجرا

ماده ۵۷. فراهمی‌های کشورهای عضو معاهده (کنوانسیون)

۱. بدینوسیله فراهمی‌های (کنفرانسی) متشکل از کشورهای عضو معاهده (کنوانسیون) جهت بهبود ظرفیت و همکاری بین کشورهای عضو برای دستیابی به اهداف مندرج در این معاهده (کنوانسیون) و ارتقاء و بازنگری اجرای آن تشکیل می‌شود.

دفتر هیئت دولت

۲. دبیر کل سازمان ملل متحد، فراهمایی کشورهای عضو را حداکثر یک سال پس از لازم الاجرا شدن این معاهده (کنوانسیون) تشکیل خواهد داد. پس از آن، جلسات منظم فراهمایی بر اساس آیین کار تصویب شده توسط فراهمایی برگزار خواهد شد.

۳. فراهمایی کشورهای عضو آیین کار و قواعد ناظر بر فعالیت‌های مندرج در این ماده، از حمله قواعد مربوط به پذیرش و مشارکت ناظران، و پرداخت هزینه‌های مربوط به انجام آن فعالیت‌ها را تصویب خواهد کرد. این قواعد و فعالیت‌های مرتبط باید اصولی مانند اثربخشی، فراگیر بودن، شفافیت، کارایی و مالکیت ملی را در نظر بگیرند.

۴. فراهمایی کشورهای عضو در تشکیل جلسات منظم خود، زمان و مکان جلسات سایر سازمان‌ها و سازوکارهای بین‌المللی و منطقه‌ای مربوط در زمینه‌های مشابه، از جمله نهادهای فرعی معاهداتی آنها را مطابق با اصول مشخص شده در بند (۳) این ماده، مد نظر قرار خواهد داد.

۵. فراهمایی کشورهای عضو در مورد فعالیت‌ها، رویه‌ها و روش‌های کاری برای دستیابی به اهداف مندرج در بند (۱) این ماده از جمله موارد زیر موافقت خواهد نمود:

(الف) تسهیل استفاده و اجرای مؤثر این معاهده (کنوانسیون)، شناسایی هرگونه مشکل مربوط به آن و نیز فعالیت‌های انجام‌شده توسط کشورهای عضو به‌موجب این معاهده (کنوانسیون)، از جمله تشویق به بسیج کمک‌های داوطلبانه؛

(ب) تسهیل مبادله اطلاعات در مورد تحولات حقوقی، سیاستی و فناوری مربوط به جرایم مقرر طبق این معاهده (کنوانسیون) و جمع‌آوری شواهد الکترونیکی از کشورهای عضو و سازمان‌های بین‌المللی و منطقه‌ای مربوط و همچنین سازمان‌های غیردولتی، سازمان‌های جامعه مدنی، مؤسسات دانشگاهی و نهادهای بخش خصوصی، مطابق با قوانین داخلی، و همچنین در مورد الگوها و روند جرایم سایبری و رویه‌های موفق برای پیشگیری و مبارزه با چنین جرایمی؛

(پ) همکاری با سازمان‌های بین‌المللی و منطقه‌ای مربوط، سازمان‌های غیردولتی، سازمان‌های جامعه مدنی، مؤسسات دانشگاهی و نهادهای بخش خصوصی؛

(ت) استفاده مناسب از اطلاعات مرتبط تولید شده توسط سایر سازمان‌های بین‌المللی و منطقه‌ای و سازوکارهای پیشگیری و مبارزه با جرایم مقرر طبق این معاهده (کنوانسیون)، به منظور جلوگیری از تکرار غیرضروری اقدامات؛

(ث) بررسی دوره‌ای اجرای این معاهده (کنوانسیون) توسط کشورهای عضو آن؛

دو رهبر دوات

(ج) ارائه توصیه‌هایی به منظور بهبود این معاهده (کنوانسیون) و اجرای آن و نیز در نظر گرفتن تکمیل یا اصلاح احتمالی معاهده (کنوانسیون).

(چ) تدوین و تصویب اسناد الحاقی (پروتکل‌های) این معاهده (کنوانسیون) بر اساس مواد (۶۱) و (۶۲) آن؛

(ح) توجه به کمک‌های فنی و الزامات ظرفیت‌سازی کشورهای عضو در خصوص اجرای این معاهده (کنوانسیون) و توصیه به هر اقدامی که در این زمینه ضروری بداند.

۶. هر کشور عضو اطلاعاتی را در مورد اقدامات قانونی، اداری و سایر اقدامات و همچنین برنامه‌ها، طرح‌ها و رویه‌های خود برای اجرای این معاهده (کنوانسیون)، که مورد نیاز فراهمایی کشورهای عضو است، در اختیار آن قرار خواهد داد. فراهمایی باید مؤثرترین روش دریافت و اقدام بر اساس اطلاعات، از جمله، در میان سایر موارد، اطلاعات دریافتی از کشورهای عضو و سازمان‌های بین‌المللی و منطقه‌ای ذیصلاح را بررسی کند. همچنین نظرات دریافتی از نمایندگان سازمان‌های غیردولتی مربوط، سازمان‌های جامعه مدنی، مؤسسات دانشگاهی و نهادهای بخش خصوصی که مطابق با رویه‌های تعیین شده توسط فراهمایی به‌طور شایسته اعتبارسنجی شده، می‌تواند مد نظر قرار گیرد.

۷. در راستای بند (۵) این ماده، فراهمایی کشورهای عضو می‌تواند سازوکارهای مرور را که لازم بداند ایجاد و اداره کند.

۸. به موجب بندهای (۵) تا (۷) این ماده، فراهمایی کشورهای عضو، در صورت لزوم، سازوکارها یا نهادهای فرعی مناسبی را برای کمک به اجرای مؤثر معاهده (کنوانسیون) ایجاد خواهد نمود.

ماده ۵۸. دبیرخانه

۱. دبیرکل سازمان ملل متحد خدمات لازم را توسط دبیرخانه برای فراهمایی کشورهای عضو معاهده (کنوانسیون) تأمین خواهد کرد.

۲. دبیرخانه:

(الف) به فراهمایی کشورهای عضو در انجام فعالیت‌های مندرج در این معاهده (کنوانسیون) کمک نموده و ترتیبات و خدمات لازم را برای جلسات فراهمایی که مربوط به این معاهده (کنوانسیون) است فراهم خواهد نمود؛

(ب) در صورت درخواست، به کشورهای عضو در ارائه اطلاعات به فراهمایی کشورهای عضو، همان‌طور که در این معاهده (کنوانسیون) پیش‌بینی شده، کمک خواهد نمود؛ و

(پ) از هماهنگی لازم با دبیرخانه‌های سازمان‌های بین‌المللی و منطقه‌ای مربوطه اطمینان حاصل خواهد نمود.

فصل نهم: مفاد نهایی

ماده ۵۹. اجرای معاهده (کنوانسیون)

۱. هر کشور عضو، اقدامات لازم، از جمله اقدامات قانونی و اداری، را مطابق با اصول اساسی حقوق داخلی خود به منظور تضمین اجرای تعهدات خود به موجب این معاهده (کنوانسیون) اتخاذ خواهد کرد.
۲. هر کشور عضو به منظور پیشگیری و مبارزه با جرایم مقرر در این معاهده (کنوانسیون) می‌تواند تدابیر سختگیرانه یا شدیدتری نسبت به آنچه در این معاهده (کنوانسیون) پیش‌بینی شده، اتخاذ کند.

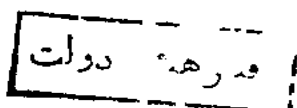
ماده ۶۰. آثار معاهده (کنوانسیون)

۱. اگر دو یا چند کشور عضو پیش از این در خصوص موضوعاتی که در این معاهده (کنوانسیون) به آن می‌پردازد، موافقت‌نامه یا معاهده‌ای منعقد کرده باشند یا به گونه دیگری روابط خود را در مورد چنین موضوعاتی برقرار کرده باشند یا در آینده این کار را انجام دهند، آنها نیز حق دارند آن موافقت‌نامه یا معاهده را اعمال کرده یا روابط خود را براساس آن تنظیم کنند.
۲. هیچ موردی در این معاهده (کنوانسیون) بر سایر حقوق، محدودیت‌ها، تعهدات و مسئولیت‌های یک کشور عضو تحت حقوق بین‌الملل تأثیری نخواهد داشت.

ماده ۶۱. ارتباط با اسناد الحاقی (پروتکل‌ها)

۱. این معاهده (کنوانسیون) می‌تواند به وسیله یک یا چند اسناد الحاقی (پروتکل) تکمیل گردد.
۲. برای عضویت در سند الحاقی (پروتکل)، یک کشور یا یک سازمان همگرایی اقتصادی منطقه‌ای نیز باید عضو این معاهده (کنوانسیون) باشد.
۳. یک کشور عضو این معاهده (کنوانسیون) طبق سند الحاقی (پروتکل) ملزم نمی‌باشد مگر اینکه طبق مفاد آن عضو سند الحاقی (پروتکل) شود.
۴. هر سند الحاقی (پروتکل) مربوط به این معاهده (کنوانسیون) به همراه این معاهده (کنوانسیون) و با در نظر گرفتن هدف آن سند الحاقی (پروتکل) تفسیر خواهد شد.

ماده ۶۲. تصویب اسناد الحاقی (پروتکل‌های) الحاقی

۱. پیش از بررسی تصویب هر سند (پروتکل) الحاقی توسط فراهمایی (کنفرانس) کشورهای عضو، وجود حداقل ۶۰ کشور عضو الزامی است. فراهمایی تمام تلاش خود را جهت دستیابی به اجماع در مورد هر سند (پروتکل) الحاقی به کار خواهد گرفت. چنانچه تمام تلاش‌ها برای اجماع صورت پذیرفته و توافقی حاصل نشده باشد، سند (پروتکل) الحاقی، به عنوان آخرین راه حل، برای تصویب به رأی حداقل دو سوم کشورهای عضو حاضر و رأی‌دهنده در نشست فراهمایی نیاز خواهد داشت.

۲. سازمان‌های همگرایی اقتصادی منطقه‌ای، در موضوعات ذیل صلاحیت خود، حق رأی خود را طبق این ماده برابر با آرا تعداد کشورهای عضو خود که طرف این معاهده (کنوانسیون) هستند، اعمال خواهند کرد. چنانچه کشورهای عضو این سازمان‌ها از حق رأی خود استفاده کنند، سازمان‌های مزبور نمی‌توانند از حق رأی خود استفاده کنند و بالعکس.

ماده ۶۳. حل و فصل اختلافات

۱. کشورهای عضو تلاش خواهند کرد اختلافات مربوط به تفسیر یا اجرای این معاهده (کنوانسیون) را از طریق مذاکره یا هر شیوه مسالمت‌آمیز دیگری به انتخاب خود حل و فصل کنند.

۲. هر گونه اختلاف بین دو یا چند کشور عضو در مورد تفسیر یا اجرای این معاهده (کنوانسیون) که نتوان آن را از طریق مذاکره یا سایر ابزارهای مسالمت‌آمیز در مدت زمان معقول حل و فصل کرد، بنا به درخواست یکی از آن کشورهای عضو، جهت داوری ارائه خواهد شد. چنانچه شش ماه پس از تاریخ درخواست داوری، آن کشورهای عضو نتوانند در مورد سازمندی داوری به توافق برسند، هر یک از آن کشورهای عضو می‌تواند مطابق با اساسنامه دیوان بین‌المللی دادگستری، طی درخواستی اختلاف را به این دیوان ارجاع دهد.

۳. هر کشور عضو می‌تواند در زمان امضاء، تنفیذ، پذیرش، تصویب یا الحاق به این معاهده (کنوانسیون)، اعلام نماید خود را ملزم به بند (۲) این ماده نمی‌داند. سایر کشورهای عضو نسبت به بند (۲) این ماده در مورد هر کشور عضوی که چنین شرطی را قائل شده، ملزم نیستند.

۴. هر کشور عضو که در خصوص بند (۳) این ماده حق شرط خود را اعلام داشته، می‌تواند در هر زمان با اطلاع‌رسانی به دبیرکل سازمان ملل متحد، از این حق شرط صرف نظر کند.

ماده ۶۴. امضاء، تنفیذ، پذیرش، تصویب و الحاق

۱. این معاهده (کنوانسیون) در سال ۱۴۰۴ (۲۰۲۵) جهت امضای کلیه کشورها در هانوی و پس از آن تا تاریخ ۱۰ دی ۱۴۰۵ (۳۱ دسامبر ۲۰۲۶) جهت امضا در مقر سازمان ملل متحد در نیویورک مفتوح خواهد بود.

۲. این معاهده (کنوانسیون) همچنین جهت امضای سازمان‌های همگرایی اقتصادی منطقه‌ای مفتوح خواهد بود، مشروط بر اینکه حداقل یکی از کشورهای عضو چنین سازمانی این معاهده (کنوانسیون) را طبق بند (۱) این ماده امضا کرده باشد.

۳. این معاهده (کنوانسیون) منوط به تنفیذ، پذیرش یا تصویب است. اسناد تنفیذ، پذیرش یا تصویب نزد دبیرکل سازمان ملل متحد تودیع خواهد شد. یک سازمان همگرایی اقتصادی منطقه‌ای می‌تواند سند تنفیذ، پذیرش یا تصویب خود را در صورتی که حداقل یکی از کشورهای عضو آن اقدام مشابهی انجام داده باشد، تودیع کند. در آن سند تنفیذ، پذیرش یا تصویب، چنین سازمانی میزان اختیارات خود را در رابطه با موضوعات ذیل این معاهده (کنوانسیون) اعلام خواهد کرد. چنین سازمانی همچنین هر گونه اصلاح مربوط را در محدوده اختیارات خود به امین اسناد اطلاع خواهد داد.

۴. این معاهده (کنوانسیون) جهت الحاق توسط هر کشور یا هر سازمان همگرایی اقتصادی منطقه‌ای که حداقل یکی از کشورهای عضو آن عضو این معاهده (کنوانسیون) است، مفتوح خواهد بود. اسناد الحاق نزد دبیرکل سازمان ملل متحد تودیع خواهد شد. در زمان الحاق، یک سازمان همگرایی اقتصادی منطقه‌ای میزان اختیارات خود را در خصوص موضوعات ذیل این معاهده (کنوانسیون)، اعلام خواهد نمود. چنین سازمانی همچنین هر گونه اصلاح مربوط را در محدوده اختیارات خود به امین اسناد اطلاع خواهد داد.

ماده ۶۵. لازم‌الاجرا شدن

۱. این معاهده (کنوانسیون) نود (۹۰) روز پس از تاریخ تودیع چهلمین سند تنفیذ، پذیرش یا تصویب یا الحاق لازم‌الاجرا خواهد شد. از نظر این بند، هر سندی که توسط یک سازمان همگرایی اقتصادی منطقه‌ای تودیع شده، به‌عنوان سندی علاوه بر اسنادی که توسط کشورهای عضو آن سازمان تودیع گردیده، محسوب نخواهد گردید.

۲. برای هر کشور یا سازمان همگرایی اقتصادی منطقه‌ای که پس از تودیع چهلمین سند تنفیذ، پذیرش یا تصویب یا الحاق، این معاهده (کنوانسیون) را تنفیذ نموده، پذیرفته، تصویب نموده یا به آن ملحق می‌شود، این معاهده (کنوانسیون) سی روز پس از تاریخ تودیع سند مربوط توسط آن کشور یا سازمان یا در تاریخی که این معاهده (کنوانسیون) طبق بند (۱) این ماده لازم‌الاجرا می‌شود، هر کدام که مؤخر باشد، لازم‌الاجرا خواهد شد.

ماده ۶۶. اصلاحات

۱. پس از گذشت پنج سال از لازم‌الاجرا شدن این معاهده (کنوانسیون)، یک کشور عضو می‌تواند اصلاحیه‌ای را پیشنهاد نموده و آن را به دبیرکل سازمان ملل ارسال کند. دبیرکل سپس اصلاحیه پیشنهادی را با هدف بررسی و تصمیم‌گیری در مورد آن در اختیار کشورهای عضو و فراهمایی (کنفرانس) کشورهای عضو معاهده (کنوانسیون)

قرار خواهد داد. فراهمایی (کنفرانس) تمام تلاش خود را جهت دستیابی به اجماع در مورد هر اصلاحیه به کار خواهد گرفت. چنانچه تمام تلاش‌ها برای اجماع انجام و توافقی حاصل نشده باشد، به‌عنوان آخرین راه حل، اصلاحیه برای تصویب به اکثریت دو سوم کشورهای عضو حاضر و رأی‌دهنده در جلسه فراهمایی (کنفرانس) نیاز خواهد داشت.

۲. سازمان‌های همگرایی اقتصادی منطقه‌ای، در موضوعات ذیل صلاحیت خود، حق رأی خود را طبق این ماده با تعداد آرای برابر با تعداد کشورهای عضو خود که طرف این معاهده (کنوانسیون) هستند، اعمال خواهند کرد. چنانچه کشورهای عضو این سازمان‌ها از حق رأی خود استفاده کنند، سازمان‌های مزبور نمی‌توانند از حق رأی خود استفاده کنند و بالعکس.

۳. اصلاحیه‌ای که مطابق بند (۱) این ماده به تصویب می‌رسد منوط به تنفیذ، پذیرش یا تصویب توسط کشورهای عضو است.

۴. اصلاحیه تصویب شده مطابق با بند (۱) این ماده در رابطه با یک کشور عضو ۹۰ روز پس از تاریخ تودیع سند تنفیذ، پذیرش یا تصویب آن اصلاحیه نزد دبیرکل سازمان ملل متحد، لازم‌الاجرا خواهد شد.

۵. هنگامی که اصلاحیه لازم‌الاجرا می‌شود، برای آن دسته از کشورهای عضو که رضایت خود را مبنی بر التزام به آن اعلام کرده‌اند، الزام‌آور خواهد بود. سایر کشورهای عضو همچنان به مفاد این معاهده (کنوانسیون) و هرگونه اصلاحیه قبلی که تنفیذ، پذیرش یا تصویب کرده‌اند، ملزم خواهند بود.

ماده ۶۷. خروج از عضویت

۱. یک کشور عضو می‌تواند طی اطلاعیه کتبی به دبیرکل سازمان ملل متحد از عضویت در این معاهده (کنوانسیون) خارج شود. چنین خروجی یک سال پس از تاریخ وصول اطلاعیه توسط دبیرکل، نافذ خواهد شد.

۲. عضویت سازمان همگرایی اقتصادی منطقه‌ای در این معاهده (کنوانسیون) زمانی پایان خواهد یافت که تمامی کشورهای عضو آن سازمان از عضویت در این معاهده (کنوانسیون) خارج شوند.

۳. خروج از عضویت در این معاهده (کنوانسیون) طبق بند (۱) این ماده، متضمن خروج از عضویت در هرگونه سند الحاقی (پروتکل) مربوط به آن خواهد بود.

ماده ۶۸. امین اسناد و زبان‌ها

۱. دبیرکل سازمان ملل متحد به‌عنوان امین اسناد این معاهده (کنوانسیون) تعیین می‌شود.

۲. نسخه اصل این معاهده (کنوانسیون) که متون عربی، چینی، انگلیسی، فرانسوی، روسی و اسپانیایی آن از اعتبار یکسانی برخوردارند، نزد دبیرکل سازمان ملل متحد تودیع خواهد شد.

در تأیید مراتب فوق، نمایندگان تام‌الاختیار امضاکننده زیر، که به‌طور مقتضی از طرف دولت‌های متبوع خود دارای اختیار می‌باشند، این معاهده (کنوانسیون) را امضا نموده‌اند.

دفتر هیئت دولت

(ز) «جرم منشأ» به هر جرمی اطلاق می‌شود که در نتیجه آن عوایدی حاصل شده است که می‌تواند موضوع یک جرم تعریف شده در ماده (۱۷) این معاهده (کنوانسیون) باشد.

(ژ) «سازمان همگرایی اقتصادی منطقه‌ای» به سازمانی اطلاق می‌شود که توسط دولت‌های مستقل منطقه معینی تشکیل می‌شود و کشورهای عضو آن صلاحیت‌های مربوط به موضوعات تحت پوشش این معاهده (کنوانسیون) را به آن تفویض کرده‌اند و طبق رویه‌های داخلی آن به‌طور مقتضی اجازه داده شده تا این معاهده (کنوانسیون) را امضا، تنفیذ، پذیرش یا تصویب نموده یا به آن ملحق شوند؛ اشاره به «کشورهای عضو» طبق این معاهده (کنوانسیون) در خصوص این سازمان‌ها در محدوده صلاحیت‌های آنها اعمال خواهد شد.

(س) «وضعیت اضطراری» به وضعیتی اطلاق می‌شود که در آن خطر قابل توجه و قریب‌الوقوع برای جان یا ایمنی هر شخص حقیقی وجود داشته باشد.

ماده ۳. دامنه اجرا

این معاهده (کنوانسیون)، به استثنای مواردی که در اینجا ذکر شده، در موارد زیر اعمال خواهد شد:

الف) پیشگیری، تحقیق و تعقیب جرائم جنایی مقرر در این معاهده (کنوانسیون)، از جمله مسدودسازی، توقیف، مصادره و بازگرداندن عواید حاصل از این جرایم؛

ب) گردآوری، به دست آوردن، حفظ و به اشتراک گذاری مدارک به شکل الکترونیکی برای تحقیقات یا دادرسی کیفری، همانطور که در مواد (۲۳) و (۳۵) این معاهده (کنوانسیون) پیش‌بینی شده است.

ماده ۴ - جرایم ایجاد شده بر اساس سایر معاهده‌ها (کنوانسیون‌ها) و اسناد الحاقی (پروتکل‌های)

سازمان ملل متحد

۱. در اجرای سایر معاهده‌ها (کنوانسیون‌ها) و اسناد الحاقی (پروتکل‌های) سازمان ملل متحد که عضو آن هستند، کشورهای عضو باید اطمینان حاصل کنند که جرایم کیفری ایجاد شده مطابق با این معاهده‌ها (کنوانسیون‌ها) و اسناد الحاقی (پروتکل‌ها)، در صورتی که از طریق استفاده از سامانه‌های فناوری اطلاعات و ارتباطات ارتکاب یافته باشند، طبق قوانین داخلی نیز جرایم کیفری تلقی شوند.

۲. هیچ‌یک از مفاد این ماده نباید به گونه‌ای تفسیر شود که جرایم کیفری مطابق با این معاهده (کنوانسیون) وضع کند.

ماده ۵. حفاظت از حاکمیت

دفتر هیئت دولت

**United Nations Convention against Cybercrime;
Strengthening International Cooperation for Combating Certain
Crimes Committed by Means of Information and Communications
Technology Systems and for the Sharing of Evidence
in Electronic Form of Serious Crimes**

Preamble

The States Parties to the present Convention,

Bearing in mind the purposes and principles of the Charter of the United Nations,

Noting that information and communications technologies, while having enormous potential for the development of societies, create new opportunities for perpetrators, may contribute to the increase in the rate and diversity of criminal activities, and may have an adverse impact on States, enterprises and the well-being of individuals and society as a whole,

Concerned that the use of information and communications technology systems can have a considerable impact on the scale, speed and scope of criminal offences, including offences related to terrorism and transnational organized crime, such as trafficking in persons, the smuggling of migrants, the illicit manufacturing of and trafficking in firearms, their parts, components and ammunition, drug trafficking and trafficking in cultural property,

Convinced of the need to pursue, as a matter of priority, a global criminal justice policy aimed at the protection of society against cybercrime by, inter alia, adopting appropriate legislation, establishing common offences and procedural powers and fostering international cooperation to prevent and combat such activities more effectively at the national, regional and international levels,

Determined to deny safe havens to those who engage in cybercrime by prosecuting these crimes wherever they occur,

Stressing the need to enhance coordination and cooperation among States by, inter alia, providing technical assistance and capacity-building, including the transfer of technology on mutually agreed terms, to countries, in particular developing countries, upon their request, to improve national legislation and frameworks and enhance the capacity of national authorities to deal with cybercrime in all its forms, including its prevention, detection, investigation and prosecution, and emphasizing in this context the role that the United Nations plays,

دفتر هیئت دولت

Recognizing the increasing number of victims of cybercrime, the importance of obtaining justice for those victims and the necessity to address the needs of persons in vulnerable situations in measures taken to prevent and combat the offences covered by this Convention,

Determined to prevent, detect and suppress more effectively international transfers of property obtained as a result of cybercrime and to strengthen international cooperation in the recovery and return of proceeds of the crimes established in accordance with this Convention,

Bearing in mind that preventing and combating cybercrime is a responsibility of all States and that they must cooperate with one another, with the support and involvement of relevant international and regional organizations, as well as non-governmental organizations, civil society organizations, academic institutions and private sector entities, if their efforts in this area are to be effective,

Recognizing the importance of mainstreaming a gender perspective in all relevant efforts to prevent and combat the offences covered by this Convention, in accordance with domestic law,

Mindful of the need to achieve law enforcement objectives and to ensure respect for human rights and fundamental freedoms as enshrined in applicable international and regional instruments,

Acknowledging the right to protection against arbitrary or unlawful interference with one's privacy, and the importance of protecting personal data,

Commending the work of the United Nations Office on Drugs and Crime and other international and regional organizations in preventing and combating cybercrime,

Recalling General Assembly resolutions 74/247 of 27 December 2019 and 75/282 of 26 May 2021,

Taking into account the existing international and regional conventions and treaties on cooperation in criminal matters, as well as similar treaties that exist between Member States of the United Nations,

Have agreed as follows:

دفتر هیئت دولت

Chapter I

General provisions

Article 1

Statement of purpose

The purposes of this Convention are to:

- (a) Promote and strengthen measures to prevent and combat cybercrime more efficiently and effectively;
- (b) Promote, facilitate and strengthen international cooperation in preventing and combating cybercrime; and
- (c) Promote, facilitate and support technical assistance and capacity-building to prevent and combat cybercrime, in particular for the benefit of developing countries.

Article 2

Use of terms

For the purposes of this Convention:

- (a) "Information and communications technology system" shall mean any device or group of interconnected or related devices, one or more of which, pursuant to a program, gathers, stores and performs automatic processing of electronic data;
- (b) "Electronic data" shall mean any representation of facts, information or concepts in a form suitable for processing in an information and communications technology system, including a program suitable to cause an information and communications technology system to perform a function;
- (c) "Traffic data" shall mean any electronic data relating to a communication by means of an information and communications technology system, generated by an information and communications technology system that formed a part in the chain of communication, indicating the communication's origin, destination, route, time, date, size, duration or type of underlying service;
- (d) "Content data" shall mean any electronic data, other than subscriber information or traffic data, relating to the substance of the data transferred by an information and communications technology system, including, but not limited to, images, text messages, voice messages, audio recordings and video recordings;

- (c) "Service provider" shall mean any public or private entity that:
- (i) Provides to users of its service the ability to communicate by means of an information and communications technology system; or
 - (ii) Processes or stores electronic data on behalf of such a communications service or users of such a service;
- (f) "Subscriber information" shall mean any information that is held by a service provider, relating to subscribers of its services other than traffic or content data and by which can be established:
- (i) The type of communications service used, the technical provisions related thereto and the period of service;
 - (ii) The subscriber's identity, postal or geographical address, telephone or other access number, billing or payment information, available on the basis of the service agreement or arrangement;
 - (iii) Any other information on the site of the installation of communications equipment, available on the basis of the service agreement or arrangement;
- (g) "Personal data" shall mean any information relating to an identified or identifiable natural person;
- (h) "Serious crime" shall mean conduct constituting an offence punishable by a maximum deprivation of liberty of at least four years or a more serious penalty;
- (i) "Property" shall mean assets of every kind, whether corporeal or incorporeal, movable or immovable, tangible or intangible, including virtual assets, and legal documents or instruments evidencing title to, or interest in, such assets;
- (j) "Proceeds of crime" shall mean any property derived from or obtained, directly or indirectly, through the commission of an offence;
- (k) "Freezing" or "seizure" shall mean temporarily prohibiting the transfer, conversion, disposition or movement of property or temporarily assuming custody or control of property on the basis of an order issued by a court or other competent authority;
- (l) "Confiscation", which includes forfeiture where applicable, shall mean the permanent deprivation of property by order of a court or other competent authority;

دفتر هیئت دولت

(m) "Predicate offence" shall mean any offence as a result of which proceeds have been generated that may become the subject of an offence as defined in article 17 of this Convention;

(n) "Regional economic integration organization" shall mean an organization constituted by sovereign States of a given region to which its member States have transferred competence in respect of matters governed by this Convention and which has been duly authorized, in accordance with its internal procedures, to sign, ratify, accept, approve or accede to it; references to "States Parties" under this Convention shall apply to such organizations within the limits of their competence;

(o) "Emergency" shall mean a situation in which there is a significant and imminent risk to the life or safety of any natural person.

Article 3 **Scope of application**

This Convention shall apply, except as otherwise stated herein, to:

(a) The prevention, investigation and prosecution of the criminal offences established in accordance with this Convention, including the freezing, seizure, confiscation and return of the proceeds from such offences;

(b) The collecting, obtaining, preserving and sharing of evidence in electronic form for the purpose of criminal investigations or proceedings, as provided for in articles 23 and 35 of this Convention.

Article 4 **Offences established in accordance with other United Nations conventions and protocols**

1. In giving effect to other applicable United Nations conventions and protocols to which they are Parties, States Parties shall ensure that criminal offences established in accordance with such conventions and protocols are also considered criminal offences under domestic law when committed through the use of information and communications technology systems.

2. Nothing in this article shall be interpreted as establishing criminal offences in accordance with this Convention.

دفتر هیئت دولت

Article 5
Protection of sovereignty

1. States Parties shall carry out their obligations under this Convention in a manner consistent with the principles of sovereign equality and territorial integrity of States and that of non-intervention in the domestic affairs of other States.
2. Nothing in this Convention shall entitle a State Party to undertake in the territory of another State the exercise of jurisdiction and performance of functions that are reserved exclusively for the authorities of that other State by its domestic law.

Article 6
Respect for human rights

1. States Parties shall ensure that the implementation of their obligations under this Convention is consistent with their obligations under international human rights law.
2. Nothing in this Convention shall be interpreted as permitting suppression of human rights or fundamental freedoms, including the rights related to the freedoms of expression, conscience, opinion, religion or belief, peaceful assembly and association, in accordance and in a manner consistent with applicable international human rights law.

Chapter II
Criminalization

Article 7
Illegal access

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as a criminal offence under its domestic law, when committed intentionally, the access to the whole or any part of an information and communications technology system without right.
2. A State Party may require that the offence be committed by infringing security measures, with the intent of obtaining electronic data or other dishonest or criminal intent or in relation to an information and communications technology system that is connected to another information and communications technology system.

دولت

Article 8
Illegal interception

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law, when committed intentionally and without right, the interception, made by technical means, of non-public transmissions of electronic data to, from or within an information and communications technology system, including electromagnetic emissions from an information and communications technology system carrying such electronic data.
2. A State Party may require that the offence be committed with dishonest or criminal intent, or in relation to an information and communications technology system that is connected to another information and communications technology system.

Article 9
Interference with electronic data

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law, when committed intentionally and without right, the damaging, deletion, deterioration, alteration or suppression of electronic data.
2. A State Party may require that the conduct described in paragraph 1 of this article result in serious harm.

Article 10
Interference with an information and communications technology system

Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law, when committed intentionally and without right, the serious hindering of the functioning of an information and communications technology system by inputting, transmitting, damaging, deleting, deteriorating, altering or suppressing electronic data.

Article 11
Misuse of devices

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law, when committed intentionally and without right:

دفتر هیئت دولت

(a) The obtaining, production, sale, procurement for use, import, distribution or otherwise making available of:

(i) A device, including a program, designed or adapted primarily for the purpose of committing any of the offences established in accordance with articles 7 to 10 of this Convention; or

(ii) A password, access credentials, electronic signature or similar data by which the whole or any part of an information and communications technology system is capable of being accessed;

with the intent that the device, including a program, or the password, access credentials, electronic signature or similar data be used for the purpose of committing any of the offences established in accordance with articles 7 to 10 of this Convention; and

(b) The possession of an item referred to in paragraph 1 (a) (i) or (ii) of this article, with intent that it be used for the purpose of committing any of the offences established in accordance with articles 7 to 10 of this Convention.

2. This article shall not be interpreted as imposing criminal liability where the obtaining, production, sale, procurement for use, import, distribution or otherwise making available, or the possession referred to in paragraph 1 of this article is not for the purpose of committing an offence established in accordance with articles 7 to 10 of this Convention, such as for the authorized testing or protection of an information and communications technology system.

3. Each State Party may reserve the right not to apply paragraph 1 of this article, provided that the reservation does not concern the sale, distribution or otherwise making available of the items referred to in paragraph 1 (a) (ii) of this article.

Article 12

Information and communications technology system-related forgery

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences under its domestic law, when committed intentionally and without right, the input, alteration, deletion or suppression of electronic data resulting in inauthentic data with the intent that they be considered or acted upon for legal purposes as if they were authentic, regardless of whether or not the data are directly readable and intelligible.

2. A State Party may require an intent to defraud, or a similar dishonest or criminal intent, before criminal liability attaches.

Article 17
Laundering of proceeds of crime

1. Each State Party shall adopt, in accordance with fundamental principles of its domestic law, such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences, when committed intentionally:

(a) (i) The conversion or transfer of property, knowing that such property is the proceeds of crime, for the purpose of concealing or disguising the illicit origin of the property or of helping any person who is involved in the commission of the predicate offence to evade the legal consequences of that person's actions;

(ii) The concealment or disguise of the true nature, source, location, disposition, movement or ownership of or rights with respect to property, knowing that such property is the proceeds of crime;

(b) Subject to the basic concepts of its legal system:

(i) The acquisition, possession or use of property, knowing, at the time of receipt, that such property is the proceeds of crime;

(ii) Participation in, association with or conspiracy to commit, attempts to commit and aiding, abetting, facilitating and counselling the commission of any of the offences established in accordance with this article.

2. For purposes of implementing or applying paragraph 1 of this article:

(a) Each State Party shall establish as predicate offences relevant offences established in accordance with articles 7 to 16 of this Convention;

(b) In the case of States Parties whose legislation sets out a list of specific predicate offences, they shall, at a minimum, include in that list a comprehensive range of offences established in accordance with articles 7 to 16 of this Convention;

(c) For the purposes of subparagraph (b) of this paragraph, predicate offences shall include offences committed both within and outside the jurisdiction of the State Party in question. However, offences committed outside the jurisdiction of a State Party shall constitute predicate offences only when the relevant conduct is a criminal offence under the domestic law of the State where it is committed and would be a criminal offence under the domestic law of the State Party implementing or applying this article, had it been committed there;

(d) Each State Party shall furnish copies of its laws that give effect to this article and of any subsequent changes to such laws or a description thereof to the Secretary-General of the United Nations;

(c) If required by fundamental principles of the domestic law of a State Party, it may be provided that the offences set forth in paragraph 1 of this article do not apply to the persons who committed the predicate offence;

(f) Knowledge, intent or purpose required as an element of an offence set forth in paragraph 1 of this article may be inferred from objective factual circumstances.

Article 18 **Liability of legal persons**

1. Each State Party shall adopt such measures as may be necessary, consistent with its legal principles, to establish the liability of legal persons for participation in the offences established in accordance with this Convention.
2. Subject to the legal principles of the State Party, the liability of legal persons may be criminal, civil or administrative.
3. Such liability shall be without prejudice to the criminal liability of the natural persons who have committed the offences.
4. Each State Party shall, in particular, ensure that legal persons held liable in accordance with this article are subject to effective, proportionate and dissuasive criminal or non-criminal sanctions, including monetary sanctions.

Article 19 **Participation and attempt**

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as a criminal offence, in accordance with its domestic law, when committed intentionally, the participation in any capacity, such as that of an accomplice, assistant or instigator, in an offence established in accordance with this Convention.
2. Each State Party may adopt the necessary legislative and other measures to establish as a criminal offence, in accordance with its domestic law, when committed intentionally, any attempt to commit an offence established in accordance with this Convention.
3. Each State Party may adopt the necessary legislative and other measures to establish as a criminal offence, in accordance with its domestic law, when committed intentionally, the preparation for an offence established in accordance with this Convention.

دو تر هیئت دولت

۱. کشورهای عضو تعهدات خود طبق این معاهده (کنوانسیون) را به روشی مطابق با اصول برابری حاکمیت و تمامیت ارضی کشورها و عدم مداخله در امور داخلی سایر کشورها انجام خواهند داد.

۲. هیچ یک از مقررات این معاهده (کنوانسیون) به یک کشور عضو این اجازه را نمی‌دهد که در قلمرو یک کشور دیگر به اعمال صلاحیت قضائی و انجام وظایفی بپردازد که منحصراً طبق قوانین داخلی آن متعلق به مراجع آن کشور باشد.

ماده ۶. احترام به حقوق بشر

۱. کشورهای عضو باید اطمینان حاصل کنند اجرای تعهدات آنها به موجب این معاهده (کنوانسیون) با تعهدات آنها بر اساس قوانین بین‌المللی حقوق بشر سازگار است.

۲. هیچ موردی در این معاهده (کنوانسیون) نباید به گونه‌ای تفسیر شود که اجازه سرکوب حقوق بشر یا آزادی‌های اساسی، از جمله حقوق مربوط به آزادی بیان، وجدان، نظر، مذهب یا عقیده، اجتماعات و انجمن مسالمت‌آمیز طبق و به شیوه‌ای منطبق با قوانین بین‌المللی حقوق بشر قابل اعمال را بدهد.

فصل دوم: جرم انگاری

ماده ۷. دسترسی غیرقانونی

۱. هر کشور عضو اقدامات قانونی و سایر اقدامات لازم را اتخاذ خواهد کرد تا در صورت ارتکاب عمدی، دسترسی بدون اجازه به کل یا بخشی از یک سامانه فناوری اطلاعات و ارتباطات را به‌عنوان یک جرم کیفری به موجب قوانین داخلی خود، تعیین کند.

۲. یک کشور عضو می‌تواند الزام کند که این جرم با نقض اقدامات امنیتی، به قصد دستیابی به داده‌های الکترونیکی یا سایر اهداف فریبکارانه یا مجرمانه یا در ارتباط با یک سامانه فناوری اطلاعات و ارتباطات که به سامانه فناوری اطلاعات و ارتباطات دیگری متصل است، انجام شده باشد.

ماده ۸. جلوگیری از انتقال غیرقانونی

۱. هر کشور عضو اقدامات قانونی و سایر اقدامات لازم را اتخاذ خواهد کرد تا طبق قوانین داخلی خود، جلوگیری از انتقال غیرعمومی داده‌های الکترونیکی را در صورت ارتکاب عمدی و بدون اجازه با استفاده از ابزارهای فنی، از یا درون یک سامانه فناوری اطلاعات و ارتباطات، از جمله انتشارات الکترومغناطیسی متصاعد از یک سامانه فناوری اطلاعات و ارتباطات حامل چنین داده‌های الکترونیکی، به‌عنوان جرایم کیفری تعیین نماید.

Article 20
Statute of limitations

Each State Party shall, where appropriate, considering the gravity of the crime, establish under its domestic law a long statute of limitations period in which to commence proceedings for any offence established in accordance with this Convention and establish a longer statute of limitations period or provide for the suspension of the statute of limitations where the alleged offender has evaded the administration of justice.

Article 21
Prosecution, adjudication and sanctions

1. Each State Party shall make the commission of an offence established in accordance with this Convention liable to effective, proportionate and dissuasive sanctions that take into account the gravity of the offence.
2. Each State Party may adopt, in accordance with its domestic law, such legislative and other measures as may be necessary to establish aggravating circumstances in relation to the offences established in accordance with this Convention, including circumstances that affect critical information infrastructures.
3. Each State Party shall endeavour to ensure that any discretionary legal powers under its domestic law relating to the prosecution of persons for offences established in accordance with this Convention are exercised in order to maximize the effectiveness of law enforcement measures in respect of those offences and with due regard to the need to deter the commission of such offences.
4. Each State Party shall ensure that any person prosecuted for offences established in accordance with this Convention enjoys all rights and guarantees in conformity with domestic law and consistent with the applicable international obligations of the State Party, including the right to a fair trial and the rights of the defence.
5. In the case of offences established in accordance with this Convention, each State Party shall take appropriate measures, in accordance with its domestic law and with due regard to the rights of the defence, to seek to ensure that conditions imposed in connection with decisions on release pending trial or appeal take into consideration the need to ensure the presence of the defendant at subsequent criminal proceedings.
6. Each State Party shall take into account the gravity of the offences concerned when considering the eventuality of early release or parole of persons convicted of such offences.

7. States Parties shall ensure that appropriate measures are in place under domestic law to protect children who are accused of offences established in accordance with this Convention, consistent with the obligations under the Convention on the Rights of the Child and the applicable Protocols thereto, as well as other applicable international or regional instruments.

8. Nothing contained in this Convention shall affect the principle that the description of the offences established in accordance with this Convention and of the applicable legal defences or other legal principles controlling the lawfulness of conduct is reserved to the domestic law of a State Party and that such offences shall be prosecuted and punished in accordance with that law.

Chapter III Jurisdiction

Article 22 Jurisdiction

1. Each State Party shall adopt such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences established in accordance with this Convention when:

(a) The offence is committed in the territory of that State Party; or

(b) The offence is committed on board a vessel that is flying the flag of that State Party or an aircraft that is registered under the laws of that State Party at the time when the offence is committed.

2. Subject to article 5 of this Convention, a State Party may also establish its jurisdiction over any such offence when:

(a) The offence is committed against a national of that State Party; or

(b) The offence is committed by a national of that State Party or a stateless person with habitual residence in its territory; or

(c) The offence is one of those established in accordance with article 17, paragraph 1 (b) (ii), of this Convention and is committed outside its territory with a view to the commission of an offence established in accordance with article 17, paragraph 1 (a) (i) or (ii) or (b) (i), of this Convention within its territory; or

(d) The offence is committed against the State Party.

دفتر هیئت دولت

3. For the purposes of article 37, paragraph 11, of this Convention, each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences established in accordance with this Convention when the alleged offender is present in its territory and it does not extradite such person solely on the ground that the person is one of its nationals.

4. Each State Party may also adopt such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences established in accordance with this Convention when the alleged offender is present in its territory and it does not extradite the person.

5. If a State Party exercising its jurisdiction under paragraph 1 or 2 of this article has been notified, or has otherwise learned, that any other States Parties are conducting an investigation, prosecution or judicial proceeding in respect of the same conduct, the competent authorities of those States Parties shall, as appropriate, consult one another with a view to coordinating their actions.

6. Without prejudice to norms of general international law, this Convention shall not exclude the exercise of any criminal jurisdiction established by a State Party in accordance with its domestic law.

Chapter IV **Procedural measures and law enforcement**

Article 23 **Scope of procedural measures**

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish the powers and procedures provided for in this chapter for the purpose of specific criminal investigations or proceedings.

2. Except as provided otherwise in this Convention, each State Party shall apply the powers and procedures referred to in paragraph 1 of this article to:

- (a) The criminal offences established in accordance with this Convention;
- (b) Other criminal offences committed by means of an information and communications technology system; and
- (c) The collection of evidence in electronic form of any criminal offence.

دفتر هیئت دولت

3. (a) Each State Party may reserve the right to apply the measures referred to in article 29 of this Convention only to offences or categories of offences specified in the reservation, provided that the range of such offences or categories of offences is not more restricted than the range of offences to which it applies the measures referred to in article 30 of this Convention. Each State Party shall consider restricting such a reservation to enable the broadest application of the measures referred to in article 29;

(b) Where a State Party, owing to limitations in its legislation in force at the time of the adoption of this Convention, is not able to apply the measures referred to in articles 29 and 30 of this Convention to communications being transmitted within an information and communications technology system of a service provider which:

- (i) Is being operated for the benefit of a closed group of users; and
- (ii) Does not employ public communications networks and is not connected with another information and communications technology system, whether public or private;

that State Party may reserve the right not to apply these measures to such communications. Each State Party shall consider restricting such a reservation to enable the broadest application of the measures referred to in articles 29 and 30 of this Convention.

Article 24 Conditions and safeguards

1. Each State Party shall ensure that the establishment, implementation and application of the powers and procedures provided for in this chapter are subject to conditions and safeguards provided for under its domestic law, which shall provide for the protection of human rights, in accordance with its obligations under international human rights law, and which shall incorporate the principle of proportionality.

2. In accordance with and pursuant to the domestic law of each State Party, such conditions and safeguards shall, as appropriate in view of the nature of the procedure or power concerned, include, inter alia, judicial or other independent review, the right to an effective remedy, grounds justifying application, and limitation of the scope and the duration of such power or procedure.

3. To the extent that it is consistent with the public interest, in particular the proper administration of justice, each State Party shall consider the impact of the powers and procedures in this chapter upon the rights, responsibilities and legitimate interests of third parties.

4. The conditions and safeguards established in accordance with this article shall apply at the domestic level to the powers and procedures set forth in this chapter, both for the purpose of domestic criminal investigations and proceedings and for the purpose of rendering international cooperation by the requested State Party.

5. References to judicial or other independent review in paragraph 2 of this article are references to such review at the domestic level.

Article 25

Expedited preservation of stored electronic data

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to enable its competent authorities to order or similarly obtain the expeditious preservation of specified electronic data, including traffic data, content data and subscriber information, that have been stored by means of an information and communications technology system, in particular where there are grounds to believe that the electronic data are particularly vulnerable to loss or modification.

2. Where a State Party gives effect to paragraph 1 of this article by means of an order to a person to preserve specified stored electronic data in the person's possession or control, the State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to oblige that person to preserve and maintain the integrity of those electronic data for a period of time as long as necessary, up to a maximum of 90 days, to enable the competent authorities to seek their disclosure. A State Party may provide for such an order to be subsequently renewed.

3. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to oblige the custodian or other person who is to preserve the electronic data to keep confidential the undertaking of such procedures for the period of time provided for in its domestic legislation.

Article 26

Expedited preservation and partial disclosure of traffic data

Each State Party shall adopt, in respect of traffic data that are to be preserved under the provisions of article 25 of this Convention, such legislative and other measures as may be necessary to:

(a) Ensure that such expeditious preservation of traffic data is available regardless of whether one or more service providers were involved in the transmission of a communication; and

(b) Ensure the expeditious disclosure to the State Party's competent authority, or a person designated by that authority, of a sufficient amount of traffic

data to enable the State Party to identify the service providers and the path through which the communication or indicated information was transmitted.

Article 27
Production order

Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to empower its competent authorities to order:

(a) A person in its territory to submit specified electronic data in that person's possession or control that are stored in an information and communications technology system or an electronic data storage medium; and

(b) A service provider offering its services in the territory of the State Party to submit subscriber information relating to such services in that service provider's possession or control.

Article 28
Search and seizure of stored electronic data

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to empower its competent authorities to search or similarly access:

(a) An information and communications technology system, part of it, and electronic data stored therein; and

(b) An electronic data storage medium in which the electronic data sought may be stored;

in the territory of that State Party.

2. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to ensure that, where its authorities search or similarly access a specific information and communications technology system or part of it, pursuant to paragraph 1 (a) of this article, and have grounds to believe that the electronic data sought are stored in another information and communications technology system or part of it in its territory, and such data are lawfully accessible from or available to the initial system, such authorities shall be able to expeditiously conduct the search to obtain access to that other information and communications technology system.

3. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to empower its competent authorities to seize or similarly secure electronic data in its territory accessed in accordance with paragraph 1 or 2 of this article. These measures shall include the power to:

(a) Seize or similarly secure an information and communications technology system or part of it, or an electronic data storage medium;

(b) Make and retain copies of those electronic data in electronic form;

(c) Maintain the integrity of the relevant stored electronic data;

(d) Render inaccessible or remove those electronic data in the accessed information and communications technology system.

4. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to empower its competent authorities to order any person who has knowledge about the functioning of the information and communications technology system in question, the information and telecommunications network, or their component parts, or measures applied to protect the electronic data therein, to provide, as is reasonable, the necessary information to enable the undertaking of the measures referred to in paragraphs 1 to 3 of this article.

Article 29

Real-time collection of traffic data

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to empower its competent authorities to:

(a) Collect or record, through the application of technical means in the territory of that State Party; and

(b) Compel a service provider, within its existing technical capability:

(i) To collect or record, through the application of technical means in the territory of that State Party; or

(ii) To cooperate and assist the competent authorities in the collection or recording of;

traffic data, in real time, associated with specified communications in its territory transmitted by means of an information and communications technology system.

2. Where a State Party, owing to the principles of its domestic legal system, cannot adopt the measures referred to in paragraph 1 (a) of this article, it may instead adopt such legislative and other measures as may be necessary to ensure the real-time collection or recording of traffic data associated with specified communications transmitted in its territory, through the application of technical means in that territory.

3. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to oblige a service provider to keep confidential the fact of the execution of any power provided for in this article and any information relating to it.

Article 30 **Interception of content data**

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary, in relation to a range of serious criminal offences to be determined by domestic law, to empower its competent authorities to:

(a) Collect or record, through the application of technical means in the territory of that State Party; and

(b) Compel a service provider, within its existing technical capability:

(i) To collect or record, through the application of technical means in the territory of that State Party; or

(ii) To cooperate and assist the competent authorities in the collection or recording of;

content data, in real time, of specified communications in its territory transmitted by means of an information and communications technology system.

2. Where a State Party, owing to the principles of its domestic legal system, cannot adopt the measures referred to in paragraph 1 (a) of this article, it may instead adopt such legislative and other measures as may be necessary to ensure the real-time collection or recording of content data on specified communications in its territory, through the application of technical means in that territory.

3. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to oblige a service provider to keep confidential the fact of the execution of any power provided for in this article and any information relating to it.

Article 31 **Freezing, seizure and confiscation of the proceeds of crime**

1. Each State Party shall adopt, to the greatest extent possible within its domestic legal system, such measures as may be necessary to enable the confiscation of:

(a) Proceeds of crime derived from offences established in accordance with this Convention or property the value of which corresponds to that of such proceeds;

دفتر هیئت دولت

(b) Property, equipment or other instrumentalities used in or destined for use in offences established in accordance with this Convention.

2. Each State Party shall adopt such measures as may be necessary to enable the identification, tracing, freezing or seizure of any item referred to in paragraph 1 of this article for the purpose of eventual confiscation.

3. Each State Party shall adopt, in accordance with its domestic law, such legislative and other measures as may be necessary to regulate the administration by the competent authorities of frozen, seized or confiscated property covered in paragraphs 1 and 2 of this article.

4. If proceeds of crime have been transformed or converted, in part or in full, into other property, such property shall be liable to the measures referred to in this article instead of the proceeds.

5. If proceeds of crime have been intermingled with property acquired from legitimate sources, such property shall, without prejudice to any powers relating to freezing or seizure, be liable to confiscation up to the assessed value of the intermingled proceeds.

6. Income or other benefits derived from proceeds of crime, from property into which proceeds of crime have been transformed or converted or from property with which proceeds of crime have been intermingled, shall also be liable to the measures referred to in this article, in the same manner and to the same extent as proceeds of crime.

7. For the purposes of this article and article 50 of this Convention, each State Party shall empower its courts or other competent authorities to order that bank, financial or commercial records be made available or be seized. A State Party shall not decline to act under the provisions of this paragraph on the ground of bank secrecy.

8. Each State Party may consider the possibility of requiring that an offender demonstrate the lawful origin of alleged proceeds of crime or other property liable to confiscation, to the extent that such a requirement is consistent with the principles of their domestic law and with the nature of the judicial and other proceedings.

9. The provisions of this article shall not be construed as prejudicing the rights of bona fide third parties.

10. Nothing contained in this article shall affect the principle that the measures to which it refers shall be defined and implemented in accordance with the provisions of the domestic law of a State Party.

Article 32
Establishment of criminal record

Each State Party may adopt such legislative or other measures as may be necessary to take into consideration, under such terms as, and for the purpose that, it deems appropriate, any previous conviction in another State of an alleged offender for the purpose of using such information in criminal proceedings relating to an offence established in accordance with this Convention.

Article 33
Protection of witnesses

1. Each State Party shall take appropriate measures, in accordance with its domestic law and within its means, to provide effective protection from potential retaliation or intimidation for witnesses who give testimony or, in good faith and on reasonable grounds, provide information concerning offences established in accordance with this Convention or otherwise cooperate with investigative or judicial authorities and, as appropriate, for their relatives and other persons close to them.

2. The measures envisaged in paragraph 1 of this article may include, inter alia, without prejudice to the rights of the defendant, including the right to due process:

(a) Establishing procedures for the physical protection of such persons, such as, to the extent necessary and feasible, relocating them and permitting, where appropriate, non-disclosure or limitations on the disclosure of information concerning the identity and whereabouts of such persons;

(b) Providing evidentiary rules to permit witness testimony to be given in a manner that ensures the safety of the witness, such as permitting testimony to be given through the use of communications technology such as video links or other adequate means.

3. States Parties shall consider entering into agreements or arrangements with other States for the relocation of persons referred to in paragraph 1 of this article.

4. The provisions of this article shall also apply to victims insofar as they are witnesses.

دفتر هیئت دولت

۲. کشور عضو می‌تواند الزام کند که جرم با نیت فریبکارانه یا مجرمانه یا در رابطه با یک سامانه فناوری اطلاعات و ارتباطات که به سامانه فناوری اطلاعات و ارتباطات دیگری متصل است، انجام شده باشد.

ماده ۹. تداخل در داده‌های الکترونیکی

۱. هر کشور عضو اقدامات قانونی و سایر اقدامات لازم را اتخاذ خواهد کرد تا در صورت ارتکاب عمدی و بدون اجازه، آسیب، حذف، تخریب، تغییر یا فرونشانی داده‌های الکترونیکی را به‌عنوان جرایم کیفری به موجب قوانین داخلی خود تعیین نماید.

۲. کشور عضو می‌تواند مقرر نماید که رفتار توصیف شده در بند (۱) این ماده منجر به آسیب جدی شده باشد.

ماده ۱۰. تداخل در یک سامانه فناوری اطلاعات و ارتباطات

هر کشور عضو اقدامات قانونی و سایر اقدامات لازم را اتخاذ خواهد کرد تا در صورت ارتکاب عمدی و بدون اجازه، ایجاد اختلال جدی در عملکرد یک سامانه فناوری اطلاعات و ارتباطات از طریق وارد کردن، مخا‌بره، آسیب‌رسانی، حذف، تخریب، تغییر یا امحای داده‌های الکترونیکی، به موجب قوانین داخلی به‌عنوان جرایم کیفری تعیین شود.

ماده ۱۱. سوء استفاده از دستگاه‌ها

۱. هر کشور عضو اقدامات قانونی و سایر اقدامات لازم را اتخاذ خواهد کرد تا موارد زیر در صورت ارتکاب عمدی و بدون اجازه، به‌عنوان جرایم کیفری به موجب قوانین داخلی خود شناخته شود:

(الف) تحصیل، تولید، فروش، تهیه برای استفاده، واردات، توزیع یا در دسترس قرار دادن موارد زیر:

(۱) دستگاهی، از جمله برنامه‌ای که اساساً به منظور ارتکاب هر یک از جرایم ایجاد شده مطابق با مواد (۷) تا (۱۰) این معاهده (کنوانسیون) طراحی یا تغییر داده شده است. یا

(۲) رمز عبور، اعتبارنامه دسترسی، امضای الکترونیکی یا داده‌های مشابهی که توسط آن کل یا بخشی از یک سامانه فناوری اطلاعات و ارتباطات قابل دسترسی خواهد بود.

با این هدف که دستگاه، از جمله یک برنامه، یا رمز عبور، اعتبارنامه دسترسی، امضای الکترونیکی یا داده‌های مشابه برای ارتکاب هر یک از جرایم مقرر در مواد (۷) تا (۱۰) این معاهده (کنوانسیون) استفاده شود؛ و

(ب) در اختیار داشتن اقلام ذکر شده در ردیف (۱) یا (۲) جزء (الف) بند (۱) این ماده، با قصد استفاده از آن به منظور ارتکاب هر یک از جرایم مقرر در مواد (۷) تا (۱۰) این معاهده (کنوانسیون).

Article 34
Assistance to and protection of victims

1. Each State Party shall take appropriate measures within its means to provide assistance and protection to victims of offences established in accordance with this Convention, in particular in cases of threat of retaliation or intimidation.
2. Each State Party shall, subject to its domestic law, establish appropriate procedures to provide access to compensation and restitution for victims of offences established in accordance with this Convention.
3. Each State Party shall, subject to its domestic law, enable views and concerns of victims to be presented and considered at appropriate stages of criminal proceedings against offenders in a manner not prejudicial to the rights of the defence.
4. With respect to the offences established in accordance with articles 14 to 16 of this Convention, each State Party shall, subject to its domestic law, take measures to provide assistance to victims of such offences, including for their physical and psychological recovery, in cooperation with relevant international organizations, non-governmental organizations, and other elements of civil society.
5. In applying the provisions of paragraphs 2 to 4 of this article, each State Party shall take into account the age, gender and the particular circumstances and needs of victims, including the particular circumstances and needs of children.
6. Each State Party shall, to the extent consistent with its domestic legal framework, take effective steps to ensure compliance with requests to remove or render inaccessible the content described in articles 14 and 16 of this Convention.

Chapter V
International cooperation

Article 35
General principles of international cooperation

1. States Parties shall cooperate with each other in accordance with the provisions of this Convention, as well as other applicable international instruments on international cooperation in criminal matters, and domestic laws, for the purpose of:

(a) The investigation and prosecution of, and judicial proceedings in relation to, the criminal offences established in accordance with this Convention, including the freezing, seizure, confiscation and return of the proceeds from such offences;

دفتر هیئت دولت

(b) The collecting, obtaining, preserving and sharing of evidence in electronic form of criminal offences established in accordance with this Convention;

(c) The collecting, obtaining, preserving and sharing of evidence in electronic form of any serious crime, including serious crimes established in accordance with other applicable United Nations conventions and protocols in force at the time of the adoption of this Convention.

2. For the purpose of the collecting, obtaining, preserving and sharing of evidence in electronic form of offences as provided for in paragraph 1 (b) and (c) of this article, the relevant paragraphs of article 40, and articles 41 to 46 of this Convention shall apply.

3. In matters of international cooperation, whenever dual criminality is considered a requirement, it shall be deemed fulfilled irrespective of whether the laws of the requested State Party place the offence within the same category of offence or denominate the offence by the same terminology as the requesting State Party, if the conduct underlying the offence for which assistance is sought is a criminal offence under the laws of both States Parties.

Article 36

Protection of personal data

1. (a) A State Party transferring personal data pursuant to this Convention shall do so in accordance with its domestic law and any obligations the transferring Party may have under applicable international law. States Parties shall not be required to transfer personal data in accordance with this Convention if the data cannot be provided in compliance with their applicable laws concerning the protection of personal data;

(b) Where the transfer of personal data would not be compliant with paragraph 1 (a) of this article, States Parties may seek to impose appropriate conditions, in accordance with such applicable laws, to achieve compliance in order to respond to a request for personal data;

(c) States Parties are encouraged to establish bilateral or multilateral arrangements to facilitate the transfer of personal data.

2. For personal data transferred in accordance with this Convention, States Parties shall ensure that the personal data received are subject to effective and appropriate safeguards in the respective legal frameworks of the States Parties.

3. In order to transfer personal data obtained in accordance with this Convention to a third country or an international organization, a State Party shall notify the original transferring State Party of its intention and request its authorization.

The State Party shall transfer such personal data only with the authorization of the original transferring State Party, which may require that the authorization be provided in written form.

Article 37 Extradition

1. This article shall apply to the criminal offences established in accordance with this Convention where the person who is the subject of the request for extradition is present in the territory of the requested State Party, provided that the offence for which extradition is sought is punishable under the domestic law of both the requesting State Party and the requested State Party. When the extradition is sought for the purpose of serving a final sentence of imprisonment or another form of detention imposed in respect of an extraditable offence, the requested State Party may grant the extradition in accordance with domestic law.

2. Notwithstanding paragraph 1 of this article, a State Party whose law so permits may grant the extradition of a person for any of the criminal offences established in accordance with this Convention that are not punishable under its own domestic law.

3. If the request for extradition includes several separate criminal offences, at least one of which is extraditable under this article and some of which are not extraditable by reason of their period of imprisonment but are related to offences established in accordance with this Convention, the requested State Party may apply this article also in respect of those offences.

4. Each of the offences to which this article applies shall be deemed to be included as an extraditable offence in any extradition treaty existing between States Parties. States Parties undertake to include such offences as extraditable offences in every extradition treaty to be concluded between them.

5. If a State Party that makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another State Party with which it has no extradition treaty, it may consider this Convention the legal basis for extradition in respect of any offence to which this article applies.

6. States Parties that make extradition conditional on the existence of a treaty shall:

(a) At the time of deposit of their instruments of ratification, acceptance or approval of or accession to this Convention, inform the Secretary-General of the United Nations whether they will take this Convention as the legal basis for cooperation in extradition with other States Parties to this Convention; and

دفتر هیئت دولت

(b) If they do not take this Convention as the legal basis for cooperation in extradition, seek, where appropriate, to conclude treaties on extradition with other States Parties to this Convention in order to implement this article.

7. States Parties that do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognize offences to which this article applies as extraditable offences between themselves.

8. Extradition shall be subject to the conditions provided for by the domestic law of the requested State Party or by applicable extradition treaties, including, inter alia, conditions in relation to the minimum penalty requirement for extradition and the grounds upon which the requested State Party may refuse extradition.

9. States Parties shall, subject to their domestic law, endeavour to expedite extradition procedures and to simplify evidentiary requirements relating thereto in respect of any offence to which this article applies.

10. Subject to the provisions of its domestic law and its extradition treaties, the requested State Party may, upon being satisfied that the circumstances so warrant and are urgent, and at the request of the requesting State Party, including when the request is transmitted through existing channels of the International Criminal Police Organization, take a person whose extradition is sought and who is present in its territory into custody or take other appropriate measures to ensure the person's presence at extradition proceedings.

11. A State Party in whose territory an alleged offender is found, if it does not extradite such person in respect of an offence to which this article applies solely on the ground that the person is one of its nationals, shall, at the request of the State Party seeking extradition, be obliged to submit the case without undue delay to its competent authorities for the purpose of prosecution. Those authorities shall take their decisions and conduct their proceedings in the same manner as in the case of any other offence of a comparable nature under the domestic law of that State Party. The States Parties concerned shall cooperate with each other, in particular on procedural and evidentiary aspects, to ensure the efficiency of such prosecution.

12. Whenever a State Party is permitted under its domestic law to extradite or otherwise surrender one of its nationals only upon the condition that the person will be returned to that State Party to serve the sentence imposed as a result of the trial or proceedings for which the extradition or surrender of the person was sought and that State Party and the State Party seeking the extradition of the person agree with this option and other terms that they may deem appropriate, such conditional extradition or surrender shall be sufficient to discharge the obligation set forth in paragraph 11 of this article.

13. If extradition, sought for purposes of enforcing a sentence, is refused because the person sought is a national of the requested State Party, the requested State Party

shall, if its domestic law so permits and in conformity with the requirements of such law, upon application of the requesting State Party, consider the enforcement of the sentence imposed under the domestic law of the requesting State Party or the remainder thereof.

14. Any person regarding whom proceedings are being carried out in connection with any of the offences to which this article applies shall be guaranteed fair treatment at all stages of the proceedings, including enjoyment of all the rights and guarantees provided by the domestic law of the State Party in the territory of which that person is present.

15. Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing an obligation to extradite if the requested State Party has substantial grounds for believing that the request has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of that person's sex, race, language, religion, nationality, ethnic origin or political opinions, or that compliance with the request would cause prejudice to that person's position for any one of these reasons.

16. States Parties may not refuse a request for extradition on the sole ground that the offence is also considered to involve fiscal matters.

17. Before refusing extradition, the requested State Party shall, where appropriate, consult with the requesting State Party to provide it with ample opportunity to present its opinions and to provide information relevant to its allegation.

18. The requested State Party shall inform the requesting State Party of its decision with regard to the extradition. The requested State Party shall inform the requesting State Party of any reason for refusal of extradition unless the requested State Party is prevented from doing so by its domestic law or its international legal obligations.

19. Each State Party shall, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, communicate to the Secretary-General of the United Nations the name and address of an authority responsible for making or receiving requests for extradition or provisional arrest. The Secretary-General shall set up and keep updated a register of authorities so designated by the States Parties. Each State Party shall ensure that the details held in the register are correct at all times.

20. States Parties shall seek to conclude bilateral and multilateral agreements or arrangements to carry out or to enhance the effectiveness of extradition.

دفتر هیئت دولت

Article 38
Transfer of sentenced persons

States Parties may, taking into consideration the rights of sentenced persons, consider entering into bilateral or multilateral agreements or arrangements on the transfer to their territory of persons sentenced to imprisonment or other forms of deprivation of liberty for offences established in accordance with this Convention, in order that they may complete their sentences there. States Parties may also take into account issues relating to consent, rehabilitation and reintegration.

Article 39
Transfer of criminal proceedings

1. States Parties shall consider the possibility of transferring to one another proceedings for the criminal prosecution of an offence established in accordance with this Convention where such a transfer is deemed to be in the interests of the proper administration of justice, particularly in cases where several jurisdictions are involved, with a view to concentrating the prosecution.

2. If a State Party that makes the transfer of criminal proceedings conditional on the existence of a treaty receives a request for transfer from another State Party with which it has no treaty in this matter, it may consider this Convention as the legal basis for the transfer of criminal proceedings in respect of any offence to which this article applies.

Article 40
General principles and procedures relating to mutual legal assistance

1. States Parties shall afford one another the widest measure of mutual legal assistance in investigations, prosecutions and judicial proceedings in relation to the offences established in accordance with this Convention, and for the purposes of the collection of evidence in electronic form of offences established in accordance with this Convention, as well as of serious crimes.

2. Mutual legal assistance shall be afforded to the fullest extent possible under relevant laws, treaties, agreements and arrangements of the requested State Party with respect to investigations, prosecutions and judicial proceedings in relation to the offences for which a legal person may be held liable in accordance with article 18 of this Convention in the requesting State Party.

3. Mutual legal assistance to be afforded in accordance with this article may be requested for any of the following purposes:

- (a) Taking evidence or statements from persons;

- (b) Effecting service of judicial documents;
- (c) Executing searches and seizures, and freezing;
- (d) Searching or similarly accessing, seizing or similarly securing, and disclosing electronic data stored by means of an information and communications technology system pursuant to article 44 of this Convention;
- (e) Collecting traffic data in real time pursuant to article 45 of this Convention;
- (f) Intercepting content data pursuant to article 46 of this Convention;
- (g) Examining objects and sites;
- (h) Providing information, evidence and expert evaluations;
- (i) Providing originals or certified copies of relevant documents and records, including government, bank, financial, corporate or business records;
- (j) Identifying or tracing proceeds of crime, property, instrumentalities or other things for evidentiary purposes;
- (k) Facilitating the voluntary appearance of persons in the requesting State Party;
- (l) Recovering proceeds of crime;
- (m) Any other type of assistance that is not contrary to the domestic law of the requested State Party.

4. Without prejudice to domestic law, the competent authorities of a State Party may, without prior request, transmit information relating to criminal matters to a competent authority in another State Party where they believe that such information could assist the authority in undertaking or successfully concluding inquiries and criminal proceedings or could result in a request formulated by the latter State Party pursuant to this Convention.

5. The transmission of information pursuant to paragraph 4 of this article shall be without prejudice to inquiries and criminal proceedings in the State of the competent authorities providing the information. The competent authorities receiving the information shall comply with a request that said information remain confidential, even temporarily, or with restrictions on its use. However, this shall not prevent the receiving State Party from disclosing in its proceedings information that is exculpatory to an accused person. In such a case, the receiving State Party shall notify the transmitting State Party prior to the disclosure and, if so requested, consult with

the transmitting State Party. If, in an exceptional case, advance notice is not possible, the receiving State Party shall inform the transmitting State Party of the disclosure without delay.

6. The provisions of this article shall not affect obligations under any other treaty, bilateral or multilateral, that governs or will govern, in whole or in part, mutual legal assistance.

7. Paragraphs 8 to 31 of this article shall apply to requests made pursuant to this article if the States Parties in question are not bound by a treaty on mutual legal assistance. If those States Parties are bound by such a treaty, the corresponding provisions of that treaty shall apply unless the States Parties agree to apply paragraphs 8 to 31 of this article in lieu thereof. States Parties are strongly encouraged to apply the provisions of those paragraphs if they facilitate cooperation.

8. States Parties may decline to render assistance pursuant to this article on the ground of absence of dual criminality. However, the requested State Party may, when it deems appropriate, provide assistance, to the extent it decides at its discretion, irrespective of whether the conduct would constitute an offence under the domestic law of the requested State Party. Assistance may be refused when requests involve matters of a *de minimis* nature or matters for which the cooperation or assistance sought is available under other provisions of this Convention.

9. A person who is being detained or is serving a sentence in the territory of one State Party and whose presence in another State Party is requested for purposes of identification, testimony or otherwise providing assistance in obtaining evidence for investigations, prosecutions or judicial proceedings in relation to offences established in accordance with this Convention may be transferred if the following conditions are met:

- (a) The person freely gives informed consent;
- (b) The competent authorities of both States Parties agree, subject to such conditions as those States Parties may deem appropriate.

10. For the purposes of paragraph 9 of this article:

- (a) The State Party to which the person is transferred shall have the authority and obligation to keep the person transferred in custody, unless otherwise requested or authorized by the State Party from which the person was transferred;
- (b) The State Party to which the person is transferred shall, without delay, implement its obligation to return the person to the custody of the State Party from which the person was transferred as agreed beforehand, or as otherwise agreed, by the competent authorities of both States Parties;

(c) The State Party to which the person is transferred shall not require the State Party from which the person was transferred to initiate extradition proceedings for the return of the person;

(d) The person transferred shall receive credit for service of the sentence being served in the State from which the person was transferred for time spent in the custody of the State Party to which the person was transferred.

11. Unless the State Party from which a person is to be transferred in accordance with paragraphs 9 and 10 of this article so agrees, that person, regardless of the person's nationality, shall not be prosecuted, detained, punished or subjected to any other restriction of liberty in the territory of the State to which that person is transferred in respect of acts, omissions or convictions prior to the person's departure from the territory of the State from which the person was transferred.

12. (a) Each State Party shall designate a central authority or authorities that shall have the responsibility and power to receive requests for mutual legal assistance and either to execute them or to transmit them to the competent authorities for execution. Where a State Party has a special region or territory with a separate system of mutual legal assistance, it may designate a distinct central authority that shall have the same function for that region or territory;

(b) Central authorities shall ensure the speedy and proper execution or transmission of the requests received. Where the central authority transmits the request to a competent authority for execution, it shall encourage the speedy and proper execution of the request by the competent authority;

(c) The Secretary-General of the United Nations shall be notified of the central authority designated for this purpose at the time each State Party deposits its instrument of ratification, acceptance or approval or accession to this Convention, and shall set up and keep updated a register of central authorities designated by the States Parties. Each State Party shall ensure that the details held in the register are correct at all times;

(d) Requests for mutual legal assistance and any communication related thereto shall be transmitted to the central authorities designated by the States Parties. This requirement shall be without prejudice to the right of a State Party to require that such requests and communications be addressed to it through diplomatic channels and, in urgent circumstances, where the States Parties agree, through the International Criminal Police Organization, if possible.

13. Requests shall be made in writing or, where possible, by any means capable of producing a written record, in a language acceptable to the requested State Party, under conditions allowing that State Party to establish authenticity. The Secretary-General of the United Nations shall be notified of the language or languages acceptable to each State Party at the time it deposits its instrument of

ratification, acceptance or approval of or accession to this Convention. In urgent circumstances and where agreed by the States Parties, requests may be made orally, but shall be confirmed in writing forthwith.

14. Where not prohibited by their respective laws, central authorities of States Parties are encouraged to transmit and receive requests for mutual legal assistance, and communications related thereto, as well as evidence, in electronic form under conditions allowing the requested State Party to establish authenticity and ensuring the security of communications.

15. A request for mutual legal assistance shall contain:

(a) The identity of the authority making the request;

(b) The subject matter and nature of the investigation, prosecution or judicial proceeding to which the request relates and the name and functions of the authority conducting the investigation, prosecution or judicial proceeding;

(c) A summary of the relevant facts, except in relation to requests for the purpose of service of judicial documents;

(d) A description of the assistance sought and details of any particular procedure that the requesting State Party wishes to be followed;

(e) Where possible and appropriate, the identity, location and nationality of any person concerned, as well as the country of origin, description and location of any item or accounts concerned;

(f) Where applicable, the time period for which the evidence, information or other assistance is sought; and

(g) The purpose for which the evidence, information or other assistance is sought.

16. The requested State Party may request additional information when it appears necessary for the execution of the request in accordance with its domestic law or when it can facilitate such execution.

17. A request shall be executed in accordance with the domestic law of the requested State Party and, to the extent not contrary to the domestic law of the requested State Party and where possible, in accordance with the procedures specified in the request.

18. Wherever possible and consistent with fundamental principles of domestic law, when an individual is in the territory of a State Party and has to be heard as a witness, victim or expert by the judicial authorities of another State Party, the first State Party

۲. این ماده در مواردی که تحصیل، تولید، فروش، خرید برای استفاده، واردات، توزیع یا در دسترس قرار دادن یا تملک مذکور در بند (۱) این ماده به منظور ارتکاب جرمی که طبق مواد (۷) تا (۱۰) این معاهده (کنوانسیون) مقرر شده، مانند آزمایش یا حفاظت مجاز از یک سامانه فناوری اطلاعات و ارتباطات، نباشد، به گونه‌ای تفسیر نخواهد شد که متضمن مسئولیت کیفری باشد.

۳. هر کشور عضو این حق را برای خود محفوظ دارد که بند (۱) این ماده را اعمال نکند، مشروط بر اینکه این عمل مربوط به فروش، توزیع یا در دسترس قرار دادن موارد ذکر شده در ردیف (۲) جزء (الف) بند (۱) این ماده نباشد.

ماده ۱۲. جعل مرتبط با سامانه فناوری اطلاعات و ارتباطات

۱. هر کشور عضو، اقدامات قانونی و سایر اقدامات لازم را اتخاذ خواهد کرد تا در صورت ارتکاب عمدی و بدون اجازه، وارد کردن، تغییر، حذف یا امحای داده‌های الکترونیکی که منجر به داده‌های نامعتبر می‌شود، با این قصد که آنها برای اهداف قانونی در نظر گرفته شده یا مورد استفاده قرار گیرند گویی معتبر هستند، صرف نظر از اینکه داده‌ها مستقیماً خوانا و قابل فهم هستند یا خیر، به‌عنوان جرایم کیفری به موجب قوانین داخلی خود تعیین شود.

۲. کشور عضو می‌تواند وجود قصد کلاهبرداری یا قصد متقلبانه یا مجرمانه مشابه را برای تحقق مسئولیت کیفری الزامی نماید.

ماده ۱۳. سرقت یا کلاهبرداری مربوط به سامانه فناوری اطلاعات و ارتباطات

هر کشور عضو، اقدامات قانونی و سایر اقدامات لازم را اتخاذ خواهد کرد تا ارتکاب عمدی و بدون اجازه عملی منجر به از دست رفتن دارایی شخصی دیگر را از طریق موارد زیر با قصد متقلبانه یا فریبکارانه جهت اخذ منفعت مالی یا اموال دیگر برای خود یا برای شخص دیگری را به‌عنوان یک جرم کیفری بر اساس قوانین داخلی خود تعیین نماید.

(الف) هرگونه وارد کردن، تغییر، حذف یا امحای داده‌های الکترونیکی؛

(ب) هرگونه مداخله در عملکرد سامانه فناوری اطلاعات و ارتباطات؛

(پ) هرگونه اقدام فریبکارانه در مورد شرایط واقعی انجام شده از طریق یک سامانه فناوری اطلاعات و ارتباطات که باعث می‌شود شخص کاری را انجام دهد یا از انجام آن صرف نظر کند که در غیر این صورت آن را انجام نخواهد داد.

may, at the request of the other, permit the hearing to take place by videoconference if it is not possible or desirable for the individual in question to appear in person in the territory of the requesting State Party. States Parties may agree that the hearing shall be conducted by a judicial authority of the requesting State Party and attended by a judicial authority of the requested State Party. If the requested State Party does not have access to the technical means necessary for holding a videoconference, such means may be provided by the requesting State Party, upon mutual agreement.

19. The requesting State Party shall not transmit or use information or evidence furnished by the requested State Party for investigations, prosecutions or judicial proceedings other than those stated in the request without the prior consent of the requested State Party. Nothing in this paragraph shall prevent the requesting State Party from disclosing in its proceedings information or evidence that is exculpatory to an accused person. In the latter case, the requesting State Party shall notify the requested State Party prior to the disclosure and, if so requested, consult with the requested State Party. If, in an exceptional case, advance notice is not possible, the requesting State Party shall inform the requested State Party of the disclosure without delay.

20. The requesting State Party may require that the requested State Party keep confidential the fact and substance of the request, except to the extent necessary to execute the request. If the requested State Party cannot comply with the requirement of confidentiality, it shall promptly inform the requesting State Party.

21. Mutual legal assistance may be refused:

(a) If the request is not made in conformity with the provisions of this article;

(b) If the requested State Party considers that execution of the request is likely to prejudice its sovereignty, security, *ordre public* or other essential interests;

(c) If the authorities of the requested State Party would be prohibited by its domestic law from carrying out the action requested with regard to any similar offence, had it been subject to investigation, prosecution or judicial proceedings under their own jurisdiction;

(d) If it would be contrary to the legal system of the requested State Party relating to mutual legal assistance for the request to be granted.

22. Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing an obligation to afford mutual legal assistance if the requested State Party has substantial grounds for believing that the request has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of that person's sex, race, language, religion, nationality, ethnic origin or political opinions, or that compliance with the request would cause prejudice to that person's position for any one of these reasons.

دولت

23. States Parties may not refuse a request for mutual legal assistance on the sole ground that the offence is also considered to involve fiscal matters.

24. States Parties shall not decline to render mutual legal assistance pursuant to this article on the ground of bank secrecy.

25. Reasons shall be given for any refusal of mutual legal assistance.

26. The requested State Party shall execute the request for mutual legal assistance as soon as possible and shall take as full account as possible of any deadlines suggested by the requesting State Party and for which reasons are given, preferably in the request. The requested State Party shall respond to reasonable requests by the requesting State Party on the status, and progress in its handling, of the request. The requesting State Party shall promptly inform the requested State Party when the assistance sought is no longer required.

27. Mutual legal assistance may be postponed by the requested State Party on the ground that it interferes with an ongoing investigation, prosecution or judicial proceeding.

28. Before refusing a request pursuant to paragraph 21 of this article or postponing its execution pursuant to paragraph 27 of this article, the requested State Party shall consult with the requesting State Party to consider whether assistance may be granted subject to such terms and conditions as it deems necessary. If the requesting State Party accepts assistance subject to those conditions, it shall comply with the conditions.

29. Without prejudice to the application of paragraph 11 of this article, a witness, expert or other person who, at the request of the requesting State Party, consents to give evidence in a proceeding or to assist in an investigation, prosecution or judicial proceeding in the territory of the requesting State Party shall not be prosecuted, detained, punished or subjected to any other restriction of the person's liberty in that territory in respect of acts, omissions or convictions prior to the person's departure from the territory of the requested State Party. Such safe conduct shall cease when the witness, expert or other person having had, for a period of 15 consecutive days or for any period agreed upon by the States Parties from the date on which the person has been officially informed that the presence of the person is no longer required by the judicial authorities, an opportunity of leaving, has nevertheless remained voluntarily in the territory of the requesting State Party or, having left it, has returned of the person's own free will.

30. The ordinary costs of executing a request shall be borne by the requested State Party, unless otherwise agreed by the States Parties concerned. If expenses of a substantial or extraordinary nature are or will be required to fulfil the request, the States Parties shall consult to determine the terms and conditions under which the request will be executed, as well as the manner in which the costs shall be borne.

31. The requested State Party:

(a) Shall provide to the requesting State Party copies of government records, documents or information in its possession that under its domestic law are available to the general public;

(b) May, at its discretion, provide to the requesting State Party, in whole, in part or subject to such conditions as it deems appropriate, copies of any government records, documents or information in its possession that under its domestic law are not available to the general public.

32. States Parties shall consider, as may be necessary, the possibility of concluding bilateral or multilateral agreements or arrangements that would serve the purposes of, give practical effect to or enhance the provisions of this article.

Article 41
24/7 network

1. Each State Party shall designate a point of contact available 24 hours a day, 7 days a week, in order to ensure the provision of immediate assistance for the purpose of specific criminal investigations, prosecutions or judicial proceedings concerning offences established in accordance with this Convention, or for the collection, obtaining and preservation of evidence in electronic form for the purposes of paragraph 3 of this article and in relation to the offences established in accordance with this Convention, as well as to serious crime.

2. The Secretary-General of the United Nations shall be notified of such point of contact and keep an updated register of points of contact designated for the purposes of this article and shall annually circulate to the States Parties the updated list of contact points.

3. Such assistance shall include facilitating or, if permitted by the domestic law and practice of the requested State Party, directly carrying out the following measures:

(a) The provision of technical advice;

(b) The preservation of stored electronic data pursuant to articles 42 and 43 of this Convention, including, as appropriate, information about the location of the service provider, if known to the requested State Party, to assist the requesting State Party in making a request;

(c) The collection of evidence and the provision of legal information;

دفتر هیئت دولت

(d) The locating of suspects; or

(e) The provision of electronic data to avert an emergency.

4. A State Party's point of contact shall have the capacity to carry out communications with the point of contact of another State Party on an expedited basis. If the point of contact designated by a State Party is not part of that State Party's authority or authorities responsible for mutual legal assistance or extradition, the point of contact shall ensure that it is able to coordinate with that authority or those authorities on an expedited basis.

5. Each State Party shall ensure that trained and equipped personnel are available to ensure the operation of the 24/7 network.

6. States Parties may also use and strengthen existing authorized networks of points of contact, where applicable, and within the limits of their domestic laws, including the 24/7 networks for computer-related crime of the International Criminal Police Organization for prompt police-to-police cooperation and other methods of information exchange cooperation.

Article 42

International cooperation for the purpose of expedited preservation of stored electronic data

1. A State Party may request another State Party to order or otherwise obtain, in accordance with article 25 of this Convention, the expeditious preservation of electronic data stored by means of an information and communications technology system located within the territory of that other State Party, and in respect of which the requesting State Party intends to submit a request for mutual legal assistance in the search or similar access, seizure or similar securing, or disclosure of the electronic data.

2. The requesting State Party may use the 24/7 network provided for in article 41 of this Convention to seek information concerning the location of the electronic data stored by means of an information and communications technology system and, as appropriate, information about the location of the service provider.

3. A request for preservation made under paragraph 1 of this article shall specify:

(a) The authority seeking the preservation;

(b) The offence that is the subject of a criminal investigation, prosecution or judicial proceeding and a brief summary of the related facts;

دفتر هیئت دولت

(c) The stored electronic data to be preserved and their relationship to the offence;

(d) Any available information identifying the custodian of the stored electronic data or the location of the information and communications technology system;

(e) The necessity of the preservation;

(f) That the requesting State Party intends to submit a request for mutual legal assistance in the search or similar access, seizure or similar securing, or disclosure of the stored electronic data;

(g) As appropriate, the need to keep the request for preservation confidential and not to notify the user.

4. Upon receiving the request from another State Party, the requested State Party shall take all appropriate measures to preserve expeditiously the specified electronic data in accordance with its domestic law. For the purposes of responding to a request, dual criminality shall not be required as a condition for providing such preservation.

5. A State Party that requires dual criminality as a condition for responding to a request for mutual legal assistance in the search or similar access, seizure or similar securing, or disclosure of stored electronic data may, in respect of offences other than those established in accordance with this Convention, reserve the right to refuse the request for preservation under this article in cases where it has reasons to believe that, at the time of disclosure, the condition of dual criminality could not be fulfilled.

6. In addition, a request for preservation may be refused only on the basis of the grounds contained in article 40, paragraph 21 (b) and (c) and paragraph 22, of this Convention.

7. Where the requested State Party believes that preservation will not ensure the future availability of the data or will threaten the confidentiality of or otherwise prejudice the requesting State Party's investigation, it shall promptly so inform the requesting State Party, which shall then determine whether the request should nevertheless be executed.

8. Any preservation effected in response to a request made pursuant to paragraph 1 of this article shall be for a period of not less than 60 days, in order to enable the requesting State Party to submit a request for the search or similar access, seizure or similar securing, or disclosure of the data. Following the receipt of such a request, the data shall continue to be preserved pending a decision on that request.

9. Before the expiry of the preservation period in paragraph 8 of this article, the requesting State Party may request an extension of the period of preservation.

Article 43
International cooperation for the purpose of expedited
disclosure of preserved traffic data

1. Where, in the course of the execution of a request made pursuant to article 42 of this Convention to preserve traffic data concerning a specific communication, the requested State Party discovers that a service provider in another State Party was involved in the transmission of the communication, the requested State Party shall expeditiously disclose to the requesting State Party a sufficient amount of traffic data to identify that service provider and the path through which the communication was transmitted.
2. Disclosure of traffic data under paragraph 1 of this article may be refused only on the basis of the grounds contained in article 40, paragraph 21 (b) and (c) and paragraph 22, of this Convention.

Article 44
Mutual legal assistance in accessing stored electronic data

1. A State Party may request another State Party to search or similarly access, seize or similarly secure, and disclose electronic data stored by means of an information and communications technology system located within the territory of the requested State Party, including electronic data that have been preserved pursuant to article 42 of this Convention.
2. The requested State Party shall respond to the request through the application of relevant international instruments and laws referred to in article 35 of this Convention, and in accordance with other relevant provisions of this chapter.
3. The request shall be responded to on an expedited basis where:
 - (a) There are grounds to believe that the relevant data are particularly vulnerable to loss or modification; or
 - (b) The instruments and laws referred to in paragraph 2 of this article otherwise provide for expedited cooperation.

Article 45
Mutual legal assistance in the real-time collection of traffic data

1. States Parties shall endeavour to provide mutual legal assistance to each other in the real-time collection of traffic data associated with specified communications in their territory transmitted by means of an information and communications technology system. Subject to the provisions of paragraph 2 of this article,

such assistance shall be governed by the conditions and procedures provided for under domestic law.

2. Each State Party shall endeavour to provide such assistance at least with respect to criminal offences for which the real-time collection of traffic data would be available in a similar domestic case.

3. A request made in accordance with paragraph 1 of this article shall specify:

- (a) The name of the requesting authority;
- (b) A summary of the main facts and the nature of the investigation, prosecution or judicial proceeding to which the request relates;
- (c) The electronic data in relation to which the collection of the traffic data is required and their relationship to the offence;
- (d) Any available data that identify the owner or user of the data or the location of the information and communications technology system;
- (e) Justification for the need to collect the traffic data;
- (f) The period for which traffic data are to be collected and a corresponding justification of its duration.

Article 46

Mutual legal assistance in the interception of content data

States Parties shall endeavour to provide mutual legal assistance to each other in the real-time collection or recording of content data of specified communications transmitted by means of an information and communications technology system, to the extent permitted under treaties applicable to them or under their domestic laws.

Article 47

Law enforcement cooperation

1. States Parties shall cooperate closely with one another, consistent with their respective domestic legal and administrative systems, to enhance the effectiveness of law enforcement action to combat the offences established in accordance with this Convention. States Parties shall, in particular, take effective measures:

- (a) To enhance and, where necessary, to establish channels of communication between their competent authorities, agencies and services, taking into account existing channels, including those of the International Criminal Police Organization, in order to facilitate the secure and rapid exchange of information

concerning all aspects of the offences established in accordance with this Convention, including, if the States Parties concerned deem it appropriate, links with other criminal activities;

(b) To cooperate with other States Parties in conducting inquiries with respect to offences established in accordance with this Convention concerning:

(i) The identity, whereabouts and activities of persons suspected of involvement in such offences or the location of other persons concerned;

(ii) The movement of proceeds of crime or property derived from the commission of such offences;

(iii) The movement of property, equipment or other instrumentalities used or intended for use in the commission of such offences;

(c) To provide, where appropriate, necessary items or data for analytical or investigative purposes;

(d) To exchange, where appropriate, information with other States Parties concerning specific means and methods used to commit the offences established in accordance with this Convention, including the use of false identities, forged, altered or false documents and other means of concealing activities, as well as cybercrime tactics, techniques and procedures;

(e) To facilitate effective coordination between their competent authorities, agencies and services and to promote the exchange of personnel and other experts, including, subject to bilateral agreements or arrangements between the States Parties concerned, the posting of liaison officers;

(f) To exchange information and coordinate administrative and other measures taken, as appropriate, for the purpose of early identification of the offences established in accordance with this Convention.

2. With a view to giving effect to this Convention, States Parties shall consider entering into bilateral or multilateral agreements or arrangements on direct cooperation between their law enforcement agencies and, where such agreements or arrangements already exist, amending them. In the absence of such agreements or arrangements between the States Parties concerned, the States Parties may consider this Convention to be the basis for mutual law enforcement cooperation in respect of the offences established in accordance with this Convention. Whenever appropriate, States Parties shall make full use of agreements or arrangements, including international or regional organizations, to enhance the cooperation between their law enforcement agencies.

دفتر هیئت دولت

Article 48
Joint investigations

States Parties shall consider concluding bilateral or multilateral agreements or arrangements whereby, in relation to offences established in accordance with this Convention that are the subject of criminal investigations, prosecutions or judicial proceedings in one or more States, the competent authorities concerned may establish joint investigative bodies. In the absence of such agreements or arrangements, joint investigations may be undertaken by agreement on a case-by-case basis. The States Parties involved shall ensure that the sovereignty of the State Party in whose territory such investigations are to take place is fully respected.

Article 49
Mechanisms for the recovery of property
through international cooperation in confiscation

1. Each State Party, in order to provide mutual legal assistance pursuant to article 50 of this Convention with respect to property acquired through or involved in the commission of an offence established in accordance with this Convention, shall, in accordance with its domestic law:

(a) Take such measures as may be necessary to permit its competent authorities to give effect to an order of confiscation issued by a court of another State Party;

(b) Take such measures as may be necessary to permit its competent authorities, where they have jurisdiction, to order the confiscation of such property of foreign origin by adjudication of an offence of money-laundering or such other offence as may be within its jurisdiction or by other procedures authorized under its domestic law; and

(c) Consider taking such measures as may be necessary to allow confiscation of such property without a criminal conviction in cases in which the offender cannot be prosecuted by reason of death, flight or absence or in other appropriate cases.

2. Each State Party, in order to provide mutual legal assistance upon a request made pursuant to article 50, paragraph 2, of this Convention, shall, in accordance with its domestic law:

(a) Take such measures as may be necessary to permit its competent authorities to freeze or seize property upon a freezing or seizure order issued by a court or competent authority of a requesting State Party that provides a reasonable basis for the requested State Party to believe that there are sufficient grounds for

taking such actions and that the property would eventually be subject to an order of confiscation for the purposes of paragraph 1 (a) of this article;

(b) Take such measures as may be necessary to permit its competent authorities to freeze or seize property upon a request that provides a reasonable basis for the requested State Party to believe that there are sufficient grounds for taking such actions and that the property would eventually be subject to an order of confiscation for the purposes of paragraph 1 (a) of this article; and

(c) Consider taking additional measures to permit its competent authorities to preserve property for confiscation, such as on the basis of a foreign arrest or criminal charge related to the acquisition of such property.

Article 50

International cooperation for the purposes of confiscation

1. A State Party that has received a request from another State Party having jurisdiction over an offence established in accordance with this Convention for the confiscation of proceeds of crime, property, equipment or other instrumentalities referred to in article 31, paragraph 1, of this Convention situated in its territory shall, to the greatest extent possible within its domestic legal system:

(a) Submit the request to its competent authorities for the purpose of obtaining an order of confiscation and, if such an order is granted, give effect to it; or

(b) Submit to its competent authorities, with a view to giving effect to it to the extent requested, an order of confiscation issued by a court in the territory of the requesting State Party in accordance with article 31, paragraph 1, of this Convention insofar as it relates to proceeds of crime, property, equipment or other instrumentalities situated in the territory of the requested State Party.

2. Following a request made by another State Party having jurisdiction over an offence established in accordance with this Convention, the requested State Party shall take measures to identify, trace and freeze or seize proceeds of crime, property, equipment or other instrumentalities referred to in article 31, paragraph 1, of this Convention for the purpose of eventual confiscation to be ordered either by the requesting State Party or, pursuant to a request under paragraph 1 of this article, by the requested State Party.

3. The provisions of article 40 of this Convention are applicable, *mutatis mutandis*, to this article. In addition to the information specified in article 40, paragraph 15, of this Convention, requests made pursuant to this article shall contain:

دفتر هیئت دولت